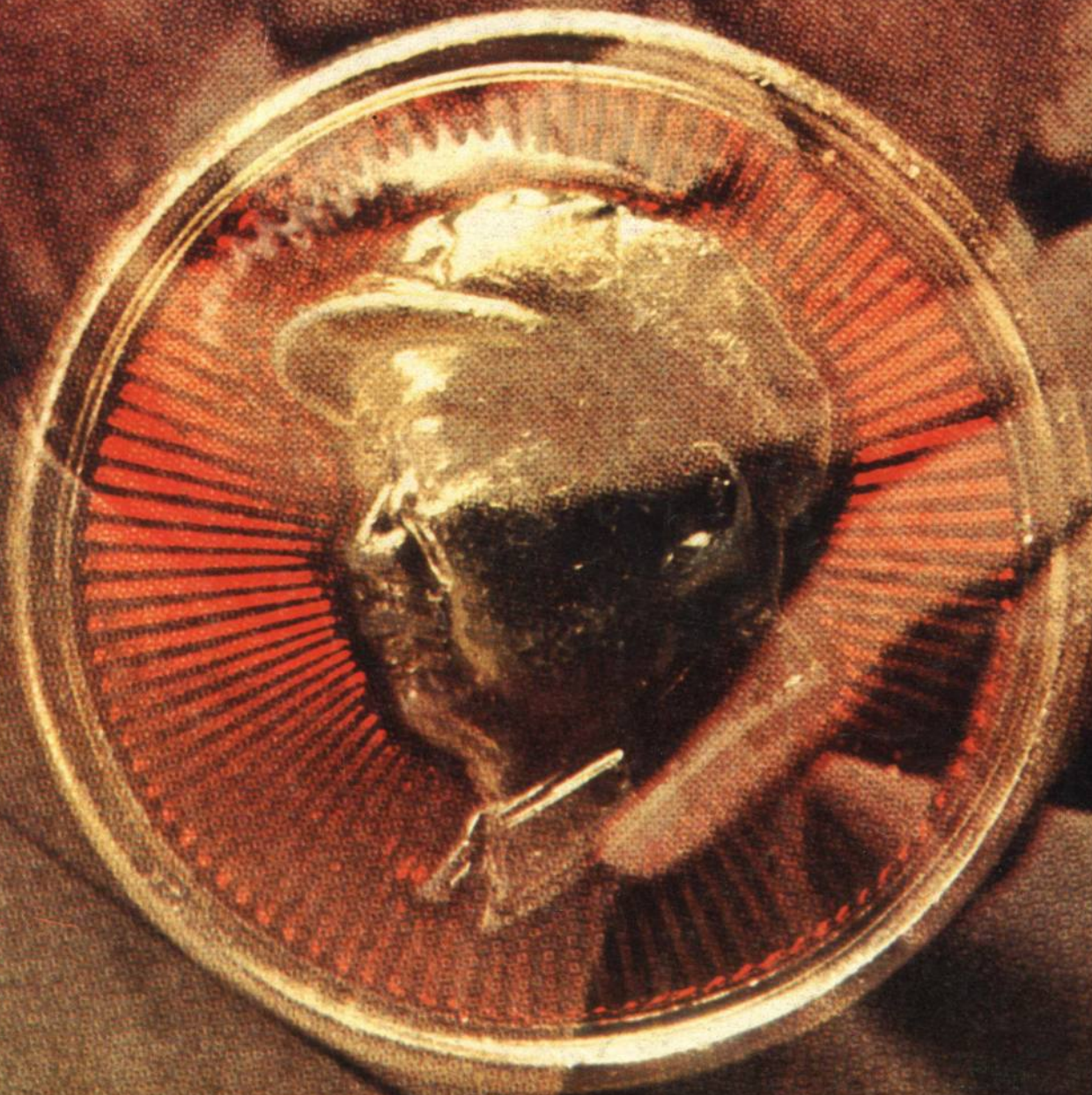

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ วันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘

บะแมร์ สวี่ง ใต้กลิ่นแต่ไม่เห็นตัว
กำอาวุธ กับเงิน 30 ล้าน
คบกับจับบ้ำบจะป็นแดง?
ชูฮาโต อีร์ฮัด
อุคชัยบองพ่ายบวา

๕๖๖ ๗๗๗

ค่ายแม่วลาวอพยพที่บ้านน้ำลาน กิ่ง อ.แม่จริม จ.น่าน มีพันตรีเปาสีมัว (อดีต"หน้าทอง" นายพลวังเปา) เป็นหัวหน้า ค่ายนี้มีทางออกสองทาง คือทางเคินเท้า กับทางเฮลีสคอปเตอร์ อาหารการกินในค่าย คือเนื้อสุนัขซึ่งเป็นอาหารประจำ

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ฟอร์ต ๔๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ ก.ท.๕

.... ข้อแม้ของจีนในการเปิดความสัมพันธ์กับไทยที่สำคัญที่สุดคือ การยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ จีนถือว่า พ.ร.บ.ฉบับนี้ ค่อต้านจีนมากกว่าต่อต้านคอมมิวนิสต์.....

.... ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่า กรุงเทพฯกับนครโฮจิมิน (ไซ่ง่อน) จะเปิดความสัมพันธ์กันเมื่อไร แต่ธนาคารกรุงเทพสาขาไซ่ง่อนก็เปิดดำเนินการอีกครั้งหนึ่งแล้วเมื่อปลายเดือนที่แล้ว กิจกรรมของสำนักงานสาขานี้อาจจะไม่เหมือนเดิมเสียทีเดียว..

.... ธนาคารใหม่ ธนาคารใหญ่ กำลังจะเปิดกิจการใหม่ กระทรวงการคลังได้อนุมัติให้เปิดธนาคารพาณิชย์ใหม่ได้อีกแห่งหนึ่ง.. สารสิน.. พรประภา.. และยูนิคอร์นคือชื่อของครอบครัวนักธุรกิจระดับชาติผู้ร่วมกันเปิดธนาคารใหม่แห่งนี้.....

.... คณะสมาชิกหอการค้าจีนแห่งฮ่องกง (เป็นที่เข้าใจว่า เป็นตัวแทนการค้าของสาธารณรัฐประชาชนจีน) เดินทางอย่างเงียบเรียบมาเยี่ยมเยือนเมืองไทยเมื่อต้นเดือนนี้ ชาวบอกว่า ไค่ฉิงคิมชาพลางหารือกับสมาคมพ่อค้าจีนแห่งประเทศไทยที่ถนนสาทร เมื่อเช้าวันที่ ๔

.... อคีตเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำไทย นายคินเนอร์ ตั้งแต่กลับไปวอชิงตันก็ตกกระป๋องเอามาก ๆ อาณาจักรของเขามีเพียงห้องเล็ก ๆ ใกล้เคียงชั้นแรกตรงทางเข้าตึกใหม่ของกระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯ ขณะที่อคีตเพื่อนของเขา นายคิสซิงเจอร์ นั่งทำงานอยู่ชั้นเจ็ดอย่างทรงอิทธิพลในนโยบายต่างประเทศ คินเนอร์ทำงานด้านศึกษานโยบายระยะยาวของสหรัฐฯบริเวณแปซิฟิก เขารับงานนี้ทันทีที่ถูกถอนตัวจากกรุงเทพฯ คินเนอร์ไม่มีผู้ช่วย ชาวแฉ่งว่า โครงการโคที่คินเนอร์สนใจ โครงการนั้นมีหวังพัง กระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯปัจจุบัน บริหารโดยบุคคลคนเดียว คิคคนเคียว และท่าคนเคียว โคย..คิสซิงเจอร์

ทาน / พ.ร.บ.คอมฯ / ธนาคาร ก.ท.ไซ่ง่อน / ธนาคารสารสิน / พ่อค้าจีน/คินเนอร์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร
พันศักดิ์ วิญญรัตน์
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
ธัญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ
พิภพ ชงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ
ดิถี ดิถีรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ
รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ
สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์
นิวัติ กองเพียร

การตูน : กวน
ฝ้ายโฆษณา

อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์
ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารทินกร ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๕๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘,
๓๖๓๒๘, ๓๖๘๘๖ ต่อ ๒๓

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Balang, Paris

Mike Morrow, S.E. Asia

B. Goodfellow, Washington D.C.

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Louis Arnaud, Saigon

สารสยามจัดจำหน่าย

โทร. ๒๑๕๑๐๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒

โทรศัพท์ ๒๒๕๑๓๖-๘

จตุรัส ๒

บทความพิเศษ หน้า ๓๒

ฮุกซาย หน้า ๑๓

ผู้หญิง หน้า ๔๔

จารกรรม หน้า ๓๘

ปืน ๓๐ ล้าน หน้า ๑๒

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

วันที่ ๑ ฉบับที่ ๒ วันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๘

จดหมาย

ควันทองเทมโก้

คงไม่เป็นการควานเกินไปกระมังที่จะกล่าวว่าคุณค่าของคุณทำ *จตุรศรี* ได้น่าอ่านทีเดียว หากคุณพยายามรักษาคุณภาพของหนังสือไว้ให้ได้ อย่างเลวที่สุดก็ขนาดฉบับแรก ผมเชื่อว่า *'จตุรศรี'* จะชนะหนังสือประเภทเดียวกันอย่างขาดลอยแน่ ๆ

เหตุการณ์ทางแถบบ้านผมในระยะนี้ออกจะเงิบ ๆ อยู่ แต่เชื่อว่าในไม่ช้าคงจะดีขึ้นอีกแน่ นินจาเรอแรงแร่โมนาไซค์ก็กำลังเกรียวกราวอยู่มิใช่หรือ สำหรับเรื่องบริษัทเทมโก้ นั้น หลังจากคณะรัฐมนตรี มีมติให้เพิกถอนสัมปทานของบริษัทเมื่อสามเดือนที่ผ่านมา ทางบริษัทเมื่อเห็นว่าโอกาสที่จะได้สัมปทานการขุดแร่เริ่มหายไป ก็ตัดสินใจขายเรือขุดลำหนึ่ง (ลำเล็ก) ในจำนวนสองลำให้แก่บริษัทเอกชนคนไทย (๔ ซอสายจีน) ในกเกิดไปแล้ว ยังคงเหลือเรือขุดขอยกหนึ่งลำ (ลำใหญ่) ด้วยความหวังว่า เมื่อทางรัฐบาลจัดตั้งบริษัทมหาชนสำเร็จก็จะเสนอตัวรับจ้างขุดแร่ให้กับบริษัทมหาชนต่อไป เพราะบริษัทมหาชนคงไม่พร้อมที่จะลงทุนต่อเรือขุดของตนเองในระยะเริ่มต้นการดำเนินงานของบริษัทจำนวนมาก ก็ออกจากงานไปหมดแล้ว ยังคงมีเหลืออยู่จำนวนเล็กน้อยเท่านั้น

อย่างไรก็ดี มีข่าวที่พอเชื่อถือได้ว่าไหลออกมาเข้าหผมเมื่อเร็ว ๆ นี้ ว่าในขณะที่บริษัทเทมโก้กำลังรอให้รัฐบาลจัดตั้งบริษัทมหาชนอยู่นั้น บริษัทก็ได้มีการติดต่อจากตัวแทนพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ว่าถ้าหากบริษัทเทมโก้จ่ายเงินให้เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาทแล้ว พรรคจะช่วยให้บริษัทฯ ได้สัมปทานขุดแร่อีก ข่าวกล่าวว่าเงินจำนวน ๒๐ ล้านบาทนั้น จำนวน ๒๐ ล้านบาทจะเอาเข้าพรรค ส่วนอีก ๑ ล้านบาทนั้น จะให้แก่กนักเรียน นักศึกษาบางกลุ่มเพื่อดำเนินการประท้วงขับไล่นายชวัช มกรพงศ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาต่อไป

แต่ดูเหมือนบริษัทเทมโก้ได้ปฏิเสธข้อเสนอและเงื่อนไขของตัวแทนพรรคนี้ เพราะบริษัทไม่แน่ใจว่าพรรคจะทำตามข้อ

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ควันทองเทมโก้/อยากให้เป็นผู้นำทางปัญญา
๖	จตุรศรี	ระวังปัญญาหารักสามเส้า
๘	ข่าวในรอบสัปดาห์บ้านเรา	สภาพความมั่นคงฯ เสนอห้ามสอนภาษาจีน/เจ็บ.บ.ก.ไทย/น้ำมันในอ่าวไทย พ.ร.บ.คอมมิวนิสต์: เล็ก-ไม่เล็ก
๕	เพื่อนว่า	จับประธานนักเขียน/ปลุกระดม
๑๐	บ้านเรา	"ชะแมร์ สะไร": ได้กลิ่นแต่ไม่เห็นตัว/บิน เอม. ๑๖ หรือบน เอช.เค. เรือทสะทอน ๓๐ ล้านบาทของกรมตำรวจ นาฟอง: ฐานที่พิลบลัดของใคร/สุกชายของฝ่ายขวาที่เชียงใหม่
๒๐	ข่าวในรอบสัปดาห์บ้านเขา	ออสเตรเลีย/ใต้หวัน/ฟิลิปปินส์/ สิงคโปร์/สหรัฐอเมริกา/เกาหลี
๒๑	เพื่อนว่า	ความผิดพลาดของไทย
๒๒	บ้านเขา	อัวร์โด้: ชูฮาโด/ไม่มีข่าวจากพมเปญ: ข่าวลือแยะ ความมดเหนือชะเวดากอง
๒๘	สัมภาษณ์	ฮวาง หวัน ปิ่ง "ถ้าไม่ห้าม... เราก้ไม่กระทบกระเทือน"
๓๑	มองไทย	ฝ่ายขวาติดกับฝ่ายซ้ายในไทย
๓๒	บทความพิเศษ	คบกับเงินบ้านจะเป็นแดงจริงหรือ
๓๘	จารกรรม	ระหว่างข่าวกรองกับจารกรรม
๔๑	วิทยาศาสตร์การแพทย์	ถั่วลิสงอินตราบ
๔๒	เศรษฐกิจ	เพื่อ ๖ เปอร์เซ็นต์: ความผันอันสูงสุด
๔๔	ผู้หญิง	คุณหญิงมังกร: เจ้าของเปลวเพลิงข้ามทวีป
๔๖	มุขขำ	หัวเครื่องใหม่
๔๗	สื่อมวลชน	หนังสือพิมพ์กับอำนาจทางการเมือง
๔๘	จดหมายจากญี่ปุ่น	ญี่ปุ่นบนเส้นทางสายอชิงตัน
๕๐	ลมข่าวทุ่ง	โครงการใหญ่
๕๒	หนังสือ	จอมพล ป. พิบูลสงคราม/ด้วยมือที่หยาบกร้าน
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	เจ้าชายน้อย
๕๖	เส้นขนานจตุรศรี	จากโต๊ะไทย

เสนอได้หรือ แม้ว่าจะทำให้ตามข้อเสนอจริง บริษัทก็ไม่น่าจะไว้รัฐบาลจะอยู่นานเท่าใด ulyผลขาดทุนรัฐบาลถูกควาในเร็ววัน บริษัทก็คงจะได้ไม่เท่าเสีย

ผมไม่ทราบว่าจะทางเมืองกรุง ได้เบาแสข่าวเรื่องนบางหรือเปล่า 'จตุรัส' ในฐานะหนังสือข่าว 'กรอง' จะไม่ลองเสาะหาข้อเท็จจริงกันบ้างหรืออย่างไร แต่อย่าไปถามหัวหน้าพรรคเขาละ เพราะถึงอย่างไรท่านก็คงปฏิเสธ หรือคงว่าไม่จริง

ผู้สื่อข่าวพิเศษภาคใต้

ขอเรียกร้องต่อจตุรัส

ได้ทราบว่า จะมีการจัดทำหนังสือ 'จตุรัส' ออกเป็นรายสัปดาห์ โดยคณะบรรณาธิการกลุ่มหนุ่ม ผู้มีความคิด ความรับผิดชอบสูง และมีสายตาไกลต่อปัญหาของประเทศชาติบ้านเมืองแล้ว ก็อดที่จะเขียนจดหมายมาแสดงความยินดีด้วยเสียไม่ได้

ในขณะที่ยังไม่แน่ใจว่า แนวของหนังสือจะออกมาในรูปใด ก็ใครจะเสนอความเห็นต่อแนวและนโยบายของหนังสือบางประการ ซึ่งคณะบรรณาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม อย่างน้อยก็เป็นที่สนใจของผู้สนใจ 'จตุรัส' คนหนึ่ง

ในสภาพของความผันผวนทางการเมืองในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน อันก่อให้เกิดระบบเห็นแก่ตัว ชนิดมือใครยาวสาวได้สาวเอา กับสังคมไทยเวลานี้ หนังสือพิมพ์เช่น 'จตุรัส' น่าจะมีบทบาทในการเรียกร้องและปกป้องสิทธิของคณมอสน์ ซึ่งยากจนและเป็นคนส่วนมากของประเทศ กับหาทางกันและจับบทบาทของคนมอชว ซึ่งรารวมอิทธิพลและเป็นคนส่วนน้อยของประเทศไว้บ้าง การดำเนินตามบทบาทดังกล่าวนี้ เห็นจะไม่มีอะไรดีกว่าการตีแผ่ให้เห็นถึงความทุกข์ยาก ความระทมขมขื่น และความเสียเปรียบอย่างมากในผลประโยชน์ของสังคม ทักษมอสน์ได้รับอยู่ กับชี้ให้เห็นถึงความขมขมกลดด้วยเอาประโยชน์จากสังคมไปเพื่อความสุขและผลประโยชน์ของตนและกลุ่มตนอยู่ตลอดเวลาของคนมอชว เมื่อความจริงได้ปรากฏขึ้นอย่างมากและสม่ำเสมอแล้ว โอกาสที่สังคมจะปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ก็จะมันได้ง่ายและโดยอัตโนมัติ

ข้อเสนอประการที่สอง เกิดจากความรู้สึกที่ว่า ได้มีการประกาศตัวเองเป็นชายชวหน้าหลังกันเกลื่อนกลาด แต่สิ่งที่ของใจและฝงใจผู้เขียนอยู่ที่คือ เจตนาของการประกาศตัวเองดังกล่าวนี้ เพื่ออะไร และตัวกลุ่มผู้ประกาศนั้น รู้จักตัวเองและสงทมาดาบนหน้าตัวเองนन्दแล้วหรือ สงทรู้สึกอยู่ที่คือว่า การประกาศตัวเองกันอย่างเอิกเกริกนั้น มีแนวโนมที่เห็นได้ชัดว่าต้องการจะรวมกลุ่มกันเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน เพื่อให้ออกทชวอยู่แล้วได้ยวียงขัน จะได้กลดด้วยเอาผลประโยชน์ไปจากสังคมได้มากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ได้มากขึ้น สะดวกขึ้น และผลที่ตามมาก็คือ ประชาชนส่วนมากที่ยากจนและขมขื่นก็ยังคงอยู่อย่างเดิม และอาจจะยากจนและขมขื่นมากขึ้นไปอีกกระมัง

'จตุรัส' จะช่วยตีแผ่ความจริงให้ประชาชนได้ทราบได้ใหม่ว่า กลุ่มต่าง ๆ นั้น รักษาผลประโยชน์ของใครกันแน่ และช่วยเป็นอุปกรณให้เกิดมีการประเมินผลกันเองในสังคมเสียที่ว่า ชายและชวหน้าและหลัง นั้นคืออะไรกันแน่ ขอบย้าให้ผู้กลดด้วยผลประโยชน์ของประชาชนคนไทยไปขายให้กับ 'อุดมกรกระพ' ที่ตนเองก็ยังไม่รู้ว่าคืออะไร แม้กระทั่งตัวของตัวเอง

เมื่อความจริงได้ปรากฏออกมาแล้ว 'จตุรัส' ก็ควรจะก้าวต่อไป ด้วยการแสดงออกถึงการมีความพร้อม มีความคิด และมีความเป็นตัวของตัวเอง ในการพิจารณาและเสนอแนะแนวทศนะที่ถูกต้อง เพื่อความเติบโตของสังคมไทยอย่างเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และส่งปรากฏบนพื้นเพของเราเอง และแล้วประชาชนก็จะตัดสินใจได้เองว่า แนวทางไหนที่เรา(ประชาชน) ควรจะก้าวไปและต้องก้าวไปให้ได้

ที่เรกร้องดังกล่าวดอคณะบรรณาธิการน ผู้เขียนเข้าใจว่า ไม่ใช่เป็นของง่าย เพราะนั่นหมายถึงถึงการเชื่อมโยงระหว่างความเห็นแก่ตัวกับความเสียสละ ความเพื่อผู้อื่นจอมปลอมกับความเป็นจริงอันขมขื่นและปวดร้าว และการตกเป็นทาสทางปัญญาและความเป็นตัวของตัวเองของคนไทยเข้าด้วยกัน ซึ่งดูเหมือนจะเรียกร้องเอาที่คณะบรรณาธิการมากเกินไป แต่ก็ขอให้เห็นใจเถิด เพราะเมื่อมอง

ไปที่ผู้นำของประเทศในปัจจุบัน และผู้นำที่มีบทบาทในอนาคต โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนอกบางกลุ่มแล้ว คณะบรรณาธิการก็คงจะเห็นด้วยกับผู้เขียนว่า ให้รู้สึกหมดหวังและเพ็ลยใจเสียจริง ๆ

ไพฑูริย์ สนิลารัตน์
สหรัฐอเมริกา

อยากให้เป็นผู้นำทางปัญญา

ขอแสดงความยินดีกับ 'จตุรัส' เป็นอย่างมาก ทกกลับคืนมาสู่เวทีออกทรงหนังสือหลังจากที่ถูกระบบเผด็จการเก่าสงบด การกลับมาในครั้งนคณะผู้จัดทำส่วนใหญ่ก็ยังคงเป็นชุดเก่าที่ทำมาแล้ว จะมีผสมเข้ามาที่เบ็นนิกเขียนรวม สมัยทชนหยดเคียงขางกับผู้กลดขอยุติตลอดเวลาเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาในเล่มแล้ว อาจกล่าวได้ว่าไม่เร้งเร้าเหมือนก่อน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปกว่าเดิม อีกทั้งการวิพากษ์วิจารณ์ก็ได้รับการรับรองมากขึ้นกว่าเดิม แต่กระนั้นก็ตาม ก็ยังคงเชื่อในความสามารถอันสูงของคณะผู้จัดทำและคิดว่า 'จตุรัส' จะเป็นผู้นำในทางปัญญาให้แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไปได้ในขณะทีตลาดหนังสือในเมืองไทยกำลังเบงบานสะพรั่งเต็มทในปัจจุบัน

ประชา พงษ์ประสิทธิ์
กรุงเทพฯ

ประชาชนชาติ

รายสัปดาห์

ทำไมผู้คนจึงอ่านประชาชนชาติ รายสัปดาห์

๑. เพราะประชาชนชาติ รายสัปดาห์ สามารถสรุปและวิเคราะห์ข่าวได้ อย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม
๒. ช่วยร่นเวลาในการติดตามข่าวและรายละเอียดจากหนังสือพิมพ์หลายๆ ฉบับ
๓. เพราะท่านผู้อ่านบางท่านไม่มีเวลาจะอ่านหนังสือพิมพ์รายวันทุกวันอย่างละเอียด
๔. เพราะประชาชนชาติ รายสัปดาห์เล่มเดียว อ่านได้ทั้งครอบครัว
๕. เพราะประชาชนชาติ รายสัปดาห์ ออกตรงเวลาเสมอ

บอกรับเป็นสมาชิก ส่งถึงหัวกระโปกบ้านทุกสัปดาห์

- ๓ เดือน ค่าสมาชิก ๖๐ บาท
๖ เดือน ค่าสมาชิก ๑๑๕ บาท
๑ ปี ค่าสมาชิก ๒๒๐ บาท

แจ้งความประสงค์ที่

๓๑-๓๓ สุขุมวิท ๕๑ ซอยช่องลม กรุงเทพฯ ๑
หรือที่ ป.ณ. ๕๕๐
โทรศัพท์ ๕๒๒๕๕๘

ประชุม
ที่โรงแรม
แกรนด์ไฮแอท

ระวังปัญหาการค้าสามเส้า

วันที่ ๓๐ เมษายน ปีนี้ ซึ่งเป็นวันที่ไชน่่อันแตก นับเป็นวันที่มีความหมายมหาศาลแก่ประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในเอเชียอาคเนย์ ด้วยเป็นวันที่จะขจัดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างๆ บนผืนแผ่นดินเอเชียอาคเนย์จะมีขึ้นได้หรือไม่ โดยไม่ต้องมีมหาอำนาจคอยชักใยอยู่เบื้องหลัง และเป็นวันที่ประเทศต่างๆ เหล่านี้จะสามารถมองเห็นว่า อนาคตที่แท้จริงของแต่ละประเทศนั้น ขึ้นอยู่กับการร่วมมือทำความเข้าใจกัน ในทางการเมืองอย่างแท้จริง ก่อนที่มหาอำนาจจะเริ่มเกมการเมืองใหม่ เพื่อกะพ้อไฟที่กำลังมอดให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในระหว่างประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์

วันที่ไชน่่อันแตก นับเป็นวันสำคัญแห่งความจริงที่ว่า สหรัฐอเมริกา ในฐานะประเทศมหาอำนาจ ได้ประสบความสำเร็จความพ่ายแพ้ทางการเมืองในเอเชียอาคเนย์ การถอยฉากในระยะของสหรัฐฯ ก่อให้เกิดโอกาสแก่ประเทศต่างๆ บนผืนแผ่นดินเอเชียอาคเนย์ว่าจะเอาอย่างไรแน่กับอนาคตแห่งประเทศของตน โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เฉพาะประ

เทศในแหลมอินโดจีน ซึ่งเพิ่งสะบัดสะบอมมาจากการต่อสู้ในสงครามและกับประเทศไทยเอง ซึ่งกำลังมองหาทางออกอย่างเต็มที่ เมื่อรัฐฯ ไม่สามารถจะเป็นรวบอบกัน ความมั่นคงให้ได้ต่อไป

ในระยะ ๒๕ ปีที่ผ่านมา เอเชียอาคเนย์เป็นดินแดนแห่งการต่อรองทางการเมืองระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและสหรัฐอเมริกา โดยมีไทยและเวียดนามตกเป็นเหยื่อของการต่อรองนั้น ส่วนโซเวียตรัสเซียเสมอ นอกเพื่อผลประโยชน์ของตนในยุโรป นับตั้งแต่หลังวันที่ ๓๐ เมษายน ซึ่งเป็นวันแห่งชัยชนะของชาวเวียดนามเป็นต้นมา ความขัดแย้งและความสงสัยในนโยบายระหว่างไทยกับเวียดนามนั้นมิทางที่จะแก้กันได้ เพราะว่าเวียดนามเองก็จำเป็นต้องต้องหันเหนโยบายของตนจากนโยบายสงครามกลับไปสู่นโยบายสันติภาพและนโยบายเพื่อเสริมสร้างบูรณะประเทศของตน

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าโอกาสที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างๆ

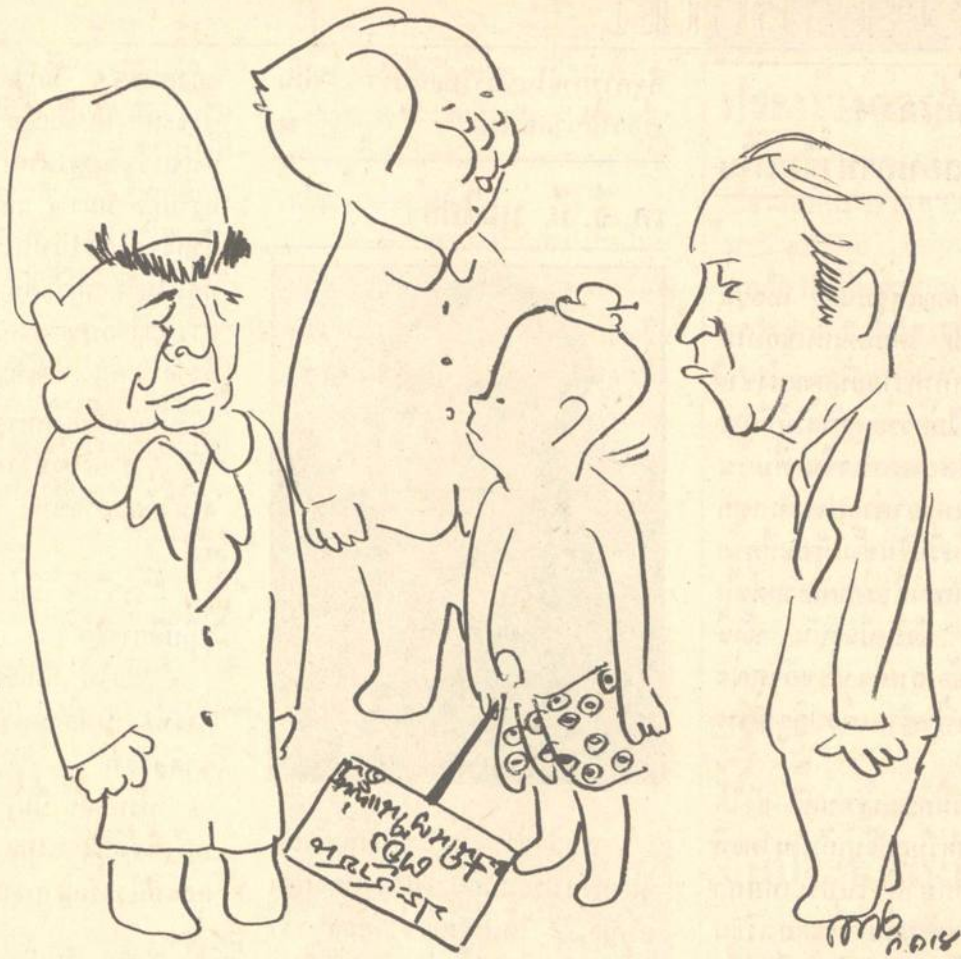
หนังสือข่าวกรอปรประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

ในแหลมอินโดจีนกับประเทศไทย
นั้น จะค่อยๆ งามหายไปทุกที เมื่อ
เริ่มมีข่าวทำนองว่าเวียดนามใต้กับ
เขมร (ซึ่งไม่รู้แน่ว่าเขมรไหน) ที่
เกาะหวาย หรือข่าวที่ว่าเขมรแดงฝ่าย
เวียดนามกับเขมรแดงฝ่ายจีนปะทะ
กันเอง ในกรุงพนมเปญ

นอกจากนั้น ก็เริ่มมีข่าวลือที่ว่า
โซเวียตรัสเซียจะขอใช้ฐานทัพเรือ
เก่าของสหรัฐฯ ในเวียดนามใต้ (โดย
เฉพาะข่าวนี้ออกมาจากบักกิ้ง)
และข่าวที่ว่าโซเวียตรัสเซียพยายามที่
จะขยายอิทธิพลของตนจากมหาสมุทร
อินเดีย มาทางช่องแคบมะละกา
เพื่อมุ่งสู่เอเชียอาคเนย์

ความกลัวอิทธิพลของเวียดนาม
เหนือในแหลมอินโดจีนของฝ่ายไทย
ตลอดจนข่าวที่รั่วออกมาจากปาก
ของผู้นำจีน และข่าวที่ออกมาจาก

ปากนายกรัฐมนตรีไทยภายหลังที่กลับ
จากบักกิ้ง ย่อมแสดงให้เห็นอย่างแน่
ชัดว่า เกมการเมืองใหม่กำลังก้าว
เข้ามาสู่แผ่นดินเอเชียอาคเนย์แล้ว
และยังชัดเจนมากขึ้นทุกที เพราะทางจีน
กลัวว่าอิทธิพลของโซเวียตรัสเซียจะ
เข้ามามากขึ้นโดยผ่านเวียดนามเหนือ
จึงกลัวว่า โซเวียตรัสเซียจะ
พยายามแพร่อิทธิพลของตนในไทย
ดังนั้นจึงได้บอกแก่นายกรัฐมนตรี
ไทยว่า มีประเทศหนึ่งซึ่งไม่ใช่ประ
เทสมหาอำนาจ กำลังหาทางขยาย
อิทธิพลของตนเข้ามาในภูมิภาคนี้

อย่างไรก็ตาม ถึงนายกรัฐมนตรี
ไทยจะไม่บอก ก็เป็นที่เข้าใจว่าทาง
จีนคงหมายถึงเวียดนาม ประเทศไทย
จะทำตัวอย่างไรกับปัญหาเหล่านี้ เรา
จะหันหัวเรือประวัติศาสตร์กลับไปสู่
การไข่มหาอำนาจ เช่น ใช้เงินต้น

เวียดนาม โดยที่เวียดนามจะใช้ โซ
เวียตรัสเซียค้ำจุน และขณะเดียวกัน
ก็แพร่อิทธิพลของตนในกลุ่มกำลังรัก
ชาติของอินโดจีน ซึ่งในขณะที่ยอด
นามทำเช่นนั้น ก็จะหาทางเบียด
ความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกา เพื่อ
เปิดโอกาสทางการทูตของตนให้
มีทางเลือกมากกว่าเพียงเงินกับโซเวียต
รัสเซีย

ปัญหาอีกสามเส้าอันเป็นเกม
การเมืองใหม่นี้ คือเกมเก่าที่ไทยเคย
เล่นมาก่อนแล้วนั่นเอง หากแต่ว่า
ตอนนั้นผู้เล่นกำลังซุกรงแดงกันให้หลา
ไปหมด แต่ตรงทุกธงนั้นแฝงไว้ซึ่งผล
ประโยชน์ของแต่ละมหาอำนาจ ดัง
กล่าว ถ้าเป็นเช่นนั้นผลประโยชน์
ของไทยอยู่ที่ไหนเล่า เราจะยอมเป็น
เบี้ย ให้ประเทศมหาอำนาจทั้งสาม
ต่อสู้ไปหรือ

สภาความมั่นคงฯ

เสนอห้ามสอนภาษาจีนเพิ่ม

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ได้มีมติเห็นชอบในข้อเสนอของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่เห็นว่า ไม่ควรอนุญาตให้มีการเปิดโรงเรียนสอนภาษาจีนเพิ่มขึ้น และการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาก็ควรให้เริ่มในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แทนที่จะสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ดังในปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรี ยังได้มีมติว่า สำหรับลูกจีนเกิดในไทยที่ต้องการไปศึกษาต่อในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จะต้องเรียนจบระดับมหาวิทยาลัยในไทยเสียก่อน ผ่านการสอบประวัติจากสันติบาล และต้องไม่ศึกษาด้านการเมือง อันเป็นหลักเกณฑ์เดียวกับการพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาในโซเวียต

นายนิพนธ์ ศศิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แสดงความเห็นขัดแย้งข้อเสนอสภาความมั่นคงที่ไม่ให้สอนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา และยังเห็นว่าควรเปิดให้สอนภาษาจีนได้มากขึ้น เขากล่าวว่า "ไม่มีเหตุผลที่จะห้ามการสอนภาษาที่มกคนทั่วโลกเบียดกันคนใช้กันอยู่"

พล. อ.อ. สุทธิ เสวตศิลา เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เคยแสดงความเห็นต่อข้อที่เกรงกันว่า หลังจากการเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว จีนจะแทรกแซงทางการเมืองและ

กิจการภายในของไทยนั้นว่า "เป็นเรื่องไม่น่ากลัวเลย" ❏

เค. จี. บี. บุคไทย

แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกรมประมวลข่าวกลางและกองทัพบก ได้เปิดเผยข่าวออกมาว่า สหภาพโซเวียตได้ขยายข่ายงานขององค์การสืบราชการลับ 'เค. จี. บี' ในเมืองไทยมากขึ้น โดยส่งสายลับเข้ามาในรูปของผู้แทนทางการค้า และผู้แทนทางวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งเพิ่มจำนวนจาก ๒๐ คน เป็น ๗๒ คน ภายในระยะเวลาเพียง ๑ เดือน

เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของทั้งกรมประมวลข่าวกลาง และกองทัพบกขแจ้งว่า เป้าหมายของ เค. จี. บี. ในขณะนี้ คือการจารกรรมความลับในหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะกระทรวงการต่างประเทศ สนับสนุนการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่สอดคล้องกับนโยบายโซเวียต และพยายามจะมีอิทธิพลเหนือพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ในขณะเดียวกัน โซเวียตได้พยายามแพร่อิทธิพลครอบงำอินโดจีนมากยิ่งขึ้น เพื่อทดแทนอิทธิพล

ของสหรัฐฯ ที่กำลังลดน้อยถอยลง ซึ่งจะเห็นได้ตั้งแต่การให้ความสนับสนุนเวียดนามเหนือในการทำสงครามที่ผ่านมา และขณะโซเวียตกำลังขอใช้ฐานทัพเรือที่ใหญ่และดีที่สุดในโลกที่เวียดนามใต้ เฉพาะในลาว สายลับของ เค. จี. บี. มีจำนวนถึง ๑๐๐ คน ซึ่งเท่ากับจำนวนเจ้าหน้าที่ยศของสหรัฐฯ เมื่อก่อน

"เราขอรับรองว่า เค. จี. บี. ปฏิบัติงานได้ผลมากขึ้น ความลับเราเคยรู้"

"เราไม่สามารถห้ามไม่ให้เขาปฏิบัติการได้"

"ต่อไป ไทยจะเป็นศูนย์กลางการทำงานของหน่วยสืบราชการลับชาติต่างๆ"

ทั้งหมดนี้เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของหน่วยข่าวกรองไทย และหน่วยรักษาความมั่นคงของไทย

น้ำมันในอ่าวไทย

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และนายสมาน บุรวาส อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ร่วมกับเจ้าหน้าที่ชั้นสูงอีกหลายคน ร่วมกันแถลงกับสื่อมวลชนเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า มีการขุดพบน้ำมันและแก๊สเป็นจำนวนมากในอ่าวไทยฝั่งตะวันตก

บริษัทเอ็นเอ ออยล์ แห่งสหรัฐฯ และบริษัทเซาท์อีสต์เอเชีย ของญี่ปุ่น เป็นผู้รายงานเรื่องนี้ให้กับทางกระทรวงอุตสาหกรรม จุดที่สำรวจพบมากที่สุดอยู่นอกชายฝั่งสงขลา ประมาณ ๕๕๐ ไมล์ จำนวนน้ำมันที่พบประมาณ ๔,๐๐๐ บาร์เรลต่อวัน และมีแก๊สธรรมชาติอีก ๖๐.๗ ล้านลูกบาศก์ฟุต แต่ปริมาณที่จะคุ้มค่าทางเศรษฐกิจก็สำรวจการขุดควรเป็น

๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน

รัฐมนตรีอุตสาหกรรมประมาณ
ว่าไทยจะมีโอกาสขุดน้ำมันมาใช้ได้
ถึง ๑๐% และรัฐบาลจะต้องได้รับ
แบ่งปันผลกำไร ๕๐% จากบริษัท
ผู้ได้รับสัมปทาน น้ำมันที่ขุดขึ้นมา
ได้ จะต้องใช้ในประเทศไทยให้เพียง
พอก่อนส่งออกขายต่างประเทศ

นายมยุร วิเศษกุล ได้วิจารณ์
การแถลงข่าวของรัฐบาลครั้งนั้นว่า ได้
ตกเป็นเครื่องมือของบริษัทต่างชาติ
ที่วางแผนประโคมข่าวเรอเนงเพื่อให้
ประชาชนตื่นเตนกับข่าว และเล็ก
คัดค้านอภิสิทธิ์การผูกขาดขุดแร่ดิบ
ของบริษัทไทยชาติ เขากล่าวว่าบริษัท
ต่างชาติเหล่านี้เป็นเครื่องมือเดียวกัน

และเรื่องการรื้อน้ำมันในอ่าวไทย
ก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่
มากกว่า ๒๐ ปีแล้ว

พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์ เล็ก - ไม่เล็ก

หลังจากที่นายกรัฐมนตรีไทย
เดินทางไปจับมือกับสาธารณรัฐประ
ชาชนจีน ก็มเสียงร้องเตือนจากสส.
ฝ่ายค้านหลายคนให้ยกเลิกพระราช
บัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอม
มิวนิสต์ ทนายเถลิง นรปดี หัวหน้า
พรรคแนวร่วมสังคมนิยมเสนอเข้า
สภามานานแล้ว

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ ๕ สส.สุธี ภวพันธ์และ
สส. สมคิด ศรีสังคม ได้อภิปราย
เร่งเร้าให้รัฐบาลยกเลิกกฎหมายฉบับ
นี้โดยเร็ว ด้วยเหตุผลว่า เพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรมแก่ประชาชน ไม่ให้
เจ้าหน้าที่ ใช้กฎหมายฉบับนี้เป็น
เครื่องมือปราบปรามประชาชน หากจะ
ปราบปรามการก่อความไม่สงบ ก็มี
กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
ของรัฐใช้ได้อยู่แล้ว

ขณะเดียวกัน นายบุญชนะ
อัครการ วุฒิสมาชิก และพันเอกประ
กอบ ประยูรโกศราช รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็แสดง
ความเห็นคัดค้านการยกเลิกกฎหมาย
ฉบับนี้อย่างข่งขัง

หม่อมราชวงศ์กึกฤทธิ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี แสดงความเห็นส่วน
ตัวในเรื่องนี้ว่า เห็นควรให้ยกเลิก
กฎหมายฉบับนี้ เพราะจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของประชาชน ส่วนพล
อากาศโทสิทธิ เสวตสีลา เลขธิการ
สภาความมั่นคงแห่งชาติ ก็กล่าว
ออกมาว่า "จะต้องยกเลิกกฎหมาย
ฉบับนี้แน่นอน"

ม.ร.ว. กึกฤทธิยังกล่าวว่า ไม่มี
การเอียงเอียงนงเลยระหว่างที่ตนพบ
ปะกับผู้นำของจีนเมื่อต้นเดือนนี้ แต่
ประธานเหมา เจ๋อ ตุง แห่งพรรค
คอมมิวนิสต์จีน ได้แนะนำเกี่ยวกับ
คอมมิวนิสต์ในเมืองไทยว่า ไม่ควร
ใช้วิธีปราบปรามรุนแรง แต่ต้องแก้
ปัญหาเศรษฐกิจของประชาชน ให้
ประชาชนได้อยู่ดีกินดี

เพื่อนว่า

ประท้วงตำรวจ

ชาวบ้านอำเภอพนมและนัก
เรียนเกษตรกรรมสฤษฎ์ธานีประ
มาณ ๕๐๐ คน เดินขบวนเรียกร้อง
ขอความเป็นธรรมจากนายอนันต์
สงวนนาม ผู้ว่าราชการจังหวัดเมือ
วันที่ ๒๓ มิถุนายน สกน

เรื่องมีอยู่ว่าเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนา
ายน เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. พล
ตำรวจเชษฐพงษ์ ธรรมจารวัฒน์กับ
พวก ๕ คน ได้เสาดกระสุนปืนใน
ตลาดหลายสิบนัด จนถูกนายสนันท์
บัวหมน โคนขาขวาบาดเจ็บ เมื่อย
กันแล้ว ร.ต.ท. ประสิทธิ์ ดิษฐตะ
ฐาน ก็นำรถยนต์มารับกลับ รุ่งเช้า
ผู้บาดเจ็บไปแจ้งความ แต่ ร.ต.ท.
ประสิทธิ์ไม่ยอมรับแจ้ง

จับประธานนักเรียน

เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ร.ต.ท.
มนูญ ศรีทอง นายตำรวจแห่งอำเภอ
เมือง จังหวัดสฤษฏ์ธานีได้ทำการ
ตรวจค้นร่างกายนายสุรินทร์ มุสิก
ประธานฝ่ายปกครองนักเรียนเกษตร
กรรมสฤษฏ์ธานี ตำรวจสงสัยว่า
ผู้นำนักเรียนคนนี้มีอาวุธ แต่ค้น
ไม่พบ จึงตรวจจับตัวประชาชนต่อ
นายสุรินทร์ควักบัตรนักเรียนให้ดู
จึงเกิดโต้เถียงกันขึ้น

ร.ต.ท. มนูญ จึงจับกุมนายสุ
รินทร์ขอหาหมั้นเจ้าหน้าที่

ต่อมาอีกสองวัน นายสุรินทร์
ร้องเรียนว่า การที่เขาถูกจับครั้งนี้
สงสัยว่าตำรวจจะเกลียดชังเขา
ในกรณีที่เขาเคยไปอภิปรายที่หน้า
ศาลากลาง ในวันที่ชาวอำเภอพนม
เดินขบวน

นสพ. เสียงสฤษฏ์ชุกถนนหม่ม
สฤษฏ์ธานี ๑ ก.ค. ๒๕๑๘

ปลุกระดมที่ไม่เรียกว่า เป็นการปลุกระดม

นายเอนก สิทธิประศาสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ได้เรียกประชุมเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ทหาร ตำรวจ ให้เตรียมพร้อมรับสถานการณ์ เนื่องจากได้รับรายงานว่าการประท้วงสหรัฐฯ ในวันที่ ๔ กรกฎาคม อาจจะมีการใช้ความรุนแรง

พ.ต.ท. บุญทิน วงศ์ภักดิ์ ผู้กำกับการเปิดเผยว่า ได้จัดเตรียมกำลังพิเศษชนชุดหนึ่ง ทหารจังหวัดทหารบกอุดรธานีก็พร้อมที่จะสนับสนุนอยู่แล้ว โดยทั้งสองฝ่ายได้ประชุมวางแผนกันไว้เรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้ นายเอนกยังได้นัดประชุมขจัดเหตุร้ายให้พ่อค้าประชาชนได้ทราบ ที่ศาลาประชากรอุดรธานี ในตอนเช้าวันที่ ๒๕ มิถุนายน ซึ่งมีผู้ร่วมฟังประมาณ ๑,๕๐๐ คน

นอกจากนี้ยังมีบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งต้องการเห็นความสงบในชาติ ได้รวมตัวกันขึ้นอย่างเงียบๆ เพื่อทำการต่อต้านกลุ่มที่สร้างสถานการณ์วุ่นวาย มีการบริจาคกองทุนสะสมไว้เพื่อสนับสนุนในด้านต่างๆ และพร้อมที่จะเข้าต่อต้านทันทีที่มีการสร้างสถานการณ์วุ่นวายขึ้น

กลุ่มผู้ต่อต้านการเดินขบวนได้ระดมกำลังไว้จำนวนมาก เพื่อแก้ไขเผ็ดในการที่ผู้ก่อความไม่สงบชนในจังหวัด ดังนั้นเป็นที่คาดหมายว่าหากมีการเดินขบวนแล้วก็จะมีการปะทะกันชน ทางจังหวัดก็พร้อมที่จะใช้มาตรการเด็ดขาดแก้ไข

นสพ. เสียงสยาม
อุดรธานี ๕ ก.ค. ๒๕๑๓

'ชะแมร์ สะไร': ได้กลิ่นแต่ไม่เห็นตัว

เมื่อปลายเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ขณะทวงการต่างๆ ในเมืองไทยกำลังตื่นเตนกับการเปิดสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับจีน และรัฐบาลคึกฤทธิ์ เตรียมตัวเตรียมใจไปพบท่านประธานเหมาและนายกโจว หนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ หลายฉบับพากันพาดหัวข่าวเกี่ยวกับเขมรที่แตกทัพหนีเข้ามาฝั่งไทย แล้วภายหลังตกลงใจกลับเข้าไปเขมรด้วยการจับมือกับเขมรแดง ด้วยหน้าตาขมขื่นแจ่มใส แต่ต่อมาไม่นานก็เผ่นหนีกลับมาไทยอีกพร้อมกับให้ข่าวว่า พวกทกลับเข้าไปรอบแรกถูกฆ่าเกือบหมด หนีรอดออกมาได้เพียงไม่กี่คน

“ไม่จริงหรอก มันไม่ได้เห็นบินสักคนมันก็ไม่ได้อยู่กับเขาเลย มันไม่สู้ ที่มันเล่าๆ มานันมันโกหกกลม” นายวิชัย ที่สันเศรษฐกิจ หัวหน้ากองอำเภอปราบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของค่ายผู้ลี้ภัยเขมรค่ายหนึ่งจากที่มีอยู่สองค่ายในจังหวัดนั้นกล่าวกับเราเกี่ยวกับเรื่องการฆ่าแกงผู้คนในเขมรที่เราได้ยินมาจากปากผู้ลี้ภัยและหนังสือพิมพ์ ณ ห้องทำงานของเขาบนอาคารใหม่เอี่ยมที่เพิ่งสร้างเสร็จพร้อมๆ กับการลี้ภัยเข้ามาของเขมร

ต่อมาในวันที่ ๒๕ มิถุนายน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับหนึ่งในกรุงเทพฯ พาดหัวข่าวว่า 'เขมรกับเขมรลงมือตักกันออกแล้วในเมืองรอบๆพนมเปญ' เช่นในเมืองกัมปงโสม กำปงสะบือ และสวายเรียง โดยที่ฝ่ายต่อต้านเขมรแดงรวบรวมกำลังคนได้ประมาณ ๒,๐๐๐ คน นำโดยนายกงฮก ตรันห์ หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นอ้าง

แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ในรัฐประเทศ "ซอห์นเป็นซอญวน แต่นามสกุลเป็นเขมร" พันโทชัย สวน อดีตผู้บัญชาการกองบุลากรแห่งกองทัพแห่งชาติเขมรของรัฐบาลลอนดอน ซึ่งขณะนั้นลี้ภัยอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์กล่าวกับ 'จตุรัส' เมื่อเราถามว่านายกง ฮก ตรันห์ เป็นใครมาจากไหน

"ผมไม่เคยเห็นคนนั้นทำงานใหญ่" เขาอธิบายด้วยสีหน้าเหมือนกับไม่เชื่อว่าข่าวนั้นเชื่อถือได้

"แต่เรื่อง แหล่งข่าวในรัฐประเทศยืนยันว่าเชื่อถือได้นะครับ" เรามั่นใจว่าเขาอาจจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้

"ในความเห็นของผม ผมคิดว่าเรื่องนงวนูกเรื่องนั้น" แต่เขาไม่ได้บอกเหตุผลที่เขาคิดว่านงวนูกเรื่องนั้นชวนเพ้ออะไร "ตั้งแต่เขมรแดงยึดครองเขมรแล้ว ไม่มีใครแยกออกมาตั้งก๊กใหม่ได้เลย"

เราได้ข่าวมาก่อนบ้างอย่างกระท่อนกระแท่นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ว่าพวกที่กำลังจะตี หรือโค่นกันแล้วกับฝ่ายเขมรแดงเวลานี้ อาจจะมีความสัมพันธ์อะไรกับกลุ่มที่เรียกตัวเองว่า 'ชะแมร์ สะไร' หรือ 'เขมรเสรี' ซึ่งเป็นกลุ่มที่ ซีไอเอ. หนุนหลังอยู่ และลอนดอนเคยไว้วางใจให้เข้าร่วมเมื่อครั้งที่เขาทำรัฐประหารรัฐบาลของเจ้าสีหนุเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๑๓ ประกอบกับเราอยากจะรู้ถึงสภาพและความเคลื่อนไหวของผู้ลี้ภัยเขมรภายหลังเหตุการณ์ผ่านไปสองเดือน เราจึงเดินทางไปดูบรรยากาศแถบชายแดนไทยเขมรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

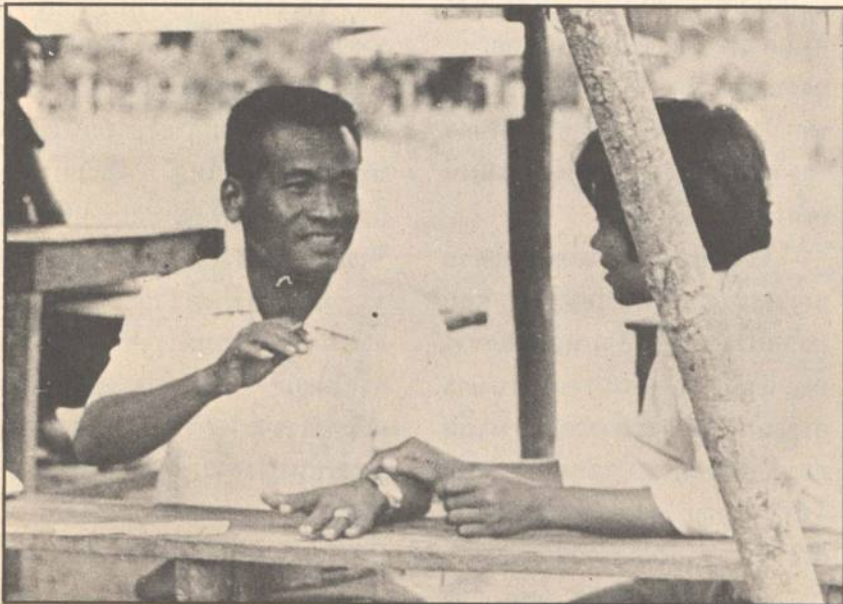

ภาพถ่ายผู้ลี้ภัยชาวเขมรของมหาตมาทก อ. กาบเชิง สุรินทร์

ก่อนจะไปเรทราบบ้างก่อนบ้างแล้วว่า ในค่ายผู้ลี้ภัยบางค่าย ผู้ควบคุมไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยม เรื่องนี้เกิดขึ้นกับผู้สื่อข่าวชาวอังกฤษคนหนึ่งเมื่อเขาผ่านไปทางนั้น บรรยากาศทั่วไปภายหลังเหตุการณ์ในลาวเปลี่ยนไป ก็คือยังมีการอพยพเข้ามาอยู่เรื่อย ๆ อย่างที่อุปบลฯ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน กัมพูชาลาว ๓๓ คน ทหารเขมร ๘ คนอพยพเข้ามา ที่สุรินทร์มีราษฎรเขมรอพยพเข้า

มาก ๓๘ คน เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนเดียวกัน

“เป็นที่น่าสนใจว่า ทหารลาวที่อพยพเข้ามาส่วนใหญ่มียศชั้นสัญญาบัตร ตั้งแต่พันตรีลงมาจนถึงร้อยตรี ส่วนทหารเขมรนั้นเป็นชั้นประทวนเสียส่วนใหญ่” ผู้ว่าฯ อุปบลฯ กล่าวกับเรทราบบกกลาง “คณะหมอดាំ คณะหนึ่งซึ่งเขา ‘เยี่ยมคำนับ’ เราไม่คิดใจอะไร เราจึงผ่านไปสุรินทร์ ที่นั่นมีค่ายผู้ลี้ภัยเขมรอยู่ ๒ ค่าย

พันโทชัย สวน ผบ. กองบุคคลากรเขมรในค่ายผู้ลี้ภัยที่สุรินทร์

ค่ายแรกอยู่ที่กิ่งอำเภอกาบเชิง วิมถนนสายยุทธศาสตร์ สุรินทร์-ช่องจอม ติดชายแดนไทย-เขมร ค่ายผู้ลี้ภัยอยู่ห่างเขตแดนประมาณ ๑๕ กม. มีผู้ลี้ภัยประมาณ ๖๐๐ คน อยู่อาศัยกันในกระต๊อบมุงหลังคาด้วยแฝก มีทั้งเด็ก ผู้หญิง และข้าราชการเขมรขนาดอดตรองผู้ว่าฯ จังหวัดอุดรมีชัย ส่วนค่ายที่สองอยู่ใน ‘ค่ายทหาร’ ของกองบัญชาการจังหวัดทหารบกสุรินทร์ มีผู้ลี้ภัย ๔๘๒ คน ทั้งหมดเป็นอดีตทหารของกองทัพแห่งชาติในสมัยรัฐบาลลอนดอนพร้อมลูกและเมีย โดยค่ายนี้มีพันเอกกิม สะมอน อดีตเคยเป็นทั้งผู้บัญชาการทหาร ผู้บังคับการตำรวจ และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรมีชัย เป็นหัวหน้า

“ห้ามบุคคลภายนอกเข้าในบริเวณค่ายผู้ลี้ภัยโดยเด็ดขาด” นั่นเป็นสิ่งที่เราอ่านได้จากป้ายหน้าค่ายผู้ลี้ภัยแห่งที่สอง ซึ่งการควบคุมค่ายนั้นแตกต่างไปจากอีกค่ายหนึ่ง ซึ่งควบคุมโดยมหาตมาทก และอนุญาตให้เขาเยี่ยมได้ แต่ค่ายผู้ควบคุมและเลี้ยงดูโดยทหาร มีการจ่ายเบียงเพียงวันละ ๑๕ บาทต่อคน ซึ่งเราหากันไม่ได้หรือหาได้แต่ก็ไม่บอกว่าเงินนั้นมาจากไหน เป็นเงินบาทหรือเงินดอลลาร์

“ประธานโทษนะครับ ท่านไม่อนุญาตครับ” พันตรีสารวัตรแผนกสอบสวนเขามาบอกเราพร้อมกับคนหนึ่งส่อซออนุญาตให้เรา

“ทำไมจึงเขาเยี่ยมผู้ลี้ภัยไม่ได้ครับ” เราถามร้อยตรีสารวัตรอีกคนหนึ่ง “เป็นคำสั่งห้ามเด็ดขาดจากกอง บก. สูงสุด”

“มีคุณกฤษฎณ์คนเดียวเท่านั้นที่อนุญาตได้” นายพันตรีคนนั้นยื่นหน้ากระซิบกับเราเบา ๆ เน้นที่ชื่อ ‘คุณกฤษฎณ์’ เมื่อไม่อนุญาต เราก็ไม่ใส่ใจ เราผ่านไปทางจังหวัดหวังว่าทางนั้นจะได้อะไรแก่เราได้บ้าง

“ผมไม่ทราบครับ . . . ผม . . .
เรื่องนี้เป็นนโยบาย คุณไปถามทาง
มหาดไทยเอาเองที่กรุงเทพฯ ทาง
โน้นเขาเป็นศูนย์อยู่” เป็นคำตอบที่
ทำให้เราต้องเข้าไปท่อนอก

“มีผู้อพยพบางคนเคยเป็นทหาร
ยศสูงๆ” ข้าราชการประชาสังคม
เคราะห์หกลำกับเรา

“เช่นพลตรีอิน ตัม” เราขอให้
“ควรจะเรียกอดีตพลตรี” เขาย้อน
ตอบ

“แล้วนายซอน จอก ทั้น ละครับ
ยศอะไร” เราถามต่อ “คนนั้นเคยเป็น
รองนายกรัฐมนตรี”

“เตียบ แบน” อีกคนหนึ่งสอด
อีกข้อหนึ่งเข้ามา ซึ่งภายหลังเราได้
รับการบอกเล่าว่าเขาเป็น หน.ปจว.
กอ.รมน.สร. ซึ่งเราตีความหมายได้
ว่าหมายถึงหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการ
จิตวิทยาของกองอำนวยการรักษา
ความมั่นคงภายใน ประจำจังหวัด
สุรินทร์ สำหรับคำว่า ‘เตียบ’ นั้นแปล
ว่า ‘ดำ’

“เขายังอยู่ที่นั่นหรือเปล่าครับ”
เราสอบถามต่อทันทีด้วยความตื่นเต้น
ที่ใคร่รู้จักชื่อบุคคลสำคัญเพิ่มอีกคนหนึ่ง

หน.ปจว. คนนั้นออกปากพูด
อะไรมาในใจหนึ่ง แล้วหยุดชะงัก
เหมือนจะมีอะไรสักอย่างหนึ่งที่สำคัญ
เกี่ยวกับคนๆ นั้น แล้วตอบสั้นๆ ว่า
“ไม่ทราบครับ” แล้วจึงรีบเดินเลี้ยว
ออกไป เราเลยไม่รู้อะไรอีกเลยเกี่ยวกับ
คนๆ นั้น และคนอื่นๆ

ระหว่างที่เราคุยกับ พันโทชัย
สวน อดีตนายทหารของลอนดอน
เขาบอกเราว่า “อิน ตัม ไม่รู้ไปอยู่
อเมริกา หรือฝรั่งเศส” แต่เขาบอก
ว่านายซอน จอก ทั้น นั้นไปอยู่ฝรั่งเศส
แล้ว

“ได้ยินว่าอยู่ในสุรินทร์” เรา
แย้ง เขารับตอบสั้นๆ ว่า “ไม่เคย
เห็น”

“แล้วพวกที่คนไทยเรียกว่า

เขมรเสรี ซึ่งไม่ยอมแพ้เขมรแดงอยู่
บนเขาพระวิหารละ เป็นใคร”

“อ้อ พวกนั้นเป็นทหารรับปลิด
ไม่ใช่เขมรเสรีอะไร เวลานี้ยอมแพ้
แก่ทหารเขมรแดงไปแล้ว” เราจึง
นึกขึ้นได้ว่าทหารเขมรแดงยึดเขา
พระวิหารได้เมื่อ ๒๒ พฤษภาคม ที่
แล้ว ทหารของลอนดอนหรือทหาร
รับปลิด ๑๕ คน ได้ลี้ภัยเข้ามาอยู่ใน
เขตไทยที่ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรี
สะเกษ

เมื่อเราหาตัว ‘เขมรเสรี’ ไม่เจอ
เรานึกถึงคำตอบของผู้ว่าอุบลฯ เกย
กับเรื่องนั้นว่า

“เราไม่มีนโยบายจะรวมคน รวม
อาวุธของพวกที่หมดอำนาจแล้วให้ไป
สู้รบกับฝ่ายรัฐบาลปัจจุบัน เพื่อแย่ง
ชิงอำนาจกัน . . . และภายหลังเราจะ
ส่งกลับ” ผู้ว่าอุบลฯ ตอบเราแล้วเป่า
ยานต์ตุ๊กตาสาวหมอมเข้าจมูก แล้ว
เรานึกถึงบทพจนานุกรมแห่งข่าวอดีต
นายทหารชั้นผู้ใหญ่แห่งกองทัพภาค

๗ บินเอม. ๑๖ หรือบิน เอช.เค.

เรื่อง ๓๐ ล้านบาทของกรมตำรวจ

“เรามายู่อื่นในฐานะของ
บริษัทที่มีผู้ผูกพันทางสัญญาที่กอง
ทัพบกไทย เราไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับ
การเมืองและเราก็จะไม่ขอยุ่งเด็ด
ขาด” ผู้อำนวยการฝ่ายตลาดของ
บริษัทบิน เอช.เค. แห่งเยอรมันนี้
กล่าวอย่างหนักแน่น

จะขอยุ่งหรือไม่อยากก็ตาม
แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้ บิน เอช.เค. ก็ถูก
ผลักดันเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชาว
ที่อดฉาวว่าอาจจะมีการจับขายน
อาวุธปืนให้แก่กรมตำรวจ ซึ่งบิน
ที่กรมตำรวจต้องการจะซื้อ คอบน
ไร่เฟลด์แบบออโตเมติกจำนวน ๔,๐๐๐
กระบอก และปืนที่อยู่ในข่ายการ
พิจารณาคอบน เอช.เค. ของเยอรมัน
นี้ และบินเอม. ๑๖ ของสหรัฐ

ที่ ๒ ซึ่งกล่าวแก่เราในวาระและสถานที่
ที่ใกล้เคียงกันว่า

“เรามีหน่วยรบพิเศษจากศูนย์
รักษาความปลอดภัย (ศรภ.) ซึ่งส่ง
มาจาก บก. สูงสุด เข้าไปแทรกอยู่ใน
หมู่บ้านจำนวนมากพอ พวกเราทำ
หน้าที่ให้ข่าว บังคับตัวเอง และ
หนีเข้าไปหาข่าวความเคลื่อนไหวของ
ฝ่ายตรงข้าม”

เรายังไม่เข้าใจมากนักว่าท่าที
ของรัฐบาลไทยต่อเพื่อนบ้านนั้นเป็น
อย่างไรกันแน่ ที่ยที่สุดเราจึงเสียด
ถามหัวหน้ากองอำเภอกาบเชิง ซึ่งรับ
ผิดชอบพื้นที่ในเขตชายแดนติดเขมร
ทั้งหมดผู้ลี้ภัยเข้ามาว่า

“ในเขตของท่านหัวหน้ากอง มี
ทหารเสโรอยู่บ้างหรือเปล่าครับ”

“เอ๊ะ อันนั้นผมให้ไม่ได้ ผมบอก
ว่าผมไม่รู้แล้วกันครับ”

เป็นคำตอบที่เหมือนกับจะทำให้
เรารู้สึกว่า ‘ได้กลิ่น แต่ไม่เห็นตัว’

อเมริกา

รายงานข่าวของหนังสือพิมพ์
รายวันบางฉบับอ้างว่า กรมตำรวจ
ในชั้นแรกต้องการที่จะซื้อ บิน เอช.
เค. แต่ต่อมาได้มีการจับขกันใหม่
นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ทางกรมตำรวจ
ก็เลยเปลี่ยนใจหันไปซื้อบิเอม. ๑๖
โดยไม่พิจารณาบิน เอช. เค. เลย

หนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับ
อ้างว่า การที่กรมตำรวจจะส่งมอบ
ครั้งใหญ่ มีนายตำรวจบางคนใน
กรมตำรวจจะได้กำไรอันน่าสาจาก
ผู้ขายปืนบางรายเป็นการตอบแทน
ด้วย

จากการทำข่าวกรองของ
‘จตุรัส’ ปรากฏว่า ในเรื่องการซื้อ
อาวุธของกรมตำรวจนั้น โดยปกติ

จะต้องมีการประกวดราคา หากว่า การช้อนเป็นกรขอโดยตรงของ กรมตำรวจจากผู้ขายเอกชน การที่ กรมตำรวจจะต้องซื้ออาวุธปืนจำนวนมากในระยะนี้เพราะเกิดจาก ความจริงที่ว่า ทางรัฐบาลสหรัฐฯ ได้ลด ความช่วยเหลือ ซึ่งเคยให้ตำรวจ ไทยในโครงการ "พลับปลิกเซฟต์" ตั้งแต่นานมาถึงเครื่องส่งวิทยุ ตลอดทั้งอาวุธเบาอาวุธหนัก และ เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ แต่มาเมื่อ ๒๕๑๗ นี้เอง ที่ความช่วยเหลือใน เรื่องอาวุธได้ลดลงมาก และคาดว่า จะไม่มีเลยในอนาคตต่อไป สำหรับความช่วยเหลือที่ยังคงอยู่ต่อไปก็คือการให้ความช่วยเหลือในเรื่อง การทำข่าวกรอง การฝึกช่างเทคนิค ต่างๆ เพื่อซ่อมแซมอาวุธ และ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์

กรมตำรวจนอกจากจะได้รับ ความช่วยเหลือต่างๆ จากสหรัฐฯ แล้ว ยังต้องมีการซื้ออาวุธจากงบประมาณของกรมเองด้วย แต่อยู่ใน ระยะที่ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ มีมาก การซื้ออาวุธก็มิใช่น้อยเป็น เกินตามตัว ในการซื้ออาวุธปืน เอช. เค. ทางกรมตำรวจเริ่มซื้อครั้งแรก เมื่อปี ๒๕๑๐ ในระบอบรัฐบาลสงขลาคจะมีจำนวนไม่มาก ทั้งนี้เพราะกรม ตำรวจเองได้รับอาวุธ ปืน เอ็ม. ๑๖ จากสหรัฐอเมริกาใช้ฟรีอยู่แล้ว

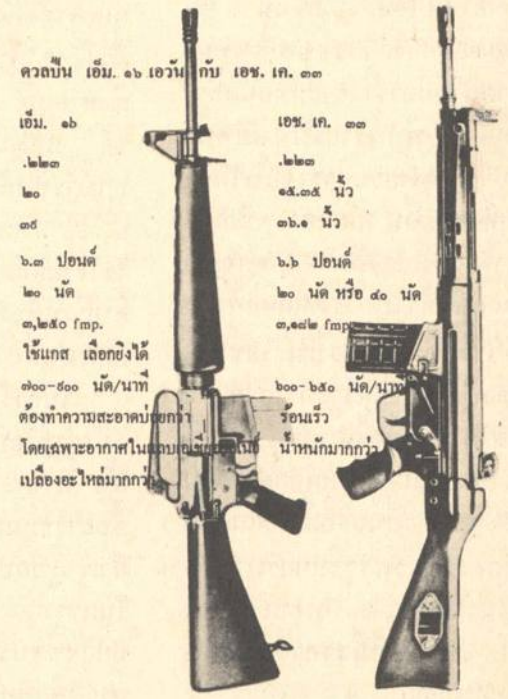
ข่าวอื้อฉาวที่เกิดขึ้นในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันเมื่อเร็วๆ นี้ นั้น เกิด จากความจริงที่ว่า ทางตำรวจชายแดนมีความต้องการที่จะใช้ปืนไรเฟิลแบบออโตเมติกจึงได้เสนอรายงาน ขอซื้อปืน โดยมี ใ้ระบุว่าปืนที่จะใช้ นั้นเป็นปืนของบริษัทโคเน็กซ์ เพียง

แต่เสนอว่าจะเป็นปืน เอช. เค. หรือ ปืน เอ็ม. ๑๖ ก็ได้

สำหรับในวงการค้าอาวุธปืนนั้น ถือเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าเกิดความ ต้องการอาวุธปืนขึ้น ไม่ว่าจะความ ต้องการนั้นจะเป็นของรัฐบาลของประเทศใดก็ตาม เพื่อค้าอาวุธย่อมหา ทางวิ่งขายอาวุธของตน และในเมื่อ การค้าอาวุธไม่ใช่เรื่องที่จะเปิดเผย ได้โดยง่าย และปัญหาที่ว่าใครจะเป็นผู้จ่ายค่านำรอนำเข้าให้ใครก็ดู เหมือนว่าจะไม่ใช่ปัญหาของวงการ ค้าอาวุธ ปัญหาที่มีอยู่แต่เพียงว่า ใคร ต่างหากที่จะสามารถได้สัญญาซื้อ อาวุธ

“หากเราบอกว่าปืน เอช. เค. นั้นดีกว่าปืน เอ็ม. ๑๖ เวลาคุณไปถามพวกบริษัทโคลท์ ซึ่งเป็นโรงงาน ผลิต เอ็ม. ๑๖ เขาก็สามารถร้ายยาว

เส้นผ่าศูนย์กลางลำกล้อง
ความยาวลำกล้อง
ความยาวทั้งหมด
น้ำหนัก (ไม่รวมซองกระสุน)
ซองกระสุนบรรจุได้
ความเร็วที่ปากกระบอกปืน
ระบบการทำงาน
อัตราการยิง
จุดอ่อน

ได้ว่า บันของเขานั่นควาบัน เอช. เค. ได้เช่นกัน แน่ทีเดียวผมขายบัน เอช. เค. ผมก็ต้องบอกว่าบัน เอช. เค. นั้นดีกว่าแน่” นั่นเป็นนาเสียงของผู้จัดการฝ่ายการตลาดของบริษัท เฮกเลอร์ แอนด์คอค เขาปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงที่มเสียครหาว่าเขามอะไรเกี่ยวกับข้าวออฉวกรงน “แน่ทีเดียวหากกรมตำรวจต้องการให้มีการประกวดราคากัน บริษัทก็จะพิจารณาของประกวดราคาด้วย”

“ปัญหาของกรมตำรวจมันเกิดขึ้นก็เพราะว่าทางตำรวจชายแดนไม่ระบุมานให้แน่นอนในตอนแรกว่าจะเอาบันแบบไหน เพียงแต่พูดลอยๆ ว่า จะเอาบันยี่ห้อไหนก็ได้ในสองยี่ห้อดังกล่าว ทางพลาริกรก็เลยปวดหัวตายहां” แหล่งข่าวใกล้ชิดกับกรมตำรวจกล่าว

และแหล่งข่าวอีกแหล่งเสริมว่า “เมื่อทางพลาริกรย้อนถามกลับไปว่า ทางตำรวจชายแดนนั้นจะขออะไรแน่ คราวนั้นทางนั้นตอบออกมาว่า จะเอาบัน เอ็ม. ๑๖ เอ วัน ซึ่งคำตอบของทางตำรวจชายแดนมาหลังจากที่ได้มีการวิ่งขายบันกันแล้ว”

หนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งอ้างว่า ทางกรมตำรวจนั้นได้ทำสัญญาที่จะซอบัน เอช.เค. กับกรมสรรพาวุธของกองทัพบก แต่สัญญานั้นได้ถูกฉกทงไป ซึ่งเหตุผลที่ทางการตำรวจหันไปซอบัน เอช.เค. จากกองทัพบก ก็เพราะทางกรมสรรพาวุธสามารถผลิตบัน เอช.เค. ได้เอง และในสมัยที่พลเอกประจวบ สุนทรางกูร เป็นอธิบดีก็ได้เคยซอบันจากกรมสรรพาวุธทหารมาแล้วเป็นจำนวนถึง ๔,๐๐๐ กระบอก และบันเอ็ม. ๑๖ นั้นก็มีราคาถึง ๘,๐๐๐ บาทต่อกระบอก

จากการทำข่าวกรองของ ‘จตุรัส’ ปรากฏว่า ถึงแม้ว่ากรมสรรพาวุธทหารบกจะมีโรงงานทำอาวุธบันจตุรัส ๑๔

บัน เอ็ม. ๑๖ รักษาจาก อันตรายต่อผู้ใช้

เอช.เค. จริงตามรายงานข่าว แต่โรงงานดังกล่าวนั้น ก็ยังไม่สามารถผลิตเองได้ การลงนามสัญญาซอโรงงานได้ทำขึ้นเมื่อปี ๒๕๑๔ โดยพลเอกประภาส จารุเสถียร ซึ่งในปัจจุบันนั้นการติดตั้งเครื่องจักรกำลังจะเสร็จจ้อยแล้ว โดยมีช่างชาวเยอรมัน ประมาณ ๑๑ คน มาเป็นผู้ควบคุมการติดตั้งและการฝึกเจ้าพนักงานฝ่ายไทย ทางกรมไทยเชื่อว่าในเดือนสิงหาคมนี้ จะสามารถเริ่มการผลิตได้ และเมื่อมีความชำนาญพอที่จะสามารถผลิตได้ประมาณเดือนละ ๒,๐๐๐ กระบอก โรงงานนี้ไม่ใช่โรงงานผลิต แต่เป็นโรงงานที่นำชิ้นส่วนของบันจาก โรงงานใหญ่ในเยอรมันนี้มาประกอบในไทย

ในการลงนามทำสัญญาซอโรงงานประกอบอาวุธบัน เอช.เค. ครึ่งนั้น ทางกองทัพบกไทยก็ได้ลงนามซออาวุธบันเป็นจำนวนมาก ในแบบสำเร็จรูปกับบริษัทใหญ่ในเยอรมันนี้ ในคราวเดียวกันนั้นด้วย บันทกองทัพบกส่งซอนัน ได้นำไปใช้กับศูนย์สงครามพิเศษป่าห้วย และหน่วยอื่นๆ ของกองทัพบก

“เมื่อตอนเราซอบันนั้น ทางสหรัฐฯ ไม่พอใจมาก เขาถามมาทาง

กองทัพบกว่าทำไมถึงซอ และยังมีคำถามอื่นๆ อีกมาก แต่ทางเราไม่ได้ตอบไป” อดีตนายพลไทยที่เกี่ยวข้องกับซอโรงงานคร่งนั้นบอกแก่ ‘จตุรัส’

ในการซออาวุธบัน เอช. เค. คร่งนั้นทางกองทัพบกมอบเงินเพื่อการส่งซอประมาณ ๔,๐๐๐ กระบอก ในสมัยที่พลเอกประจวบ สุนทรางกูร เป็นอธิบดีกรมตำรวจ ก็ได้ขอซอบันดังกล่าวไปใช้ กองทัพบกก็ได้ขายให้ไป ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบันทางกองทัพบกจึงไม่มีอาวุธบันขายเพิ่มขนอีก เพราะหมดจากคลังแสงแล้ว

“ข้าว่ากองทัพบกทำสัญญาขายบันให้กับกรมตำรวจนั้นนะไม่มีทาง นอกจากว่ากองทัพบกจะต้องซอมาใหม่จากนอกเท่านั้น” แหล่งข่าวในกระทรวงกลาโหมกล่าว และราคาของกองทัพบกส่งซอจากเยอรมันนั้นก็มีราคาประมาณกระบอกละ ๓,๕๐๐ บาทเท่านั้น ในตลาดค้าอาวุธปัจจุบันนี้ดูเหมือนว่ายังไม่มีใครรู้ว่าราคาใหม่ของบัน เอช.เค. นั้นเท่าใดแน่ ส่วนบัน เอ็ม. ๑๖ นั้น แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้แจ้งว่า ราคานั้นไม่ใช่ราคา ๘,๐๐๐ บาท แต่เป็นราคาประมาณ ๔,๒๐๐ บาท ซึ่งราคานั้น

หน่วยสวาท นักแม่นปืนกรมตำรวจ

ราคาที่รัฐบาลสิงคโปร์เสนอมาขงกรมตำรวจ ทั้งนี้เพราะว่าสิงคโปร์มีโรงงานประกอบอาวุธปืน เอ็ม. ๑๖ และเป็นของรัฐบาลเองเสียด้วย ซึ่งกองทัพบกสิงคโปร์มีอาวุธปืนชนิดดังกล่าวมากพอใช้ ด้วยเหตุนี้สิงคโปร์จึงขอมองการที่จะขายอาวุธให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างไทย ซึ่งจะเป็นประเทศที่เหมาะสมที่สุดที่ลิกวนยูจะเสนอขายอาวุธให้ ก็ว่าได้

บันทึกสองชนิดนี้ อย่างไรก็ดี ในเมื่อราคาของบันทึกสองแบบนั้นไล่เลี่ยกัน บิน เอช. เค. นั้นก็คาดกันว่าคงจะชนะจากราคาเดิมเมื่อสองปีที่แล้ว

ในความเห็นของผู้ใช้บิน เอช. เค. บางคนก็เห็นว่า "เอช. เค. นั้นถึงแม้ว่าจะใช้ได้ เพราะไม่ต้องล้างและรักษาสมาเสมอก็ตามที่ แต่ระดับความว่องไวในการใช้ไม่เท่าบิน เอ็ม. ๑๖ เพราะว่าหลังจากยิงประมาณสองหรือสามแมกกาซีนแล้วบิน จะร้อนมาก สมรรถภาพการยิงลดลงทันที ลูกปืนแทบจะตกปลายกระบอกบันทึกว่าได้ ส่วนบิน เอ็ม. ๑๖ นั้นยังได้ว่องไวมาก และสามารถยิงได้หลายแมกกาซีน โดยสมรรถภาพการยิงไม่ลดลง ตำรวจชายแดนบางคนเห็นว่า

บันทึกสองอย่างมีทั้งข้อดีและข้อเสียพอ ๆ กัน"

สำหรับบิน เอ็ม. ๑๖ นั้นเดิมเป็นบันทึกทางการสหรัฐฯ ได้ให้กองทัพไทยและกรมตำรวจใช้มานานแล้ว ความชำนาญชำนาญในการใช้ข้อมมามาก การที่ทางตำรวจชายแดนในระยะแรกของไทยบิน เอ็ม. ๑๖ หรือบิน เอช. เค. ก็เท่ากับว่าในความเห็นของตำรวจชายแดน บันทึกสองชนิดนั้นใช้การได้ดีพอ ๆ กัน

จริงๆ บิน เอ็ม. ๑๖ รุ่นแรกนั้นได้สมญานามในสงครามเวียดนามว่า "อาวุธที่ฆ่าคนใช้" และเคยมีเรื่องออควา แม้แต่ในรัฐสภาสหรัฐฯ เองก็ว่า บิน เอ็ม. ๑๖ นั้นต้องได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดีตลอดเวลา "ปัญหาของบิน เอ็ม. ๑๖ รุ่นแรกนั้น เวลาที่ยกกระสุนไม่เข้าลำกล้อง แล้วยิงอีกลูกหนึ่ง ลูกใหม่ที่กลืนขึ้นจะระเบิดตาม หนาด้านนอกออกเป็นเสียงๆ ในตอนนั้นเอง แต่บิน เอ็ม. ๑๖ รุ่น เอ วัน เป็นรุ่นใหม่ที่มีงานพิเศษอยู่ข้างลำกล้อง หากลูกปืนติดค้างอยู่ในลำกล้อง เราดึงเข้ากันแล้วมันก็จะสลัดลูกที่ค้างอยู่นั้นออกมาให้ทำการยิงต่อไปได้" ผู้ชำนาญเรื่องบินให้ความเห็นว่าข้อแตกต่างระ

หว่างปืนสองชนิดนี้ จะขึ้นอยู่กับคนสลัดลูกปืนข้างของบิน เอ็ม. ๑๖ เองนั่นเอง

เรื่องออควาในการชอบินครั้งนั้นดูเหมือนว่าทางตำรวจชายแดนเจ้าของเรื่องเองก็เงยบเคยต่อข่าวต่างๆ ที่ออกมา และในที่สุดอำนาจการสั่งชอบินดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดอะไรก็ตาม ข้อมขมอยู่กับอธิบดีกรมตำรวจนั่นเอง ในกรณีกรมตำรวจเป็นผู้สั่งชอ

ทางเลือกของอธิบดีกรมตำรวจดูเหมือนจะมีอยู่ที่ว่า จะชอจากเอเยนต์บิน เอ็ม. ๑๖ ในกรุงเทพฯ หรือชอจากโรงงานปืนของรัฐบาลสิงคโปร์ หรือชอโดยตรงจากโรงงานโคลด์คัสผลิตบิน เอ็ม. ๑๖ เอง

สำหรับบิน เอช. เค. นั้น กรมตำรวจไม่มีทางที่จะชอจากโรงงานของกองทัพได้ในระยะนี้ เพราะโรงงานจะต้องค่อยๆ ผลิตออก ไม่มีทางที่จะผลิตได้ทันทีในอัตราสองพันกระบอก ตามที่ได้อิงเป้าหมายไว้ ด้วยเหตุนี้ทางกรมข้อมต้องส่งผ่านเอเยนต์บิน เอช. เค. หรือชอผ่านตัวแทนของบริษัทในกรุงเทพฯ เท่านั้นเอง

"ทำไมกรมตำรวจไม่แก้ปัญหาปวดหัวอย่างนี้ โดยให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ติดต่อสั่งชอระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลก็ไม่รู้ จะได้ตัดปัญหาไปว่าใครจ่ายเงินให้ใคร" แหล่งข่าวในวงการกล่าวกับ "จตุรัส"

สำหรับตลาดคาบปหรือคาอาวุธในประเทศไทยนั้น การที่อาวุธของประเทศหนึ่งจะเข้ามาขายแข่งขันกับอาวุธของสหรัฐฯ ในไทยไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะทางกองทัพไทยนั้นเคยชินอยู่กับการติดต่อตัวแทนจำหน่ายอาวุธของอเมริกามาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และสหรัฐฯ ก็เป็นประเทศมหาอำนาจที่ขายอาวุธ หรือให้ความช่วยเหลือทางอาวุธให้ประเทศต่างๆ

ทั่วโลกมากที่สุดประเทศหนึ่ง ย่อมเป็นธรรมดาที่ความสามารถในเรื่องการตลาด

“คุณรู้ไหม ไทยนั้นแหละเป็นประหนึ่งสวนหลังบ้านของสหรัฐฯ ผมเข้าใจดี เป็นเรื่องธรรมดาทางการสหรัฐฯ ไม่ค่อยพอใจเมื่อเราเสนอขายโรงงานอาวุธ แต่ผมเชื่อนะว่าการที่พลเอกประกาศชื่อโรงงานของเรา ก็เพราะว่าทางการไทยไม่ต้องการที่จะพึ่งสหรัฐฯ หรืออเมริกาแต่เพียงประเทศเดียว อันที่จริงคุณประกาศกับออกผมว่าอย่างนั้น”

“การก้าวข้ามเป็นเรื่องมาก่อนข้างจะละเอียดอ่อน ผมไม่สามารถพูดอะไรได้มากกว่านี้ เพราะว่าลูกค้าของผมจะต้องมีความเชื่อมั่นในตัวผมและบริษัทของผม ผมเสียใจที่จะพูดมากกว่านี้ไม่ได้” เจ้าหน้าที่บริษัทอาวุธแห่งเยอรมันนั้นกล่าวกับ ‘จตุรัส’

ความละเอียดอ่อนของการค้าอาวุธจะมีต่อไปแน่ แต่ที่แน่ยิ่งกว่านั้นก็คือตลาดอาวุธไทยจะขยายออกไป การแข่งขันก็จะมากขึ้น และผลประโยชน์ก็จะยิ่งมีมากขึ้นตามมา □

“แต่คุณรู้ไหม นายอำเภอของเราเองก็ถูกเตะออกมาพร้อมกับเรา เขาไม่ให้เข้าอย่างเด็ดขาด นายอำเภอเองก็ห้ามเข้า”

ฐานทัพตามทรูบาโลอเมริกันกับไทยได้ประกาศไว้ว่า ได้ปิดไปแล้วกว่าสองปี แต่กิจกรรมในฐานทัพแห่งนี้ ทนกับข่าวทงของหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์และนักข่าวอื่น ๆ ไม่สามารถเข้าไปดูได้นั้น มันทำให้เห็นว่ามิอะไรบางอย่างในฐานทัพทางการไทยไม่ยอมให้ประชาชนรู้

“กระทรวงการต่างประเทศนั้นหรือไม่รู้เรื่องนมาก่อนแน่ ผมทำได้ว่าเจ้าหน้าที่กระทรวงจะรู้เรื่องนี้เอาที่ตอนทหนังสือพิมพ์ลงข่าวเท่านั้น” หน้าที่ระดับสูงของกระทรวงการต่างประเทศคนหนึ่งกล่าว

การค้นพบน้ำพองนั้นทางการไทยไม่ใช่เป็นผู้ซึ่งค้นพบ ในสมัยที่สงครามอินโดจีนยังโหมรุกเป็นไฟอยู่นั้น สหรัฐฯ ต้องการฐานทัพที่นาวิกโยธินอเมริกัน จะสามารถใช้ได้สำหรับการปฏิบัติงานในลาว และฐานทัพลับ ๆ ที่สามารถใช้เป็นแหล่งฝึกทหารจากไทยในการรบที่ลาว นอกจากนั้นยังต้องการใช้ฐานทัพดังกล่าว

น้ำพอง ฐานทัพลับแลของใคร

“ไม่อนุญาตให้เข้า แม่พลโทสายหยุดมาก ไม่ให้เข้า” เจ้าหน้าที่สอบสวนแต่งตัวลารองที่ด่านแรกของฐานทัพน้ำพองบอกนักข่าวคนหนึ่งเมื่อต้นเดือนมิถุนายน

มันไม่น่าเป็นเรื่องลึกลับอะไรสำหรับฐานทัพน้ำพอง แต่คำพูดของเจ้าหน้าที่สอบสวนคนนั้นบอกอย่างชัดแจ้งว่าน้ำพองนั้นลับเสียยิ่งกว่าลับในความเห็นของกองบัญชาการทหารสูงสุดไทย

อำเภอเมืองเป็นอำเภอเล็กๆ ในจังหวัดขอนแก่น แล้งใดแล้งนั้นน้ำพองจะมีผู้คนแดงตลบอบอวนไปหมด ความสำคัญของอำเภอเมืองไม่มีทั้งทางเศรษฐกิจ และทางการเมืองแต่อย่างใด น้ำพองเป็นเพียงอำเภอหนึ่งในหลายๆ อำเภอในภาคอีสานที่แห้งแล้งเพราะความเฉยเมยของฝนที่ไม่ยอมตก แต่วันนั้นรถสิบล้อสี่แถวคันหนึ่งวิ่งฝ่าฝนตลบเข้าฐานทัพพร้อมทั้งแม่จันนวนหนึ่ง สิบสองคันนั้นเพิ่งแวะผ่านเข้าไปที่ตลาดอำเภอเพื่อหาซื้อเสบียงให้แก่พวกแม่วของนายพลวังเป่า ซึ่งเพิ่งบินมาจากฐานจตุรัส ๑๖

รบในล่องแจ้งของประเทศลาวมาลงที่น้ำพองโดยตรง

“วันก่อนผมกับเพื่อนนักข่าวจากหนังสือพิมพ์ วอชิงตันโพสต์ กับนายอำเภอเมืองไปที่ฐานทัพแห่งนี้กัน เพราะเราได้ยินข่าวว่านายพลวังเป่ากับพลพรรคของเขาจะเข้ามาอยู่ที่นี่อย่างลับๆ” นักข่าวต่างประเทศอีกคนหนึ่งเล่าให้ ‘จตุรัส’ ฟัง

ฐานทัพน้ำพอง ลึกลับยิ่งกว่าเมืองลับแล

สำหรับเครื่องบินประเภทช่วยนักบิน
ที่ถูกยิงตกในลาวและเวียตนาม หรือ
สำหรับให้เครื่องบินที่ถูกยิงจากการ
ปฏิบัติการในอินโดจีนสามารถลงจอด
เดินได้ น้ำพองนั้นเหมาะสมที่สุด
เพราะไกลจากตัวเมือง และอยู่ใกล้
ลาว

น้ำพองก็กลับมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อ
ปลายปี ๒๕๑๑ กระทรวงทหารไทยถูกส่ง
กลับจากการถูกของจำในลาว หลัง
จากที่ไปทำการรบภายใต้การอุปการะ
ของซีไอเอ.

น้ำพองคงจะกักกันอยู่อีกพัก
หนึ่งจนกระทั่งทหารแม่และครอบครัว
ที่ล่องน้กำลังออกจากลาวเพราะ
ไม่สามารถอยู่ร่วมกับรัฐบาลฝ่าย
ขบวนการปะเทดลาวมีอำนาจได้ จึง
ต้องทำการโยกย้ายอีกครั้งหนึ่ง ฝ่าย
รัฐบาลไทยนั้นมันโยบายว่าจะผลัก
คืนและขอร้องให้รัฐบาลลาวรับกลับ
แต่ผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองคน
หนึ่งให้ความเห็นว่า

“ยากที่รัฐบาลลาวจะรับกลับใน
ระยะนี้ และทางการเมืองบางคนก็
อยากจะทำพวกนี้ไว้ เพราะพล
พรรคของวังเปานันมีความชำนาญ
ในการรบบนเขามาก รู้กันอยู่มิใช่
หรือว่า กองทัพบกไทยนั้นรบกับแม่
ครั้งใดก็แพ้กลับลงมาทุกที แม่ของ
วังเปาสามพันคนนั้นเท่ากับทหารไทย
อย่างน้อยหกพันคนก็ว่าได้ ฉะนั้น
ข้าว่าทางการเมืองไทยจะส่งแม่เหล่านี
ไปไว้ที่นั่นนั้น จึงมีความเป็นไปได้
มากกว่าจริง ปัญหาอยู่ที่ว่าเงินนั้น
จะไปเอามาจากไหน ในเมื่อรัฐสภา
ของสหรัฐฯ ก็ไม่ยอมอนุมัติเงินให้
และไทยเองก็ไม่มีเงิน”

เมื่อน้ำพองต้องถูกปิดลงอีก น้ำ
พองก็คงจะกลับกลายเป็นเป็นอำเภอ
ที่เงียบเหงาเหมือนเช่นอำเภออื่นๆ
ของอีสาน จนกระทั่งกองบัญชาการ
ทหารสูงสุดของไทยต้องการใช้มันอีก
ครั้งหนึ่งเท่านั้น

ยุคซ้ายของฝ่ายขวาที่เชียงใหม่

บรรยากาศประชาธิปไตยที่เชียงใหม่ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ถึงแม้จะไม่คึกคักมากนักในหมู่ประชาชนทั่วไป แต่คึกคักและตื่นตัวไม่น้อยในหมู่นักการเมืองและผู้สนับสนุนทั้งสองฝ่าย ซึ่งยอมรับกันโดยปริยายว่าเป็น ‘ฝ่ายซ้าย’ กับ ‘ฝ่ายขวา’

เมื่อปลายเดือนที่แล้ว ที่เชียงใหม่มีการเลือกตั้งซ่อมแทนอดีต สส.ทองดี อิศระชวน ซึ่งเสียชีวิตไป การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการ ‘ลงเวทีต่อสู้’ อย่างเอาใจจริงเอาใจ ระหว่างนักการเมืองและกลุ่มผู้สนับสนุนทั้งสองฝ่าย

โดยที่ฝ่ายแรกมี ‘ประชาชนยอมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน’ เป็น ‘จุดยืน’ และมี ‘นายทุน-การกดขี่ ขูดรีด’ เป็น ‘จุดโจมตี’

ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งมี ‘ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์’ เป็น ‘จุดยืน’ และมี ‘คอมมิวนิสต์’ เป็น ‘จุดโจมตี’ (ฝ่ายตรงกันข้าม)

ในเวทีการเลือกตั้งซ่อม มีผู้สมัคร ๘ คนจาก ๘ พรรค ซึ่งพรรคที่สำคัญๆ ได้แก่พรรคประชาธิปไตย ชาติไทย สังคมชาตินิยม และพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ในจำนวนนี้มีผู้สมัครหน้าใหม่อยู่ ๔ คน รวมทั้งนายบุญสนอง บุญโยทยาน เลขาธิการพรรคสังคมนิยมฯ

“ทุกคนและทุกพรรคล้วนแต่เป็นพรรคนายทุน และมีจุดร่วมอย่างเดียวกัน คือต่อต้านลัทธิสังคมนิยม และรุมกันกล่าวหาว่า พรรคสังคมนิยมทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” นายบุญสนองกล่าวถึงคู่ต่อสู้ของเขา และตั้งข้อสังเกตว่า “นอก

จากพรรคประชาธิปไตยแล้ว อีก ๖ พรรคล้วนแต่เป็นพรรคที่สนับสนุนรัฐบาล” ซึ่งก็จริง เพราะว่ารัฐบาลเป็นรัฐบาลสหพรรค ถ้าเช่นนั้นการเลือกตั้งไม่ว่าจะได้ผลเป็นอย่างไร ก็ไม่มีผลต่อเสถียรภาพของรัฐบาล ไม่ว่าในทางบวก หรือทางลบ

และเมื่อมองการต่อสู้ด้วยจุดยืนแบบ ‘ซ้าย’ กับ ‘ขวา’ ก็พบว่า ๗ คนของผู้สมัครเป็นสมาชิกของ ‘ขบวนการฝ่ายขวา’ ไปโดยปริยาย และมีเพียงคนเดียวคือ นายบุญสนอง ที่ประกาศตัวเป็น ‘ฝ่ายซ้าย’

เมื่อเริ่มต้นการต่อสู้ เหตุการณ์ต่างๆก็เกิดขึ้นทะยอยกันมาเป็นลำดับ เหมือนกับฉากละครเรื่องประชาธิปไตย พรรคสังคมนิยมฯ ลงสนามด้วยความมั่นใจใน ‘พลังประชาชน’ โดยเฉพาะชาวไร่ชาวนาที่เชียงใหม่ เพราะชาวไร่ชาวนา เป็นชนชั้นที่ถูกกดขี่ขูดรีดและถูกเอารัดเอาเปรียบ ดังนั้น “พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจึงมีนโยบายสนับสนุนการต่อสู้ของชาวไร่ชาวนา เพื่อเปลี่ยนความสัมพันธ์ทางชนชั้นในสังคม” นายบุญสนองเคยกล่าวไว้ในฐานะเลขาธิการพรรคสังคมนิยม และคราวนี้นายบุญสนองก็กล่าวอีกว่า

“เรามีความเชื่อมั่นเป็นเบื้องต้นว่าประชาชนชาวเชียงใหม่เป็นฐานที่แน่นอน เพราะเขามองการณ์กรสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ ซึ่งนับว่าแข็งแกร่งที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ และมีสมาชิกหลายหมื่นคน”

ดังนั้นตัวเขาเองจึงมั่นใจมากต่อการลงเวทีในครั้งนั้น เช่นเดียวกับการ

ชาวบ้านจะต้องต่อสู้และทุกข์ยากต่อไปอีก

คาดหมายของนักสังเกตการณ์อื่นๆ ในตอนต้นๆ ว่า พรรคสังคมนิยมฯ จะชนะการเลือกตั้งค่อนข้างแน่นอน เมื่อหาเสียงไปได้ไม่มากนักก็มีความเข้าใจว่า รถส่วนตัวของนายบุญสนอง ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๖ ของพรรคสังคมนิยมฯ ถูกจับระหว่างเส้นทางสายลำพูน-เชียงใหม่ และเมื่อรถถูกค้น ก็ปรากฏว่ามีอาวุธซ่อนเอาไว้ ๗ กระบอก เป็นปืนเอ็ม.๒ ๔ กระบอก ๖ กระบอก และปืนสั้นอีกหนึ่งกระบอก บางกระบอกมีตราโลโก้ของกรมตำรวจอยู่ด้วย ยิ่งกว่านั้นภายในรถยังมี สต. อินสอน บัวเขียว แห่งพรรคสังคมนิยมฯ นั่งรวมมาด้วย

คนขับรถให้การรับสารภาพพร้อมกับบอกตรงกันกับ สต. อินสอน ซึ่งกล่าวว่าเขาเพียงแต่อาศัยนั่งรถมาเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวของกับการขนอาวุธแต่อย่างใด ขณะเดียวกันนายบุญสนองก็กำลังปราศรัยหาเสียงอยู่ที่บ้านหนองหว้า อ. สันกำแพง

จากเหตุการณ์นี้ เสียงประสานของเหล่าสมวลชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์กรุงเทพฯ เกือบ

ทุกฉบับ วิพากษ์ท้องถิ่นและวิพากษ์กรมประชาสัมพันธ์ ก็ตั้งกระทู้หมิ่น ซึ่งต่างก็เสนอข่าวขัดแย้งกันไปต่าง ๆ นานา แต่เสนอความเห็นออกมาเป็นทำนองเดียวกันหมด เช่นว่า “บุญสนองก้าวอาวุธเถื่อน” “บุญสนองมีอาวุธที่ใช้ในราชการสงคราม” “บุญสนองขนอาวุธให้ชาวนาเตรียมล้มล้างรัฐบาล” และบ้างก็ว่า “ปลุกระดมมวลชน” แต่ตำรวจก็ได้ออกหมายจับนายบุญสนอง หรือนายอินสอนแต่อย่างใด จึงมีเสียงประสานประโคมข่าวกันมาตลอดสัปดาห์เพื่อช่วยให้อับ เมื่อไม่จับก็มาพาดหัวเช่น “ตำรวจกลัวอิทธิพล สต.” แต่ถึงกระนั้นตำรวจยังไม่จับอยู่ดี

เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นนอกสมัยประชุมสภาฯ ซึ่งการจับกุมสต. ย่อมทำได้ ฉะนั้นจึงมีแต่คนขับรถเท่านั้นที่ติดคุก ซึ่งไม่ทราบเหมือนกันว่าเป็นความบกพร่องของนายบุญสนอง หรืออย่างไร แต่เขาก็ทำอะไรไม่ได้ แต่แค่ทราบดีคนเดียวว่า “ผมถูกบ้ายี่” ซึ่งเสียงร่ำร้องอยู่คนเดียวยอมไม่ได้ดีกว่าเสียงประสานของสิ่งพิมพ์และวิทยุจำนวนมากได้อยู่เป็นธรรมดา

ดา ถึงตอนนั้นคะแนนของนายบุญสนองก็เริ่มตกลงไปบ้างแล้ว

และเหตุการณ์ก็ค่อยๆ ขนสู่จุดไคลแมกซ์ ที่ อ. หางดง เมื่อคืนวันที่ ๑๔ มิถุนายน ตะเกียง ๒ ดวงส่องแสงแข่งกับความมืดของกลางคืน และเสียงกระหน่ำขว้างปา เสียงให้ฮาป่า ตะโกนด่า เสียงปืน และแสงไฟจากรถยนต์ที่ถูกเผา ซึ่งเป็นรถของนายบุญเยี่ยม วอทอง ที่ปรึกษาพรรคสังคมนิยมฯ

ผู้แสดงฝ่ายหนึ่งอาศัยแสงตะเกียงเป็นฉากแสดง ‘การสัมนา’ และเรียกตัวเองว่า ‘กลุ่มครูประชาบาลเพื่อประชาชน’ โดยที่นายบุญเยี่ยม วอทอง อดีต ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี และปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาพรรคสังคมนิยมฯ ได้รับเชิญเป็นผู้บรรยายในการสัมนา

ผู้แสดงอีกฝ่ายหนึ่งใช้ความมืดเป็นฉาก แสดงการโจมตีด้วยยุทธวิธีแบบ ‘สงครามจรยุทธ์’ ในที่มืด และ ‘สงครามประสาธน์’ ในที่สว่าง โดยการประโคมข่าวกันรับกันเป็นการใหญ่ ในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ วิทยุทุกแห่ง ซึ่งโดยเนื้อหาแล้วก็ไม่ต่างกับกรณีการจับรถขนอาวุธ หากแต่เพิ่มข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ นอกข้อหานอกเหนือจากข้อหา ‘คอมมิวนิสต์’ แล้วร่วมประโคมกันติดต่อเป็นสัปดาห์

คำขานรับของข้าราชการท้องถิ่นนั้นไม่เป็นที่น่าสงสัยอะไรมาก “ผู้ร้ายไม่ทราบจำนวน และไม่ทราบว่าใครบ้าง” เป็นเสียงของตำรวจ

แต่คำขานรับมาถึงระดับสูงของรัฐบาล ออกจะเข้าใจยากอยู่บ้าง เมื่อรมต. มหาดไทยกล่าวว่า “จัดการกับนักปลุกระดมมวลชนเด็ดขาด” ส่วน รมช. มหาดไทย พันเอกประกอบ ประยูรโภคธาต ก็ว่า “เป็นเรื่องช่วยไม่ได้... เพราะที่บ้านเราเป็นประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิแสดง

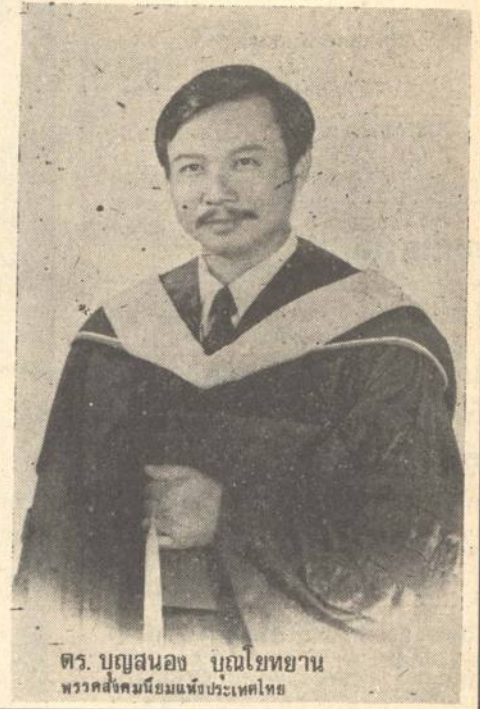
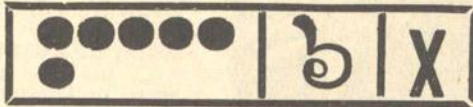
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย

ประชาชนต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน

ดร. บุญสนอง บุญโยทยาน

เลขาธิการพรรค

เบอร์

ดร. บุญสนอง บุญโยทยาน
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย

- เรายืนหยัดเคียงข้างชาวนาและกรรมกร
- เราต่อต้านคัดค้านนายทุน เจ้าขุนมูลนาย และจักรพรรดินิยมต่างชาติ
- ให้มีการปฏิรูปที่ดิน

ความเห็น ใครทำอะไรผิด ประชาชนจะเห็นเอง” ฟังดูก็ไม่น่าผิดอะไร “เช่นที่ปรึกษาพรรคสังคมนิยมฯ ถูกเผารถ ก็เพราะไปพูดจาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ”

เมื่อการเผารถยนต์เป็นเรื่องผิดกฎหมาย ท่านรัฐมนตรีช่วยที่ว่า “เหตุการณ์เกิดในคนหมู่มาก จะจับใครผิดก็ลำบาก” เราก็กังใจไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะลำบากเหมือนคราว ‘เผาजन’ ทนกระศรัทธมราชหรืออย่างไรกันแน่

ส่วนผู้เข้าร่วมสัมนาซึ่งตกอยู่ในเหตุการณ์ที่ว่า “ตำรวจปลดอาวุธบนของผู้เข้าร่วมสัมนาไป ๕ กระบอก แต่ไม่ได้ปลดอาวุธผู้ชุมนุมประท้วงแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่บางคนถือปืนคาร์บินซึ่งจับได้พวกเขา”

แล้วถัดมาจู่ๆ ก็มีข่าวทางวิทยุ

หนังสือพิมพ์เป็นระลอกถัดไปว่า “บุญสนองใช้พระไปหาเสียง” แล้วกระบวนการประโคมและขานรับ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน แต่เบาบางกว่า ๒ เรื่องแรกหน่อย จนถึงวันเลือกตั้ง และภายหลังวันเลือกตั้ง

“ผมไม่เต็มใจเลยที่จะพูดถึงเรื่องนี้ เกรงจะหาว่าแพ้แล้วโววายจะทำให้เสียหายแก่พรรคและตัวผมเอง” นายบุญสนองกล่าวเมื่อพูดถึงความไม่เป็นกลางของข้าราชการและนาสภปรักเก่าๆ ที่ยังถูกนำมาใช้ในการเลือกตั้งครั้งนี้อีกมากมาย ซึ่งตัวนายบุญสนองหมายถึงการทุ่ม การให้สินบนขอเสียง กัดกันข่มขู่ผู้ลงคะแนนเสียง ฯลฯ

และผลการเลือกตั้งก็เป็นอย่างที่เราทราบๆ กันอยู่แล้ว

แต่ที่เราไม่ค่อยทราบกันก็คือ ชาวนาจำนวนมากถูกข่มขู่ ผู้นำชาว

นาถูกลอบสังหารไปแล้ว ๘ ราย ทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง

“พรรคการเมืองฝ่ายขวาทุกพรรคมกัันโจมตีพรรคสังคมนิยมฯ ว่าเป็นคอมมิวนิสต์”

“เราต้องต่อสู้กับอำนาจเงินและอำนาจรัฐของฝ่ายนายทุน ซึ่งมีอยู่อย่างมหาศาล”

นายบุญสนองได้สรุปบทเรียนของเขาและพรรคสังคมนิยมฯ ให้เราฟังเป็นสองประโยคข้างบน แต่เราอยากจะคิดเอาอีกนิดหนึ่งว่า สิ่งเหล่านั้นแหละคือสิ่งที่ตำรา หรือทฤษฎีของพวกเขาเรียกว่า ‘การต่อสู้ทางชนชั้น’ ซึ่งแน่นอนเป็นการต่อสู้ทางการเมือง แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าทำอะไรอะไรที่พรรคสังคมนิยมฯ จะต่อสู้ให้จนประชาชนได้เห็น ‘ท้องฟ้าสีทองส่องอำไพ’ และคำตอบก็จะเป็นที่รู้โดยอยู่แล้ว ในกลุ่มนักสังคมนิยมฯ เราหวัง

ออสเตรเลีย

ดร. เจ. แคนส์ รองนายกรัฐมนตรีถูกปลดออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม หลังจากที่เขาได้เสนอคำขู่แข็งเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินต่างประเทศต่อ นายกรัฐมนตรีวิทแลม

เรื่องการกู้เงินต่างประเทศที่สันถวอนรัฐบาลพรรคกรรกรอสเตรเลียครั้งน เกิดขึ้นเพราะมีผู้กล่าวหาว่านายแคนส์จ่ายค่านายหน้าให้กับธุรกิจผู้หนึ่ง ในการกู้เงินจากต่างประเทศ และเรื่องเงิน 'ดอลลาร์นามัน' ที่ลูกชายของนายแคนส์พยายามหามาใช้ในโครงการพัฒนาเคหะ โกลด์ครุงเมดเบอร์นด์ด้วย

การแตกแยกภายในของพรรคกรรกรครั้งน อาจจะมีผลสำคัญต่อการเลือกตั้งทั่วไปสมัยหน้า ในปี ๒๕๒๐ ขณะนี้แม้พรรคกรรกรจะมีอำนาจแต่นโยบายต่างประเทศก็ยังคงต้องพึ่งพามหาอำนาจในแปซิฟิกอยู่มากเช่นยอมให้สหรัฐอเมริกา ท้า และดำเนินรอยตามญี่ปุ่นในเรื่องเกาหลี

การพบแหล่งแร่ยูเรเนียมแหล่งใหญ่ในดินแดนที่อยู่ในความควบคุมโดยตรงของรัฐบาลออสเตรเลีย เมื่อต้นเดือนนี้ อาจจะมีส่วนเพิ่มความขัดแย้งภายในพรรคในเรื่องนโยบายทรัพยากรได้อีกด้วย

ไต้หวัน

วันชาติสหรัฐอเมริกา ในไทเปปั่นเงียบเหงงมาก ทูตเดี่ยวนาร์คองเกอร์จัดงานฉลองที่บ้านพักอย่างสงบ สงัด แทนที่จะเป็นการจัดอย่างเอ็กเกริก ที่สโมสรเจ้าหน้าที่อเมริกัน เช่นเมื่อสองปีที่แล้ว และก่อนหน้านั้น ผู้มาร่วมงานบนกิมจำนวนน้อย นายกรัฐมนตรีเจียงชิ่งเกาส่งจดหมายแสดงความยินดีถึงนายอังกอร์แบบเรียบๆ สรรเสริญสหรัฐฯ ที่มีส่วนส่งเสริมสันติภาพของโลก

คนก่อนหน้าวันชาติหนึ่งวัน นายเจียงชิ่งเกาส่งจดหมายเจ้าหน้าที่และคณะนายทหารที่ประจำอยู่ในเกาะไต้หวันเป็นการส่วนตัว เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของก๊กมินตั๋งคนหนึ่งกล่าวว่า การท่ายแพ้อินโดจีนทำให้สถานะการณ์ในโลกเสรีไม่ดี และความพยายามของประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะตั้งเขตเป็นกลางขนนั้น จะทำให้เกิดช่องว่างขนในบริเวณนี้

ส่วนหนังสือพิมพ์รายวันของรัฐบาลกล่าวในบทนำไว้ว่า "สันติภาพไม่ได้หมายความว่าถึงการรักษาสถานะเดิมแบบยอมจำนน และที่

จริงแล้วการรักษาสถานะเดิมก็ไม่อาจจะทำได้บนพื้นฐานของการยอมจำนน" ซึ่งก็นับได้ว่าเป็นการวิจารณ์นโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ อย่างรุนแรงที่สุดอีกครั้งหนึ่ง

หนังสือพิมพ์อื่นไม่มีข่าวพิเศษสำหรับวันชาติ นอกจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษชื่อ *ไชน่าโพสท์* ที่จัดทำฉบับพิเศษหน้าถึง ๑๗ หน้า แต่แม้กระนั้นก็ยังขาดคำแถลง คำขวัญต่างๆ ของเจ้าหน้าที่สหรัฐฯ ในไต้หวัน อย่างเช่นที่เคยมีมาในปีก่อนๆ

ฟิลิปปินส์

หลังกลับจากปักกิ่งไม่นาน ประธานาธิบดีมาร์คอสก็เรียกร้องให้สหรัฐฯ รัสเซีย จีน และญี่ปุ่น ให้ช่วยกันรวบรวมทรัพยากรมาใช้ใน 'โครงการมาแชล' สำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อสร้างให้เป็นเขตแห่งความรุ่งเรือง แทนสภาพยากจนและสงคราม

นายมาร์คอสเรียกร้องดังกล่าวต่อหน้าที่ประชุมตลาดการเงินเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเสริมว่า "ควรจะต้องเอาทรัพยากรจำนวนเท่าๆ

กับที่ ใช้ไปในสงครามเวียดนาม เพื่อ
มาพัฒนาเอเชียอาคเนย์ทั้งหมด

แผนการณ์ใหญ่ของนายมาร์กอสส์
ครั้งนี้ มุ่งที่จะให้สัมหาอำนาจร่วม
กันทำสิ่งที่สหรัฐอเมริกา เคยทำในแผน
การณ์มาแชด เมื่อสมัยหลังสงคราม
โลกครั้งที่สอง เพื่อช่วยให้ประเทศ
ในยุโรปตะวันตกฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ
และขณะเดียวกันก็เป็นการปิดล้อม
ค่ายสังคมนิยมซึ่งเพิ่งเกิดใหม่ใน
ยุโรปตะวันออกไปในตัวด้วย

แม้ว่านายมาร์กอสจะชวนเชิญ
อย่างเพราะพรึง แต่ก็ไม่วายที่จะ
แฝงความหวาดกลัวไว้ด้วยว่า “ใน
ขณะที่ตลาดโลกกำลังหดตัวลง และ
วัตถุดิบกำลังร่อยหลอไปทุกที ความ
อุดมสมบูรณ์ของเอเชียตะวันออก
เฉียงใต้ ก็เป็นที่ยาวนผู้ถูกชักพา
ให้เชื่อว่าเราไม่สามารถพัฒนาทรัพ
ยากรด้วยตัวเองได้ และทั้งนี้อาจ
ปกป้องผลประโยชน์ของเราได้” แต่
เขาไม่ได้บอกว่าหมายถึงประเทศ
ไหน

สิงคโปร์

นักศึกษาชาวฮ่องกงที่ศึกษาอยู่
ในสิงคโปร์ ชื่อนายস্যงกวง ยังคง
หลบซ่อนอยู่ในสิงคโปร์ หลังจากที่
รัฐบาลสิงคโปร์ ประกาศเนรเทศเขา
เมื่อเดือนธันวาคม สกก่อน โทษฐาน
“มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรม
ทางการเมือง”

นายস্যงกวงได้รับทุนให้มา
ศึกษาทางด้านวิศวกรรมที่
มหาวิทยาลัยสิงคโปร์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑
หลังจากที่เขาถูกเนรเทศ เขากลาย
ตัวไป แรกๆผู้คนคาดว่าเขาคงหนี
ออกไปหลบอยู่ในมาเลเซีย แต่ข่าว
จากหนังสือพิมพ์ฮ่องกงแดนดาร์ท ราช
งานว่า นายস্যงกวงยังมีชีวิตอยู่
และทำงานที่แอบซ่อนอยู่กับเพื่อนใน
สิงคโปร์

สหรัฐอเมริกา

บริษัทน้ำมันที่ใหญ่ที่สุดบริษัท
หนึ่งของสหรัฐฯ ชื่อ ‘แอสแลนด์
ออยล์’ ขอมรบบว่าได้รับเงินจากองค์
การสืบราชการลับกลางของสหรัฐฯ
(ซีไอเอ.) เป็นเงินเกือบสองล้านบาท
เพื่อเป็นกองทุนลับระหว่างปี ๒๕๑๑
กับ ๒๕๑๖ ข่าวไม่ได้แจ้งว่าเงินจำ
นวนนั้นถูกนำไปใช้ทำอะไรบ้าง

เกาหลี

ประธานาธิบดีคิมอิลซุง
จะเดินเต็มต่อไปอย่างไร

เกาหลีใต้เสนอต่อเกาหลีเหนือ
ให้เปิดการเจรจาผ่อนคลายความตึง
เครียดทางการเมืองอย่างไม่มีเงื่อนไข
หลังจากที่การเจรจาต้องหยุดซังก
มาเป็นเวลาเกือบสองปี นายเซungkย
หัวหน้าผู้แทนเกาหลีใต้ในคณะกรรมการ
ร่วมมือเหนือ-ใต้ แถลงว่าเต็มใจ
ไปปองอย่างเมื่องหลวงของเกาหลี
เหนือ เพื่อเตรียมการเจรจาและผ่อนคลาย
ความตึงเครียดในคราวสมุท
รเกาหลี

นายเซungkยยังเสนอให้ผู้แทน
จากทั้งสองฝ่ายพบกันที่บันนวมจอม
ในวันที่ ๑๕ เดือนนี้ เพื่อเตรียมการ
ประชุมเต็มทีในปองย่างก่อนวันที่ ๑๕
สิงหาคม สกน

เพื่อนา

ความผิดพลาด ของไทย

นายโรเบิร์ต อีลิเกนด์ ได้แสดง
ความคิดเห็นไว้ในบทความของเขา
ว่า

“การแตกพ่ายของประเทศใน
อินโดจีน ทำให้สำเนียงของผู้นำ
ไทยเกี่ยวกับผลประโยชน์ของชาติ
สับสนอย่างสิ้นเชิง ... ผลก็คือการ
วางแผนนโยบายผูกมิตรกับประเทศคอม
มิวนิสต์ข้างบ้านอย่างชนิดที่ว่า เป็น
อะไรก็เช่นกัน โดยมิได้คำนึงถึงการ
พิจารณาด้านอุดมการณ์ต่างๆ ซึ่งมีใช้
เป็นวิธีการที่ชาญฉลาดนักสำหรับ
ประเทศที่รู้สึกตัวว่าตกอยู่ในท่าม
กลางภัยอันตรายอย่างร้ายแรงเช่นนี้ดู
เหมือนว่าคนไทยจะสูญเสียการเคารพ
ตนเองที่เคยมีมาแต่ก่อนเสียแล้ว
การกระทำของคนไทยที่พอจะมีผล
ในทางบวกอยู่บ้างในทางทฤษฎี แต่
ไม่มีความหมายอะไร ก็คือการประ
ท้วงต่อด้านการกระทำของมหามิตร
อเมริกัน”

“แต่พวกคอมมิวนิสต์ก็บับอย่าง
หนักเพราะรู้ว่าประเทศไทยกำลัง
ขาดดุลยภาพ พวกคอมมิวนิสต์ตั้งใจ
ที่จะตั้งเงินไขกับรัฐบาลไทยและทำ
การหลบเหลี่ยมทั้งรัฐบาลไทยและรัฐ
บาลอเมริกา พวกคอมมิวนิสต์กระทำ
สิ่งนี้ ก็เพราะต้องการเรียกร้องใน
สิ่งที่คนไทย ไม่สามารถทำตามได้นั้น
เอง”

“ทั้งๆ ที่มีการกระทำอันร้ายกรู
รังหลวง และความโง่เง่าของเหล่าผู้
นำ ตลอดจนการเอาแต่ใจตัวของ
บรรดาผู้นำ คนไทยในระยะนี้

อ้าวรอได้ : ชูฮาโต

จะได้รับความเห็นอกเห็นใจมากกว่า คำตำหนิ คนไทยซึ่งมีความมุ่งมั่น เชื่อว่าเลือกหนทางที่ผิดพลาดมา ในแทบจะทุกเรื่องที่สำคัญๆ สมมติว่า สหรัฐอเมริกาจะไม่สามารถเป็น เสาค้ำจุนที่แข็งแกร่งได้ แต่รัฐบาลไทยก็จะไม่ได้อะไรเลยในการปรามาสรัฐบาลอเมริกันอย่างจงใจเช่นนั้น”

“ไม่ว่าเพื่อนบ้านของไทยในอินโดจีนจะเป็นคอมมิวนิสต์หรือไม่ ก็คงไม่มีความสำคัญอะไร แต่เป็นการไม่ฉลาดนักถ้าสำหรับรัฐบาลไทยที่จะวิ่งไปเอาใจประเทศเพื่อนบ้านด้วยการสัดสัดศักดิ์ศรีของตัวเอง อันเป็นสิ่งทีประเทศเอกราชทั้งหลายไม่กระทำกัน บางทีคนไทยมิได้คลานด้วยท้องของตนเองกระมัง แต่ทำทางของเขากี่ไม่ห่างไกลนัก”

“กรณีเรือมายาเคซ ก็เป็นการกระทำที่พอเข้าใจได้ แม้ว่าจะไม่ค่อยมีมารยาทเท่าไรนักก็ตาม”

น.ส.พ. ลอสแอนเจลีสไทม์ สหรัฐอเมริกา ๒๗ พ.ค. ๒๕๑๘

นายชาเล่ย์ มาซูร์ รัฐมนตรีช่วยสารของอินโดนีเซียกล่าวว่า อินโดนีเซียรับรองการเร่งเปิดสัมพันธไมตรีกับจีนด้วยความระมัดระวัง เพราะคำกล่าวของประเทศจีน และเวียดนามเหนือเมื่อเร็วๆ นี้ เกี่ยวกับการสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซีย นายชาเล่ย์ วิจารณ์การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศฟิลิปปินส์กับประเทศจีนว่า

“ตอนนี้ใครๆ ก็เร่งเปิดความสัมพันธ์กับประเทศจีน ภายหลังจากประชาชนในประเทศอินโดจีนได้รับชัยชนะ แต่ปัญหาของอินโดนีเซียนั้นไม่เหมือนกัน เพราะเราความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศจีนเรียบร้อยแล้ว สิ่งที่เราจะต้องดำเนินการในขณะนี้คือ ทำให้ความสัมพันธ์นั้นแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น”

ในงานเลี้ยงต้อนรับที่ประธานาธิบดีชูฮาโตจัดเป็นเกียรติแก่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีไทย เมื่อครั้งไปเยือนอินโดนีเซีย เมื่อเดือนก่อน ประธานาธิบดีชูฮาโตได้กล่าวไว้ว่า ประเทศที่เป็นสมาชิกของสมาคมอาเซียน มีความเชื่อมั่นว่า ความเจริญก้าวหน้าร่วมกันสามารถจะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากเสถียรภาพและสิทธิของแต่ละประเทศมุ่งที่จะให้ได้มาซึ่งความก้าวหน้าตามนโยบายของตน และความปรารถนาทั้งหลายได้รับการยอมรับ

คำกล่าววนเวียนคำกล่าวที่ออกจะเข้าใจยากอยู่สักหน่อย เมื่อเปรียบเทียบกับคำเชิญชวนอันแน่ชัดของนายกรัฐมนตรีไทยที่จะให้ประเทศในอินโดจีนเข้าร่วมในสมาคมอาเซียน

ซึ่งกล่าวว่า “เราต้องการเป็นมิตรกับคนอินมากขิ้น.ยิ่งมากยิ่งดี เราขอต้อนรับรัฐบาลใหม่ในอินโดจีนให้เข้าร่วมในสมาคมอาเซียน”

ในการต้อนรับสันติภาพในประเทศอินโดจีนภายหลังการสงครามอินชวาวนานถึงสามสัปดาห์ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายนนี้ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศของอินโดนีเซียกล่าวว่า แต่ละประเทศในเอเชียอาคเนย์ไม่มีทางเลือกอย่างอื่นนอกจากต้องปรับตัวเองในด้านยุทธวิธี และความคิดทางการเมือง เพื่อที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างชาติที่ตั้งอยู่บนการยอมรับนับถือซึ่งกันและกันในด้านอธิปไตย และการไม่แทรกแซง ความพยายามของประเทศทั้งหลายในเอเชียที่จะผูกมิตรกับรัฐบาลใหม่ในประเทศอินโดจีน และเปิดความสัมพันธ์กับประเทศจีน สอดคล้องกับสาระของการประชุมร่วมกันระหว่างเอเชียและอัฟริกาที่เมืองบันดุง ในปี ๒๕๕๘ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงในอินโดจีน

อย่างไรก็ดี คำกล่าวนี้จำเป็นต้องพิจารณาควบคู่กับข้อเท็จจริงที่ว่า อินโดนีเซียกำลังหวังที่จะให้สหรัฐอเมริกาดำเนินการหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองในเอเชียอาคเนย์ต่อไป นายอาดัม มาลิกได้กล่าวในคราวประชุมสภาในวันรุ่งขึ้นว่า “เราได้พิจารณาถึงการที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ได้สัญญาไว้ และสหรัฐอเมริกาคงจะไม่บิดความรับผิดชอบเหล่านั้นเสีย”

ช่วงปีงบประมาณ ๒๕๑๓-๑๘ สหรัฐฯให้ความช่วยเหลือทางการ

ทหารเป็นจำนวน ๒๐ ล้านเหรียญสหรัฐ และช่วยเหลือทางเศรษฐกิจอีกประมาณ ๔๐ ล้านเหรียญสหรัฐ คาดว่าบงบประมาณหน้า ตัวเลขก็คงเหมือนเดิม

นักเศรษฐศาสตร์วัยหนุ่มผู้หญิงเดินทางกลับจากสหรัฐอเมริกาสู่บ้านเกิดเมื่อปี ๒๕๑๓ ได้กล่าวแก่สื่อข่าวหนังสือพิมพ์นวยอร์ดใหม่ว่า “จำนวนรถยนต์เบนซ์ในกรุงจาการ์ต่ำ เมื่อเทียบอัตราต่อหัวแล้วมากกว่าในซานฟรานซิสโกเสียอีก”

นอกจากเงินช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาแล้ว นายอาดัม มาลิกได้

ชูฮาตี ผู้สนใจในการปราบปรามคอมมิวนิสต์

เช่นสัญญาการเงินจำนวน ๕ ล้านเหรียญสหรัฐ กับเอกอัครราชทูตเบลเยียม นายบ็อบ เจ เอล เลอบ์ค เมื่อเดือนก่อน ประเทศเบลเยียมเป็นประเทศแรกของกลุ่มที่เรียกว่ากลุ่มประเทศ inter-government group indonesia (IGGI) ที่จะให้ความช่วยเหลือตามข้อตกลงจำนวน ๕๒๐ ล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับบงบประมาณ ๒๕๑๘-๒๕๑๙

นายบาร์ด ฮาลิม หัวหน้าสำนักงานการส่งเสริมการลงทุนของอินโดนีเซียกล่าวว่า อินโดนีเซียหวังที่จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งหมื่นล้าน

เหรียญสหรัฐ จากการลงทุนของต่างประเทศ เขากล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศมีความประทับใจในความมั่นคงของสถานการณ์ภายในประเทศอินโดนีเซียมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ซึ่งมีเหตุการณ์ยุ่งยาก ประกอบกับความเคลื่อนไหวของรัฐบาลอินโดนีเซียในการจัดความรู้สึทที่ไม่ค่อยดีซึ่งยังมีเหลือค้างอยู่เกี่ยวกับวิกฤติการณ์ทางการเงินและการผูกขาดของน้ำมันที่เปโตรคามินา

รัฐบาลญี่ปุ่นวางโครงการที่จะขยายวงเงินกู้จากจำนวน ๖๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ที่ให้ก็เป็นระยะนานกว่าสิบปีสำหรับโครงการโรงกลั่นญี่ปุ่น-อินโดนีเซียอาซาฮัน อะลูมิเนียม ซึ่งจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากธนาคารเอกซ์พอร์ต-อิมพอร์ต

ทั้งๆ ที่คำพูดของนายอาดัม มาลิก ที่มีต่อประเทศในอินโดจีนเป็นไปอย่างมีไมตรี แต่นายพลเรือเอกชูโตโม หัวหน้าสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้สรุปให้เห็นถึงทัศนคติของอินโดนีเซียในอนาคตได้อย่างชัดเจนเมื่อเขาให้สัมภาษณ์นักข่าว เอ. เอฟ. พี. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ซึ่งเขากล่าวว่า

“อินโดนีเซียพอใจในความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคนี้ ในอันที่จะต่อต้านการดำเนินงานของคอมมิวนิสต์ มากกว่าการวิ่งไปผูกมิตรกับประเทศจีนอย่างตระหนกตกใจของประเทศสมาชิกในสมาคมอาเซียน”

นายพลเรือเอกชูโตโมมีอารมณ์อันแจ่มใสและเป็นหัวหน้าที่แท้จริงของหน่วยต่อต้านคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซีย เขารู้สึกมีความมั่นใจในความสามารถของอินโดนีเซียในการปราบปรามการดำเนินงานของพวกคอมมิวนิสต์ซึ่งปราศจากอำนาจใน

ปัจจุบัน และเขารู้สึกมั่นใจในความ
สามารถที่จะป้องกันการแทรกซึม
จากภายนอกโดยมีต้องพึ่งพาความ
ช่วยเหลือจากต่างประเทศแต่อย่างใด

“ไม่มีปัญหาเรื่องนโยบายการ
วางตัวเป็นกลางของอินโดนีเซีย และ
ไม่มีมูลความจริงที่ข่าวดังว่า อิน
โดนีเซียกำลังพิจารณาเพื่ออนุญาตให้
สหรัฐอเมริกาใช้ดินแดนของอินโด
นีเซียเป็นที่ตั้งฐานทัพ”

เพราะเหตุที่อินโดนีเซียไม่มี
ชายแดนติดต่อกับประเทศจีนและไม่
มีปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาและกรรม
กร ตลอดจนเหตุผลที่ว่า อินโดนีเซีย
สามารถกำจัดความพยายามการเข้า
ยึดอำนาจของพวกคอมมิวนิสต์ได้
สำเร็จทั้งสองคราวในปี พ.ศ. ๒๔๙๑
และปี ๒๕๐๘ อินโดนีเซียจึงรู้สึกมึน
ใจในอนาคตของตนเองมากกว่ามิตร
ประเทศในกลุ่มอาเซียน

ซึ่ง “เราเห็นว่ามีความตระหนัก
คึกใจต่อการคุกคามของคอมมิวนิสต์
และพยายามที่จะเปิดความสัมพันธ์
กับประเทศจีน และพยายามทำลาย
องค์ประกอบต่างๆ ที่จะเป็นตัวเหตุ
ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับขบวนการคอม
มิวนิสต์” นายพลเรือเอกซูโตโม
กล่าวสรุป

คำปลอบใจมีมาจากทุกสารทิศ
เมื่อ ม.ร.ว. กึกฤทธิ์ ปราโมช เดิน
ทางกลับจากการไปเยือนกรุงปักกิ่ง
ด้วยนโยบายต่างประเทศอันใหม่ ซึ่ง
เป็นเกมใหม่ของประเทศไทย

คำถามที่เกิดขึ้นก็คือ ประเทศ
ไทยใหญ่พอที่จะยืนอยู่ได้และได้รับ
การยอมรับ หรือว่าจะถูกกลืนกินดุด
ดั่งแมลงวัน โดยประเทศมหาอำนาจ
ทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้ประเทศไทยจำ
ต้องรับและตัดสินใจ

ไม่มีข่าวจากพนมเปญ แต่ข่าวลือเยะ

ตั้งแต่พนมเปญแตก ข่าวลือ
ต่าง ๆ นานา ก็พลั่งพลูออกมาจากเขมร
ผ่านปากผู้ลี้ภัยชาวเขมร ที่เข้ามาทาง
ชายแดนไทย ว่าไปแล้วประเทศไทย
เดี๋ยวนี้ไม่ผิดกับฮ่องกงในระยะแรกที่
จีนตกอยู่ในมือของรัฐบาลคอมมิวนิ
ซิสต์

นักหนังสือพิมพ์ นักทำข่าว
กรอง ต่างก็คอยเฝ้าดูว่าอะไรเกิดขึ้น
ในเขมร แต่การเฝ้าดูเขมรนั้น ในเมื่อ
ไม่สามารถเฝ้าดูได้ในเขมรเอง นัก
ข่าวจึงต้องเฝ้าดูเขมรจากนอกเขต
เขมร

จากการเฝ้าดูนอกเขตเขมรนั้น
ข่าวที่ได้รับจึงน่าตื่นเต้นเป็นพิเศษ
บ้างก็ว่าอดีตผู้นำเขมรหลายคนหนี
ออกจากเขมรไม่ทันนั้น บัดนี้ได้ถูก
ตัดหัวไปหมดแล้วบ้าง บ้างก็ว่า

ประชาชนเขมรอดตาย เพราะไม่มี
อาหารกินบ้าง ทั้งนี้เชื่อว่าข่าวทุกข่าว
ที่ออกมาจากเขมรในระยะนี้ จะไม่มี
ความจริงเสียเลย แต่กระนั้นก็ตาม
ก็ยากต่อการตรวจสอบว่าข่าวที่แท้จริง
นั้นเป็นอย่างไร เพราะอย่างยิ่งไม่มี
นักข่าวของชาติใดสามารถเข้าไปทำ
ข่าวในเขมรได้

อย่างไรก็ตาม นักข่าวจากสำนัก
งานข่าวฝรั่งเศสก็ได้พยายามจับข่าว
ต่างๆ ที่ออกมาจากเขมรเข้าด้วยกัน
แล้วประคิดประต่อรายงานได้ว่า เมื่อ
วันที่สองเดือนนี้ วิทยุพนมเปญซึ่ง
เป็นแหล่งข่าวทางการแห่งเดียวของ
นักข่าวออกอากาศได้แถลงว่า ข่าว
ลือที่ว่าผู้นำเขมรแดงไม่ยอมรับเจ้า
สหนเป็นผู้นำของเขมรต่อไปนั้น ไม่
มีมูลความจริงแต่ประการใด ซึ่งทั้งนี้

ถือได้ว่าเป็นครั้งแรกที่ทางวิทยุพนม
เปญได้กล่าวถึงการประชุมเพื่อคลอ
งฆ์ชนะ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายนที่ผ่าน
มาและเสริมว่า ในการประชุมใหญ่
ครั้งนั้น มีทั้งผู้แทนฝ่ายรัฐบาลสามัคคี
ประชาชนชาติแห่งเขมร ซึ่งมีเจ้าสหน
เป็นผู้นำรัฐบาลดังกล่าว ผู้แทนของ
ชาววนาทยากจน ผู้แทนของกองทัพ
ประชาชน ผู้แทนฝ่ายพระ และผู้
แทนแนวร่วมสามัคคีประชาชนชาติเขมร
พร้อมกับนายเขิว สัมพันธ์ ผู้เป็น
หัวหน้าเขมรแดง

นอกจากนั้น วิทยุพนมเปญยัง
เอ่ยถึงการเสียดชะของทหารนักรบ
การเสียดชะของเจ้าสหนผู้เป็นประ
มุขแห่งรัฐ นายกรัฐมนตรีเพ็ญนุด
และรองนายกรัฐมนตรีเขิว สัมพันธ์
ฝ่ายเจ้าสหนนั้น ยังไม่มีข่าวว่า
ได้เดินทางเข้าเขมรแล้วหรือยัง และ
ข่าวที่เขมรมักเก่าแล้ว ข่าวนั้นออกมา
เมื่อปี ๒๕๑๖ เมื่อครั้งสหนถ่ายรูป
ร่วมกับนายเขิว สัมพันธ์ และผู้นำ
เขมรแดงคนอื่นๆ ในเขมร และ
หลังจากนั้นเจ้าสหนก็ได้ไปอาศัยอยู่
ในกรุงปักกิ่งตลอดมา

ข่าวล่าสุดแจ้งว่า ปัจจุบันเจ้า
สหนได้ไปทำนกอ้อยในเกาหลีเหนือ
และแหล่งข่าวใกล้ชิดกับเจ้าสหนยัง
แจ้งด้วยว่า เจ้าสหนอาจจะลาออก
จากตำแหน่งประมุขของประเทศหาก
ว่าฝ่ายเขมรแดงนั้นไม่ยอมให้พระ
องค์กลับเข้าประเทศในเร็ว ๆ นี้

เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปแล้ว
ว่า แต่เดิมนั้นเจ้าสหนกับนายเขิว
สัมพันธ์ ไม่สู้ถกกันเอาจริงๆ แต่
หลังจากที่นายพลลอนนอลทำการรัฐ
ประหาร ความขัดแย้งระหว่างบุคคล
ทั้งสอง ดูเหมือนจะหมดไป

ผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองที่
กรุงเทพฯ อาจว่า การที่วิทยุพนมเปญ
ต้องใช้การประชุมเมื่อสองเดือนที่
แล้วมาอาจเป็นหลักฐานของการ
สมัครสมานสามัคคีระหว่างกลุ่ม

เขิว สัมพันธ์ กับ สหุ ยังกกันดอยู่หรือ

ภาพเช่นนี้กำลังเกิดขึ้นในเขมรอีกครั้งหนึ่งหรือ

ต่างๆ ในเขมร ก็เท่ากับว่าเจ้าสหุ
ในทวันน ไม่ได้รับการยอมรับ
นับ ถอกจากกลุ่มเขมรแดง

นอกจากนั้นยังมีรายงานข่าวอีก
ว่า ฝ่ายเขมรแดงเองนั้นก็แตก

ออกเป็นหลายพวก พวกหนึ่งเป็น
พวกล่อหางเงิน อีกพวกหนึ่งนถ
หางฝ่ายเวียดนามเหนือ

ถึงแม้ว่าทุยพนมเปญจะอ้างว่า
ความสามัคคีระหว่างกลุ่มต่างๆ แน่น

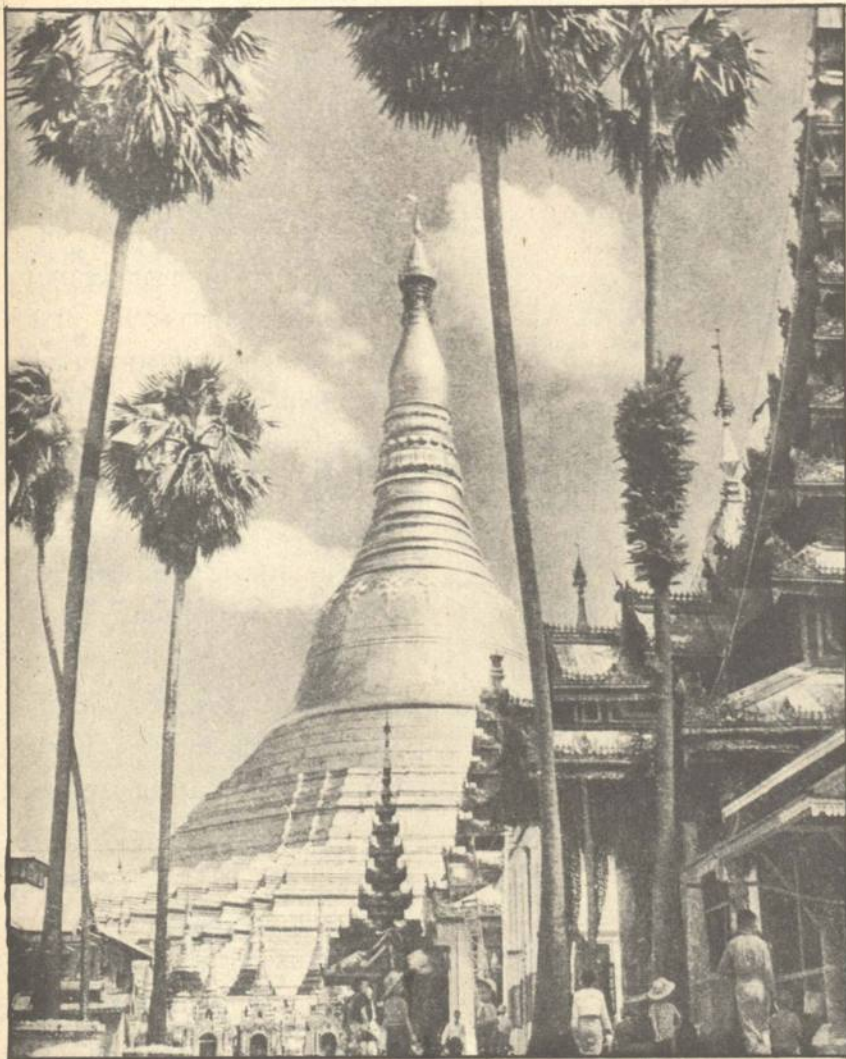
แพ้นัยชนกว่าเก่าก็ตาม ผู้สังเกตการ
ทางการเมืองก็ยังไม่เห็นว่าการกล่าว
อ้างดังกล่าวจะเป็นความจริงขึ้นมาได้
เพราะว่าจากรายงานของผู้ลี้ภัยชาว
เขมรที่เข้ามา ไทย ในระยะหลังๆ น
เขาเหล่านั้นได้เล่าถึงการต่อสู้กันระ
หว่างเขมรแดงฝ่ายต่างๆ ทั้งในพนม
เปญและตามแถบนอกเมือง รายงาน
ข่าวยังอ้างอีกว่าผู้ลี้ภัยที่เกิดจากการ
ต่อสู้ครั้งใหม่ได้หลบหนีไปลี้ภัยอยู่
ในเขตติดต่อระหว่างเขมรกับเวียด
นามใต้ ผู้ลี้ภัยชาวเขมรเหล่านั้น ได้รับ
ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของ
รัฐบาลเวียดนามใต้เป็นอย่างดี

ข่าวที่หลุดออกมาจากไซ่ง่อน
และเวียงจันทน์ยังอ้างด้วยว่า มีนาย
ทหารและพลทหารสมัชชรัฐบาลจอม
พลลอนนอลบางคน ได้ลี้ภัยอยู่ใน
เวียดนามใต้จนถึงทุกวันนี้

ผู้ลี้ภัยชาวเขมรที่เข้ามาอาศัยอยู่ใน
ไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้อ้างว่า ไม่มีใคร
เคยเห็นนายเขิว สัมพันธ์ เลยตั้งแต่
กรุงพนมเปญแตกเป็นต้นมา ข่าว
บางข่าวก็อ้างอีกว่า นายเขิว สัมพันธ์
นั้น ถูกฝ่ายเขมรแดงที่เข้าข้างเวียด
นามเหนือจัดการเสียแล้ว แต่ข่าว
แหล่งข่าวอื่น ๆ ในกรุงเทพฯ ปฏิเสธ
โดยสิ้นเชิง ว่าไม่เป็นความจริง

แหล่งข่าวชาวเขมรอ้างว่า ความ
สัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเขมรแดงบาง
กลุ่มกับเวียดนามใต้ตึงเครียดมาก ถึง
ขนาดที่ว่าได้มีการรบพุ่งกันจนบริ
เวณเขตแดนสองประเทศ แต่เป็นท
น่าสังเกตว่า ข่าวการรบพุ่งระหว่าง
เขมรแดงบางฝ่ายกับทหารของเวียด
นามใต้นั้น เกิดขึ้นหลังจากที่มราย
งานข่าวจากบักกิงว่า เวียดนามใต้
ทำการโจมตีเกาะหวาย ชงมทหาร
เขมรยึดเกาะดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ชง
ข่าวนี้และข่าวใหม่ที่ว่า ได้มีการรบพุ่ง
กันขึ้นระหว่างกองกำลังรบของสอง
ประเทศนั้น ยังมีได้รับการแก้ไข
แต่อย่างใดจากทั้งสองฝ่าย

ความมึนงงของชาวเมือง

นายพลตันอูหัวหน้าฝ่ายป้องกัน กล่าวเมื่อคราวประชุมคณะกรรมการทหาร วันที่ ๗ มิถุนายนที่ผ่านมา

“ปัญหาทางเศรษฐกิจของพม่า ข่มแก่ใจได้ด้วยความร่วมมือของประชาชน ในรูปแบบของสังคมนิยมประชาธิปไตย”

แต่อีกส่วนต่อมา กองทหารก็ได้บุกเข้าไปที่เจดีย์ชเวดากอง และจับกุมนักศึกษาซึ่งหลบซ่อนตัวอยู่ภายใต้เจดีย์ จำนวน ๒๑๑ คนทันที

ความยุ่งยากเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน เมื่อสมาชิกของกรรมการ

กลางพรรคคอมมิวนิสต์พม่าบางคน พยายามที่จะ ไปอภิปรายกับนักศึกษา แห่งมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ แม้ว่าการเดินทาง ไปอภิปรายจำต้องยกเลิกไป แต่ก็ยังมีนักศึกษาจำนวน ๕๐๐ คน เดินทางมาประท้วงอยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลลดราคาของกินของใช้ และเรียกร้องให้มีการอนุญาตจัดตั้งสหพันธ์นักศึกษาขึ้นมาใหม่ (หลังจากที่รัฐบาลสั่งให้ยกเลิกไปตั้งแต่ปี ๒๕๐๕)

นักศึกษานับร้อยรวมกลุ่มกัน เผาหุ่นนายพลเนวิน และเรียกร้อง

ให้มีการหยุดเรียนประท้วงระหว่างที่มีการเดินขบวนในกรุงย่างกุ้ง

นักศึกษาได้แจกจ่ายใบปลิวและกระจายข่าว โดยอาศัยสถานีวิทยุของพรรคคอมมิวนิสต์พม่า เรียกร้องให้กรรมการ และนักศึกษารวมพลั้งกัน และเรียกร้องให้รัฐบาลปล่อยบุคคลที่ถูกรัฐบาลขังไว้ตั้งแต่ครั้งเกิดความไม่สงบในเดือนมิถุนายน และเดือนธันวาคมปีกลาย

นอกจากนี้ นักศึกษาที่เดินขบวน ยังได้ชูธงของสหพันธ์นักศึกษาที่ถูกสงบด้วย ธงดังกล่าวเป็นรูปนกยูงตัวผู้สีแดงยืนอยู่บนพื้นหญ้าสีเขียว และพื้นของธงเป็นสีขาว

เพื่อเป็นการตอบโต้ นักศึกษา นายพลเนวิน ได้สั่งปิดมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาในกรุงย่างกุ้ง และมีคณะเจ้าหน้าที่ ๑๒ แห่ง โดยอ้างว่า เพื่อป้องกันสันติภาพ และกฎหมายของชาติ ทั้งที่สถาบันการศึกษาเหล่านั้นเพิ่งเปิดเรียนตามปกติได้เพียงเดือนเดียวเท่านั้น หลังจากปิดมาตั้งแต่เกิดความวุ่นวายกรณีฝั่งสหพถัน อดีตเลขาธิการสหประชาชาติ

นักศึกษาทุกคนได้รับคำสั่งให้เข้าสอบไล่ตามสถานที่ราชการ ในท้องถนนของตนในวันที่ ๒๕ มิถุนายน อันเป็นการป้องกันมิให้นักศึกษาเข้าไปในบริเวณมหาวิทยาลัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยย่างกุ้งได้รับการสนับสนุนอย่างเปิดเผยจากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งพม่า โดยกล่าวยืนยันว่า ขบวนการเคลื่อนไหวของกรรมการ และนักศึกษามิใช่ ๒๕๑๑ กับความไม่สงบของนักศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าประชาชนไม่มีความพอใจในนโยบายปฏิกริยาของกลุ่ม ‘เนวิน-ชนนุ’ รวมทั้งการไม่มีความสามารถที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และการใช้อำนาจกดขี่ประชาชน

เนาว์ : สักกนิยมผู้นิยมคอกอล์ฟ

กรมประชาสัมพันธ์ของรัฐบาล ได้ออกรายการสนับสนุนของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งพม่ามาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า 'นักศึกษาผู้ขยัน' เหล่านี้ได้รื้อบทพิพาทมาจากพรรคคอมมิวนิสต์

ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งปรากฏชัดแจ้งในกรุงย่างกุ้ง ดังจะเห็นได้ว่าโรงงานทั่วกรุงพากันปิดเกือบหมด เจ้าหน้าที่โครงการพรรคสังคมนิยมแห่งพม่า ซึ่งนำโดยนายอูอ่องเบ๊ ได้เจรจากับกรรมการบริษัทน้ำมัน และกรรมการบริษัทขนส่งอยู่เป็นประจำ นายอูอ่องเบ๊ยอมรับข้อเสนอแนะของกรรมการ โดยได้แสดงความเชื่อว่า ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศสยามแก้ไขได้ถ้ากรรมการทำงานกันตามปรกติ

พม่าหวังที่จะส่งข้าวออกนอกประเทศถึง ๖๐,๐๐๐ เมตริกตัน ตามเป้าหมายจากเดือนเมษายน ๒๕๑๓ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๑๔ ปริมาณข้าวที่ชาวนาจะต้องขายให้แก่รัฐต่างกันออกไปตามขนาดของتناและผลผลิต ชาวนาที่สามารถผลิตข้าวได้ตามจำนวนโควตา จะได้รับประกันถึงสินค้าประเภทอื่น ๆ ที่จำหน่ายโดยรัฐ เช่น

พวกส่งต่อ เครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร

ในปัจจุบันรัฐเป็นตัวแทนซื้อข้าวเปลือกจากชาวนา ช่องว่างระหว่างราคาของทางราชการกับของตลาดเสรียังมีอยู่มาก อย่างไรก็ตามปัญหาของชาวนาส่วนใหญ่ที่จะผลิตข้าวให้ได้ถึงโควตาของรัฐบาลก็ยังไม่มี เพราะเหตุด้วยสภาพทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำอย่างมาก

ขณะที่ปัญหาสังคมนิยม และเศรษฐกิจของพม่ากำลังเพิ่มมากขึ้น นโยบายต่างประเทศของพม่ากำลังหันไปสู่ฝ่ายซ้ายมากยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนามใต้ได้มีขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม และ "สหภาพโซเวียตก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พม่าในการดำเนินโครงการต่าง ๆ" ดังคำยืนยันของนายวิกเตอร์ โซโกลอฟ แห่งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งสหภาพโซเวียตรัสเซีย เมื่อต้นเดือนมิถุนายน

บางทีการเปลี่ยนแปลงอันนี้อาจจะเป็นแสงสว่างตรงปากอูโมงของพม่าก็เป็นได้

วารสารธรรมศาสตร์

วิสาขมาส
ธันวาคม ๒๕๑๓

บรรณาธิการ

ประชาชน

หนังสือรายเดือน
สำหรับประชาชน

ราคา ๙ บาท

“ถ้าไม่ห้ามสมาคมของชาวจีน เราก็ไม่กระทบกระเทือน”

ฮวง ห้วน ปิง

รองนายกสมาคมชาวไต้หวัน

“นักธุรกิจไต้หวันสักคนหนึ่ง” เป็นบุคคลที่ ‘จตุรัส’ หมายถึงไว้สำหรับบทสัมภาษณ์ในฉบับนี้ โดยคาดไม่ถึงต่อความยากอย่างคาดคิดในการเสาะหาผู้ยินดีให้สัมภาษณ์จากบุคคลกลุ่มนี้

นักธุรกิจไต้หวันหลายคนปฏิเสธที่จะให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ทุกฉบับภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน กระทั่งเกือบวันที่สุดท้ายที่จะส่งต้นฉบับ ‘จตุรัส’ จึงมีโอกาสนพบกับ นายฮวง ห้วน ปิง รองผู้อำนวยการบริษัทแสงฟ้าโกชานา นักธุรกิจจากไต้หวันที่เข้ามาประกอบธุรกิจในเมืองไทยเป็นเวลาเกือบสิบปีแล้ว และในขณะนี้เขารองนายกสมาคมชาวไต้หวันแห่งประเทศไทยด้วย

บนสำนักงานบริษัทแสงฟ้าโกชานา หัวถนนเขาวราชที่จอแจ นายฮวง นักธุรกิจจีนร่างท้วม ดิบหกระต่ายทื่อเสื่อ ได้คุยถึงปัญหาทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างไทยกับไต้หวัน แสดงความเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับจีนในบ้านเรา รวมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสมาคมไต้หวันให้ ‘จตุรัส’ นำมาถ่ายทอดแก่ท่านผู้อ่านดังต่อไปนี้

จตุรัส คุณฮวงถวิลสัญชาติจีนใช่ไหม
ฮวง ครับผมถือหนังสือเดินทางของประเทศสาธารณรัฐจีน
จตุรัส ตั้งใจจะเปลี่ยนเป็นสัญชาติไทย หรือจะขอหนังสือเดินทางสาธารณรัฐประชาชนจีน

ฮวง ผมยังตอบไม่ได้ จนกว่ารัฐบาลไทยจะมีมาตรการที่ชัดเจนในเรื่องนี้ออกมา หากผมมีคุณสมบัติเหมาะสมกับด้านใดมากกว่า ก็คงต้องเลือกด้านนั้น

จตุรัส ด้วยความรู้สึกร่วมตัว อยากถือสัญชาติไทยหรือไม่
ฮวง ครับ ถ้าผมมีคุณสมบัติพร้อมพอ

จตุรัส คุณฮวงอยู่เมืองไทยมานานเท่าไร

ฮวง เกือบสิบปีแล้วครับ

จตุรัส รู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง

ฮวง ผมพอใจ เมืองไทยมีหลายอย่างที่คล้ายไต้หวันมาก ตั้งแต่ต้นนโยบายทางการเมือง วิถีชีวิตทางวัฒนธรรมและสังคม ผมก็ไม่มี ความลำบากใจ ในหมู่คนจีนที่พูดภาษาแต้จิ๋วกันเป็นพัน ซึ่งใกล้เคียงกับภาษาพื้นฐานของไต้หวันมาก ทำให้ผมรู้สึกไม่แตกต่างจากที่อยู่ในไต้หวันเอง
จตุรัส กิจกรรมของบริษัทไทย เป็นของบริษัทในไต้หวัน โดยตรงหรือเปล่า

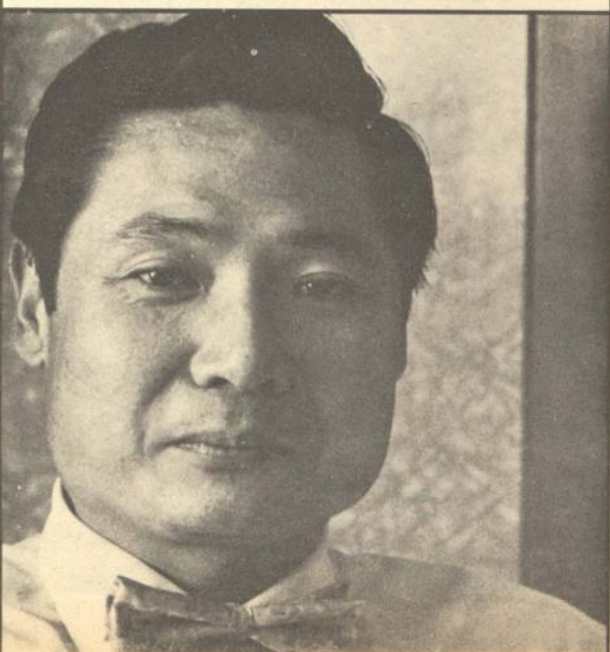
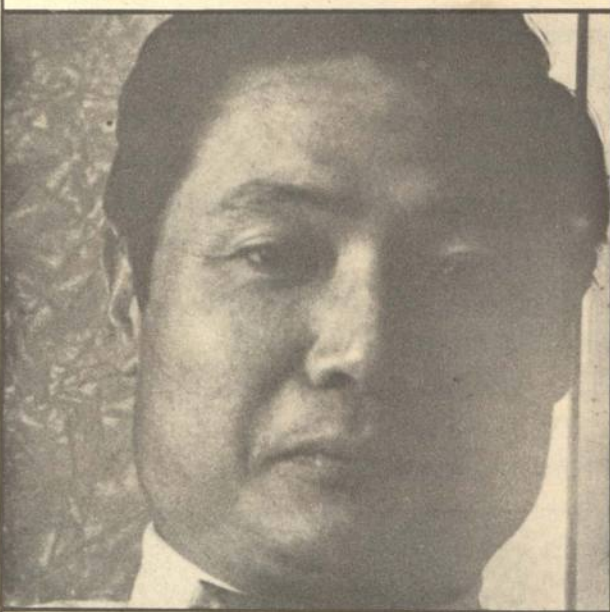
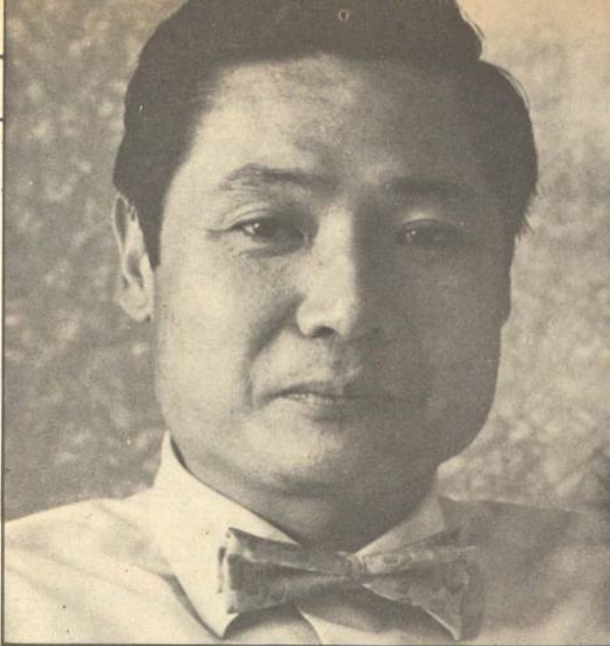
ฮวง เราลงทุนร่วมกับคนไทยครับ และได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยด้วย

จตุรัส ในฐานะรองนายกสมาคมชาวไต้หวันแห่งประเทศไทย กรุณาเล่าถึงวัตถุประสงค์ของสมาคม และกิจกรรมของทางสมาคม

ฮวง สมาคมชาวไต้หวันก็คล้ายกับสมาคมชาวจีนอื่นๆ คือเป็นתרวมของคนที่มาจากมณฑลไต้หวัน เหมือนสมาคมแต้จิ๋ว ก็เป็นתרวมของชาวแต้จิ๋ว มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลชาวมณฑลเดียวกัน กิจกรรมของเราไม่มาก พบปะสังสรรค์กันบ้าง เกิดการเจ็บไข้ได้ป่วย หรือมีงานมงคลในหมู่พวกเรา ก็ไปร่วมดูแลหรือฉลองกัน ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่อย่างใด เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหมู่ผู้มาจากถิ่นฐานเดียวกันมากกว่าอันใด เหมือนมารวมกันอยู่ในครอบครัวใหญ่ครับ

จตุรัส ตั้งมานานหรือยัง

ฮวง โอ้ คงจะกว่า ๓๐ ปีแล้วครับ นับว่านาน แต่ถ้าเทียบกับสมาคมชาวจีนอื่นๆ ก็ไม่อาจเรียกว่านานได้

จตุรัส ความเปลี่ยนแปลงทางการทูตจากการติดต่อกับไต้หวันมาเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนครั้งนี้ จะมีอะไรกระทบกระเทือนต่อสมาคมชาวไต้หวันใหม่

สว่าง ผมคิดว่า ไม่น่าจะมีอะไรกระทบกระเทือนโดยตรง สมาคมของเราทำงานเพื่อชาวจีนที่อยู่ในเมืองไทย เราทำงานในระดับประชาชนเท่านั้น รัฐบาลไทยมีนโยบายอย่างไร เราก็ต้องปฏิบัติตามตราที่รัฐบาลไทยไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายต่อชาวจีนในเมืองไทย เช่น ยังไม่ห้ามการรวมกลุ่มเป็นสมาคมของชาวจีน เราก็คงยังไม่ถูกกระทบกระเทือนแต่อย่างไร

จตุรัส มติคณะรัฐมนตรีที่จำกัดการเรียนหนังสือจีนในโรงเรียนประถมจีนมากขึ้น และนโยบายที่ดูเหมือนจะควบคุมชาวจีนในเมืองไทยให้มากขึ้นกว่าเดิมบ้าง คุณมีความเห็นอย่างไรบ้าง

สว่าง ผมว่า รัฐบาลไทยมีสิทธิที่จะทำได้ การควบคุมชาวต่างประเทศหรือการสอนหนังสือต่างประเทศเป็นสิ่งที่ถูกประเทศมีสิทธิที่จะกระทำ สมาคมชาวต่างด้าวที่ตงซัน กว๋ทำงานอยู่ในขอบเขตที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยด้วย

รัฐบาลไทยมีนโยบายการศึกษาของตัวเอง ชาวต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในเมืองไทย หากต้องการจะให้ลูกหลานเรียนภาษาของตัวเอง ก็ควรเดินตามนโยบายการศึกษาของไทยด้วย ทุกอย่างจึงอยู่ในกรอบแห่งความเป็นระเบียบเดียวกันได้

เท่าที่ผ่านมา ต้องยอมรับกันว่า รัฐบาลไทยค่อนข้างอนุโลมต่อชาวจีน ไม่มีมาตรการควบคุมที่เคร่งครัดชัดเจน การกำหนดนโยบายออกมาจึงอาจทำให้ชาวจีนที่อยู่ในนครสกอติดบ้างในช่วงแรกๆ ทั้งนี้ก็เพราะมีอิสระมากจนชิน สังคมที่มีความสงบ จะปล่อยให้เหมือนอิสระตามความพอใจของทุกฝ่ายเต็มที่ได้ ต้องยอมรับกันในกฎเกณฑ์ร่วมกันอันหนึ่ง แล้วทุกคนจึงจะอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติและสามัคคี

จตุรัส หลังการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างไทยกับไต้หวันด้วยหรือไม่

สว่าง ผมเชื่อว่า คงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากนัก เท่าที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างไทยกับไต้หวันเป็นไปอย่างดีมาก ไม่ว่าในด้านของการซื้อขายหรือการร่วมลงทุนกัน ก็เพิ่มมากยิ่งขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากทั้งไทยและไต้หวันสามารถมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันได้ สินค้าหลายอย่างของไทยก็เป็นที่ต้องการ

การของไต้หวัน และเช่นเดียวกัน ผลิตภัณฑ์หลายอย่าง
ของทางไต้หวัน ก็เป็นที่ต้องการของประเทศไทย

จากข้อเท็จจริงประการนี้จึงทำให้ผมเชื่อว่า ใน
อนาคตไทยกับไต้หวันยังคงต้องมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ
กิจการค้าต่อไปไม่เปลี่ยนแปลง ประชาชนไทยกับไต้หวัน
ก็ยังคงติดต่อกันต่อไปด้วยดี

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลง
ทางการทูตและการเมืองเท่านั้น ซึ่งผมคิดว่า จะ
ไม่กระทบถึงความสัมพันธ์ทางการค้าระดับเอกชนต่อเอกชน
สักเท่าใดนัก

จตุรัส เท่าที่เราทราบมา แนวโน้มของความสัมพันธ์ทาง
การค้าของไทยกับไต้หวันในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาทำที่
ลดต่ำลงบ้าง ปรากฏการณ์นี้สาเหตุมาจากอะไร

สว่าง ตามที่ทราบว่า แนวโน้มการติดต่อทางการค้าลดต่ำลง
นั้น ผมขอออกตัวสักนิดว่า ไม่ค่อยรู้ชัดเจนนัก ผมไม่
เห็นตัวเลขอยู่ในมือ

แต่ถ้ามั่นเป็นจริงอย่างคุณว่า ผมก็คิดว่า อาจมี
สาเหตุมาจากผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และ
ปัญหาเงินเพื่อซึ่งเกิดขึ้นทั่วโลกในระยะสองสามปีที่ผ่านมา
ทำให้การค้าระหว่างไทยกับไต้หวันอาจลดน้อยลงไปด้วย
คงไม่ใช่เพราะสาเหตุระหว่างประเทศทั้งสองโดยตรง การ
ค้าของไทยกับญี่ปุ่น กับสหรัฐฯ ก็คงลดน้อยลงไปด้วยใน
ระยะนั้น

จตุรัส และในแง่ที่การส่งออกเครื่องจักรต่างๆ จากไต้หวัน
ของไทยก็มีแนวโน้มลดต่ำลงเช่นกันนั้น คุณมีความเห็น
อย่างไร เราได้ทราบว่า นักธุรกิจอุตสาหกรรมไทยนิยม

หันไปใช้เครื่องจักรญี่ปุ่นและยุโรปมากขึ้น
สว่าง ขอน ผมว่าจากข้อมลที่ผมมีนั้น การติดต่อส่งออก
สินค้าของไทยจากไต้หวัน มีแต่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี คุณลองดู
ตัวเลขของทางกรมศุลกากรก็คงได้ แต่ในสองสามปีหลังนี้
อาจเพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่สูงเท่าเดิม อันนี้คงเป็นเพราะ
ในระยะสองสามปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเองได้ลดปริมาณ
การลงทุนตั้งโรงงานลงไป จึงทำให้การส่งออกเครื่องจักร
กลลดน้อยลงไปด้วย นี่ก็สัมพันธ์กับภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา
ลงไปในช่วงสามปีที่ผ่านมา

จตุรัส ช่วยแสดงความเห็นต่อภาวะทางเศรษฐกิจของทาง
ไต้หวันโดยตรงในปัจจุบันด้วย

สว่าง ผมว่า เศรษฐกิจของไต้หวันหลายปีมานี้ อยู่ในภาวะ
เติบโตที่น่าพอใจ การขยายตัวของการลงทุนทางอุตสาหกรรม
เป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อปีที่แล้ว ก็อยู่ในสภาพที่
เหมือนประเทศอื่นๆ คือ ชะงักไปบ้างตามภาวะเศรษฐกิจ
โลก ระยะล่าสุดนี้ ผมทราบว่า ค่อยๆ ดันขึ้นอีกครั้ง แต่
ก็เป็นไปอย่างช้ามาก ในอนาคตนั้น ผมคิดว่า หากยังมี
ความพยายามอยู่ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจก็พอที่จะเติบโต
ไปเรื่อยๆ ได้

จตุรัส ฐานะของไต้หวันในทางการเมืองระหว่างประเทศ
ในปัจจุบัน คุณเห็นว่าเป็นอย่างไรบ้าง

สว่าง ผมอยู่ในแวดวงธุรกิจการค้าการอุตสาหกรรมมาก
กว่าการเมือง เกรงว่า จะแสดงความเห็นในเรื่องนี้ไม่ได้
ผมขอแสดงความเห็นดีกว่ากระมังครับ

ฝ่ายขวาพิศกับฝ่ายซ้าย ในไทย

ในนิตยสารรายสัปดาห์ฟาร์อีสต์เทิร์นออกนอมิกริว ฉบับที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘ นายอแมน พแกรม ได้กล่าวถึงความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ทางการเมืองในประเทศไทยไว้ในบทความเรื่อง 'พายุกำลังตั้งเค้า' อย่างน่าทึ่งว่า

ในขณะที่ ม.ร.ว. ศักดิ์ฤทธิ์ ปราโมช กำลังเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น พายุร้ายทางการเมืองภายในบ้านกำลังก่อตัวขึ้น

การขับเคี่ยวระหว่างกลุ่มฝ่ายขวากับกลุ่มฝ่ายซ้าย ซึ่งเขม็งเกลียวมากจนนั้น ยังผลให้ชนชั้นนำบางคนของประเทศเริ่ม โอนเงินออกไปเก็บไว้นอกประเทศ และบางคนถึงกับคิดอพยพไปอยู่ต่างประเทศ สภาพการณ์เหล่านี้ ทำให้รัฐบาลจำต้องดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างระมัดระวัง และดูเหมือนว่า รัฐบาลยานอยจะเข้าใจสถานการณ์ดังกล่าวนี้ ดยงกว่ารัฐบาลของจีนต้นเสียด้วยซ้ำ

แม้ว่าในการเลือกตั้งในเดือนมกราคม ๒๕๑๘ พรรคการเมืองฝ่าย

ขวาจะได้รับชัยชนะ แต่กลุ่มฝ่ายซ้ายก็ทำได้หยุดยั้งในการดำเนินกิจการในด้านการให้การศึกษาแก่ประชาชน และในด้านการปลุกสำนึกให้กรรมกรและชาวนา รู้จักเรียกร้องจากกลุ่มนายทุนและจักรวรรดินิยม ใหม่ สถานภาพในการทำงานดีขึ้น แม้ว่ากลุ่มฝ่ายซ้ายจะยังไม่แข็งแรง และค่อนข้างจะกระจัดกระจาย แต่กลุ่มนักกิจกรรมจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มมีการจัดองค์การของตน

การขายตัวของฝ่ายซ้ายยังความหวุ่นวิตกแก่กลุ่มฝ่ายขวาไม่น้อย จึงพยายามดำเนินการในการทำลายกลุ่มฝ่ายซ้าย เพื่อสร้างไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง ดังที่มอยู่ในยุคที่ทำการปกครองแบบเผด็จการโดยกลุ่มทหาร เมื่อก่อนวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ในการนี้ ฝ่ายขวาได้จัดตั้งกลุ่มพลังทางการเมือง เพื่อทำลายและแทรกแซงการเดินขบวน การหยุดงาน และการชุมนุม ซึ่งดำเนินการโดยกลุ่มฝ่ายซ้าย กลุ่มพลังที่มีบทบาทของฝ่ายขวาก็คือ 'กลุ่มกระต๊องแดง' ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยนักเรียนอาชีวศึกษา กลุ่มนี้มักจะใช้วิธีการรุนแรง และบางครั้งใช้วัตถุระเบิด และมีรายงานข่าวว่า กลุ่มนี้ได้รับการสนับสนุนจากผู้นำฝ่ายทหารและตำรวจมอทธิพล

เกือบจะไม่มีข้อสงสัยเลยว่า กลุ่มฝ่ายขวาบางกลุ่มได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกาและได้หันจากรายงานข่าวที่เชื่อถือได้กล่าวว่า นักการทูตต่างชาติบางคนในเมืองไทย รู้สึกไม่เป็นสุขมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากเพื่อนร่วมงานบางคน แทนที่จะช่วยส่งเสริมขบวนการประชาธิปไตย กลับส่งเสริมกลุ่มฝ่ายขวาที่

ต่อต้านประชาธิปไตย ผลก็คือ เกิดความขัดแย้งทางการเมืองอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน

กรณีกระทรวงมหาดไทยกล่าวหาว่า นักศึกษาว่า ฝักอวธให้แก่ประชาชนก็ดี กรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนายหนังก้าวหาว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นแหล่งสะสมอวธก็ดี ล้วนแสดงให้เห็นว่า เป็นแผนที่จะวางขนอย่างรอบคอบ เพื่อทำลายกลุ่มฝ่ายซ้าย และยังผลให้ฝ่ายซ้ายกลับต้องมาบ่งกันตนเองเพื่อใหรอดพ้นจากข้อกล่าวหาดังกล่าว

ท่ามกลางสภาวะการณ์ดังกล่าวนี้ ออกเป็นกรายกล่ามากที่จะประเมินฐานะของกลุ่มผู้นำฝ่ายทหาร เหตุการณ์ในเดือนตุลาคม ๒๕๑๖ ได้ทำลายขวัญ และกำลังใจของฝ่ายทหารอย่างร้ายแรง แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ทหารก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในวิถีทางการเมืองของไทย คนไทยบางคนเชื่อว่า การรัฐประหารโดยฝ่ายทหาร เพื่อกลับมามีอำนาจเผด็จการนั้น เป็นสิ่งทพนสมัยเสียแล้ว อย่างไรก็ตาม บางคนเชื่อว่า ความเคลื่อนไหวบางประการในกองทัพก็กำลังติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นในปอร์ตูกีสอย่างสนอกสนใจ

ไม่ว่าทหารจะเข้ามามีบทบาททางการเมืองเหมือนเดิมหรือไม่ ผู้สังเกตการณ์เกี่ยวกับการเมืองไทยเชื่อว่า พรรคการเมืองทวางตัวเป็นกลางมากกว่าพรรคต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ แต่สำหรับในขณะนี้ ก็ยักคุกคามรัฐบาลไทยกลับมาจากกลุ่มสหพรรคที่สนับสนุนรัฐบาล ในเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๒๖ นาย ซึ่งนำโดยสมาชิกสังกัดพรรคธรรมสังคัมได้ประกาศตั้งพรรคการเมืองใหม่

คบกับจีนบ้านจะเป็นแดงจริงหรือ

ในทันทีที่รัฐบาลไทยออกแถลงการณ์ร่วมกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในอันที่จะสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศทั้งสอง สายสัมพันธ์ระหว่างไทยกับไต้หวันก็ขาดสะบั้นลงทันที

แม้ว่าก่อนที่จะอำลาจากประเทศไทย พลเรือโทหม่าจี้จวง เอกอัครราชทูตไต้หวันประจำไทย จะได้ตั้งความหวังไว้ว่า มิตรภาพอันยาวนานระหว่างชาติทั้งสองจะยังคงดำรงอยู่ในจิตใจของประชาชนทั้งสองประเทศ และหวังต่อไปอีกว่า ชาวจีนในเมืองไทยทุกคนจะปฏิบัติตามและเคารพกฎหมายไทย ประกอบอาชีพโดยสุจริต และก่อให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมืองไทยสืบต่อไป ดังที่เป็นมาในอดีต

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ในกันบังแห่งหัวใจ พลเรือโทหม่าจี้จวงก็ยังหวังว่า ในอนาคตจีนไต้หวันจะกลับมามีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับไทยอีก เมื่อภาวะวิสัยภายในประเทศ

และบรรยากาศทางการเมืองระหว่างประเทศเอื้ออำนวย

การจากไปของเอกอัครราชทูตไต้หวัน เป็นสิ่งที่พอลาดการณ์ได้เมื่อกำหนดถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระหว่างประเทศ นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ เป็นต้นมา และทางฝ่ายไต้หวันเองก็ทรงเตรียมตัวเตรียมใจมานานแล้ว เพราะกรณีที่เกิดขึ้นในเมืองไทยเมื่อเร็วๆ นี้ เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วในประเทศอื่นๆ

แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เส้นทางการเดินทางของ ม.ร.ว. ก๊กกฤษปราโมช ไปสู่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ใช่ว่าจะปราศจากขวากหนามเสี้ยมเลี้ยวใดๆ เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ในเมืองไทยเรายังมีพวกทกทลัวผัดคอมมิวนิสต์ ที่ตนปลุกให้มันขึ้นมาเกือบสามสิบปี อยู่จำนวนไม่น้อย ยิ่งไปกว่านั้น การจากไปของไต้หวัน ยังมีส่วนทำให้นายทุนและผู้มีอำนาจทางการเมืองจำนวนมาก ต้องสูญเสียผลประโยชน์

ทางเศรษฐกิจไปเป็นจำนวนไม่น้อย ความพยายามที่จะสร้างแรงกดดันเพื่อมิให้รัฐบาลไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนแดงจึงมีอยู่ แม้จะเป็นลมหายใจเฮือกสุดท้ายก็ตาม

จุดเริ่มต้น

การปฏิวัติวัฒนธรรมในเมืองไทยเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๑๖ นับเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ ที่ไทยเริ่มคิดถึงการติดต่อสัมพันธ์กับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพราะจากการสอบถามเจ้าหน้าที่กระทรวงต่างประเทศ ไทยได้ความว่า “เราได้ติดต่อกับจีนแดงมาเป็นเวลาสองปีครึ่งถึงสามปีแล้ว สมัยนายกรัฐมนตรีสัญญาธรรมศักดิ์ มิได้มีนโยบายที่เด่นชัดเพียงแต่กรุยทางไว้เท่านั้น พอมาถึงสมัยนายกฯ ก๊กกฤษ เมื่อมีนโยบายที่เด่นชัด ทางกระทรวงการต่างประเทศก็เริ่มดำเนินการติดต่อทันที...”

แต่ก็มีพ่อค้าจีนในเมืองไทยกลุ่มหนึ่งได้พยายามที่จะประวิงเวลาไว้ “... ด้วยการวิ่งเข้าหาผู้ใหญ่อย่างต่างๆ แต่การติดต่ออย่างเปิดเผยไม่มีเลย...”

จตุรัส ได้สอบถามเจ้าหน้าที่สภาความมั่นคงแห่งชาติท่านหนึ่ง ก็ได้รับความต้องกันว่า “... พ่อค้าจีนไต้หวันในเมืองไทยได้พยายามปล่อยข่าวลือต่างๆ เพื่อไม่ให้มีการเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งปัญหาทางฝ่ายผู้ใหญ่ในวงการรัฐบาลก็วิตกอยู่บ้าง แต่ก็ยังเห็นว่า การมีความสัมพันธ์กับจีนแผ่นดินใหญ่นั้นมีผลดีมากกว่า”

และในที่สุด กาลเวลาก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ความพยายามของพ่อค้าจีนไต้หวันนั้นประสบความสำเร็จเหลือ เพราะในฝ่ายพ่อค้าเชอจินในเมืองไทยเอง ก็ล้วนแต่หวังผล

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ไม่เว้นรัฐบาล จะหันหน้าไปทางใด หากได้ประโยชน์ก็มักจะไม่คัดค้าน แต่จะโอนอ่อนผ่อนตามให้ด้วยในที่สุด

นโยบายชาวจีนในเมืองไทย

สายสัมพันธ์ ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติเพียงใด ปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งที่ต้องพิจารณา ก็คือ ปัญหาชาวจีนในเมืองไทย เพราะทุกครั้งที่มีการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ปัญหาดังกล่าวนี้มักจะถูกละเลยยกขึ้นมาพิจารณา

การเปิดประตูทางการทูตระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในหมู่คนจีนในประเทศไทยพอสมควร แม้ในระยะแรกจะมีแรงต่อต้านคัดค้านการคบกับจีน แต่เสียงคัดค้านเหล่านั้นก็มักจะแอบแฝงด้วยผลประโยชน์ส่วนบุคคลเสียมากกว่า

เมื่อสองอาทิตย์ที่แล้วเอง มีจดหมายเวียนเรียกเรื่องให้ชาวจีนในประเทศไทยสมัครสมานสามัคคี และแสดงความเห็นว่า สถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้ นับเป็นนิมิตหมายอันดี วงการหนังสือพิมพ์จีนในเมืองไทยต่างก็แสดงความยินดีในโอกาสแห่งการกระชับและฟื้นฟูสัมพันธ์ไมตรีระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ “สากล” เพียงฉบับเดียว เนื่องจากการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ อยู่ในความควบคุมของสถานทูตไต้หวันโดยตรง

ในขณะนี้ มีชาวจีนที่ถือใบต่างคำอยู่ ๓๑๖,๒๓๕ คน (สถิติจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๘) แม้ว่าทางรัฐบาลไทยจะพยายามจำกัดจำนวน

กองพล ๘๓ ที่ เสธ. เกรียงศักดิ์ว่าไม่มีอยู่ในดินแดนไทย

โควตาคนจีนเข้าไทยปีละ ๑๐๐ คนซึ่งตามสถิติในปี ๒๕๑๖ อนุมัติให้เข้ามาอยู่ในประเทศได้เพียงคนเดียว แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ก็ยังมีจีนไต้หวันที่เข้ามาทำงานในเมืองไทย ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุนของเอกชน ซึ่งตามสถิติถึงเดือนพฤษภาคม ศกนี้ มีจำนวนถึง ๕๖๕ คน รวมกับครอบครัวที่ติดตามเข้ามาอีกจำนวน ๓๗๕ คน รวมทั้งสิ้น ๙๔๔ คน พวกเขาจะเข้ามาอยู่ในเมืองไทยประมาณ ๑-๓ ปี และถอยหลังสู่อินเดีย ไต้หวัน นอกจากนี้ ยังมีคนจีนที่ลักลอบเข้ามาเมืองออกประมาณบละหน่งหมื่นคน ซึ่งเจ้าหน้าที่สภาความมั่นคงแห่งชาติเชื่อว่า “...พวกนี้ลักลอบเข้ามาทางด้านกัมพูชา ลาว และมาเลเซีย ส่วนใหญ่มาจากแผ่นดินใหญ่ทางรัฐบาลไทยพยายามส่งพวกนี้กลับออกไปอยู่ไต้หวัน แต่ทางไต้หวันไม่ยอมรับเข้า...”

ปัญหาหม้ออยู่ว่า รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเกี่ยวกับคนจีนในเมืองไทยอย่างไร ตามถ้อยคำของพลเรือโท

หม่าจ้วง เอกอัครราชทูตไต้หวันประจำประเทศไทย ก่อนอำลาจากไปก็กล่าวว่า “... นายกรัฐมนตรีไทยได้รับปากไว้ว่า คนจีนที่ยังอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยเสมอภาคและยุติธรรมเช่นคนไทยทั่วไป...”

และตามแถลงการณ์ร่วมระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ศกนี้ มีความตอนหนึ่งว่า “...รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนประกาศไม่ยอมรับการถือสองสัญชาติ รัฐบาลทั้งสองถือว่าบุคคลสัญชาติหรือเชื้อชาติจีนผู้ได้มาซึ่งสัญชาติไทย ย่อมสูญเสียสัญชาติจีนโดยอัตโนมัติ ส่วนในกรณีชาวจีนผู้ซึ่งพำนักอยู่ในประเทศไทยที่จะเลือกศึกษาไว้ซึ่งสัญชาติจีนด้วยความสมัครใจของตนเองนั้น รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยปฏิบัติตามนโยบายที่มีมาอย่างสม่ำเสมอ จะเรียกร้องให้บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติตามกฎหมายแห่งราชอาณาจักรไทย เคารพ

ชนบรรมเนียมจารีประเพณีของชาวไทยอย่างคัมภีร์ ศิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมของบุคคลดังกล่าว จะได้รับความคุ้มครองโดยรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและความรับนับถือจากรัฐบาลแห่งประเทศไทย...

เมื่อสัปดาห์แล้ว ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมชได้กล่าวถึงนโยบายเกี่ยวกับคนจีนในเมืองไทยไว้อย่างกระชับว่า เมื่อคิดจะคบกับจีนแล้ว "... จะต้องดำเนินการเพื่อให้คนจีนที่ยังมีใบต่างด้าวในเมืองไทย มีความรู้สึกรักเมืองไทย และรักษาผลประโยชน์ของเมืองไทย ด้วยการทำให้เขารู้สึกว่าเขาได้รับความเป็นธรรมได้รับความสุขในเมืองไทย และมีทางทำมาหากิน สร้างหลักฐานในเมืองไทยได้ดีกว่าในท่อน..." ส่วนลูกจีนที่เกิดในเมืองไทย "... ต้องทำให้เป็นไทยโดยสมบูรณ์ ให้มีสิทธิและหน้าที่ทุกอย่างเท่าเทียมกับคน

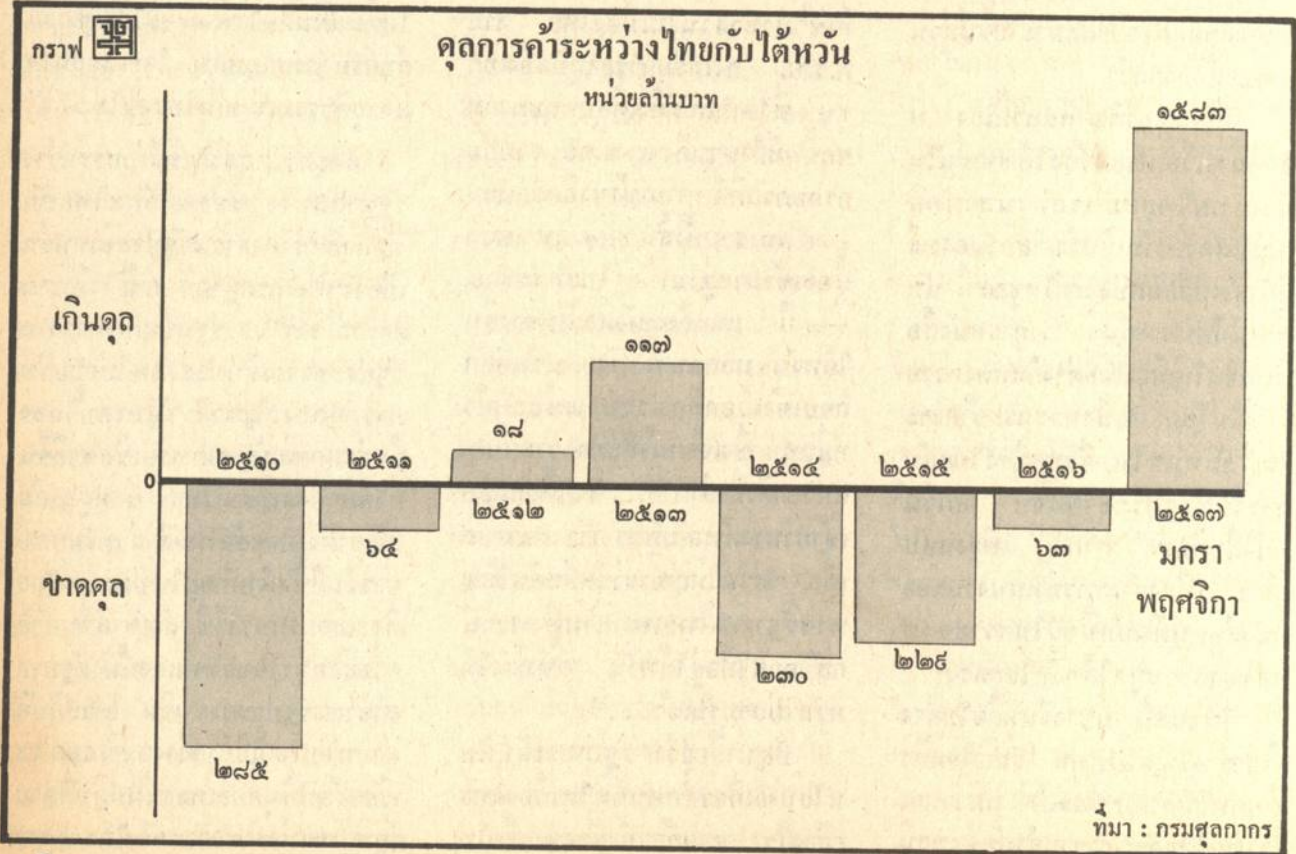
ไทยที่มีบิดาเป็นไทย..." (สยามรัฐ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๔)

ดังนั้น จึงไม่น่าประหลาดใจเลย ว่า รัฐบาลกำลังเริ่มดำเนินนโยบายผสมกลมกลืนชนกลุ่มน้อยอย่างจริงจังมากขึ้น ด้วยการยอมให้คนจีนที่ถือใบต่างด้าว เปลี่ยนสัญชาติเป็นไทย แต่การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงถึง ๕,๕๐๐ บาทนั้น ย่อมเป็นอุปสรรคสำหรับคนจีนที่มีฐานะยากจนในการโอนสัญชาติ และเราก็คงไม่อาจกล่าวสรุปไปได้ว่า คนจีนที่ยังคงถือใบต่างด้าวอยู่นั้น เป็นเพราะ "ต้องการรักษาไว้ซึ่งสัญชาติจีนโดยสมัครใจ"

นโยบายการผสมกลมกลืนชนกลุ่มน้อย ย่อมมีส่วนเกี่ยวพันกับการศึกษาและวัฒนธรรม ตามประวัติศาสตร์อารยประเทศ ไม่เคยปรากฏว่ามีประเทศใดที่สามารถจัดวัฒนธรรมและชนบรรมเนียมประเพณีของชนกลุ่มน้อยให้หมดสิ้นไปได้

การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมเดียวกัน ไม่จำเป็นที่คนที่อยู่ร่วมกันนั้นจะต้องมีวัฒนธรรมและชนบรรมเนียมประเพณีเหมือนกัน ความกลมกลืนและสันติสุขในสังคม จึงมิได้อยู่ที่การจัดความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและประเพณีของประชาชนในสังคมเดียวกัน แต่อยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนต่างวัฒนธรรมและชนบรรมเนียมประเพณี อยู่ร่วมกันได้

การสอนภาษาจีนในเมืองไทย
ความเคลื่อนไหวประการหนึ่งที่เกิดจากการเปิดประตูทางการทูตติดต่อกับจีน ก็คือ การเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนในโรงเรียน จากปากคำของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาเอกชน กล่าวว่าเป็นปัจจุบัน “เราควบคุมการสอนภาษาจีนอย่างเคร่งครัดมาก ภาษาจีนได้รับอนุญาตให้สอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น เพื่อทดแทนวิชาที่ตัดศึกษาไม่เกินสัปดาห์ละ ๑๐ ชั่วโมง ตำราที่ใช้สอนจะแต่งโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และครูที่สอนภาษาจีน ต้องได้รับการตรวจสอบประวัติจากสันติบาลเสียก่อน”

“สำหรับการสอนภาษาจีนในโรงเรียนกลางคืน ถือเป็นการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการจะตรวจสอบและอนุมัติหลักสูตร ตำราที่ใช้สอน แม้ส่วนใหญ่จะมาจากฮ่องกง แต่ต้องได้รับการตรวจสอบและอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเสียก่อน”

“ในอดีตที่ผ่านมา สถานทูตได้หวั่นพยายามแผ่อิทธิพลสูงส่งการโรงเรียนที่สอนภาษาจีน ด้วยการเข้าไปมบดบดทาในการควบคุมโรงเรียนจีนเหล่านั้น และด้วยการให้ทุนการศึกษาแก่ครูสอนภาษาจีนและลูกจีนในเมืองไทยไปศึกษาและดูงานในไต้หวัน”

“การเปิดประตูติดต่อกับจีนได้ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในหมู่โรงเรียนต่างๆ โรงเรียนระดับประถมศึกษาหลายแห่งเริ่มร้องขอสอนภาษาจีน โรงเรียนพาณิชย์การของเอกชนหลายแห่งก็เริ่มขออนุญาตเช่นกัน เพราะในขณะนั้น การสอนภาษาจีนมีเฉพาะแต่โรงเรียนพาณิชย์การของรัฐบาลเท่านั้น แต่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก็ยังไม่ได้อนุญาต เพราะยังมีโครงการเปลี่ยนแปลงนโยบายจากเบงกอน”

แต่ ‘เบงกอน’ มีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็ขอให้ฟังความเห็นของนายนิพนธ์ ศศิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์เมื่อไม่นานมานี้ว่า “ตามความเห็นส่วนตัว

ตัว ภาษาจีนมีความสำคัญมาก ควรยกให้เป็นภาษาที่สองที่ให้นักเรียนเลือกเรียนได้ทุกระดับ”

ส่วนทางฝ่ายเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเอง ก็มีความเห็นว่า “การสอนภาษาจีนมีใช้ทั่วโลกในการเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองที่มีผลลัพท์ออกไป เพราะในขณะนั้น มชองทางอนทจะเผยแพร่ลัทธิทางการเมืองอย่างได้ประสิทธิภาพมากกว่า นอกจากนั้น ความสำคัญของภาษาจีนในวงการธุรกิจไทยก็ยังมีอยู่เป็นอันมาก น่าที่จะเปิดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนได้มากขึ้น โดยควรให้เป็นภาษาเลือกที่สาม เทียบเท่าภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน และญี่ปุ่น มากกว่าที่จะเป็นภาษาที่สอง”

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่า สภาความมั่นคงแห่งชาติจะเป็น ‘อัสวินผู้ขมาขาว’ ในเรื่องนี้ เพราะในวันที่ ๘ กรกฎาคม สกนเอง ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นด้วยกับข้อเสนอของสภาความมั่นคงฯ ว่า ไม่ควรอนุญาตให้เปิดโรงเรียนราษฎร์สอนภาษาจีนเพิ่มขึ้นอีก ทั้งไม่ควรสอนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษาและมีมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนราษฎร์ที่มีการสอนภาษาจีนในขณะนั้น จะยังคงได้รับอนุญาตให้สอนภาษาดังกล่าวต่อไป

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังได้ลงมติต่อไปว่า สำหรับลูกจีนที่ยังรักษาไว้ซึ่งสัญชาติจีน จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ไปศึกษาต่อในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นรายๆ ไป หลักการดังกล่าวนี้จักใช้กับผู้ที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อในสหภาพโซเวียตด้วย ทั้งนี้ผู้นั้นคำร้องจะต้องจบปริญญาตรีภายในประเทศ และผ่านการสอบประวัติ ส่วนสาขาวิชาที่ศึกษาจะต้องไม่เกี่ยวกับการเมือง

จีนฮ้อ : หนามขอกอก

การผสมกลมกลืนจีนต่างคำว่ที่อาศัยอยู่ในภาคตัวเมือง คงจะไม่เป็นปัญหาเท่ากับปัญหาจีนต่างคำว่ที่อาศัยอยู่ตามชายแดน ทุกวันนปัญหาจีนฮ้อ ดูจะเป็นปัญหาขอกอกของรัฐบาลไทย ตามปากคำของเจ้าหน้าที่สภาความมั่นคงแห่งชาติเองได้กล่าวว่า “จีนฮ้อมอยู่ ๒ จำพวกพวกหนึ่งได้แก่ ‘จีนฮ้ออพยพที่เป็นพลเรือน’ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒-๓ หมื่นคน อีกพวกหนึ่งได้แก่ ‘ทหารพรรคก๊กมินตง กองพลที่ ๕๓’ ซึ่งอาศัยอยู่ตามชายแดนทางภาคเหนือ อาชีพส่วนใหญ่ของพวกนี้คือ การค้าฟันของเถื่อนต่างๆ รวมถึงอดจนการตั้งโรงงานผลิตเฮโรอีน”

“ในอดีตและปัจจุบัน ผู้มีอำนาจทางการเมืองของไทยมักจะแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกับคนพวกนี้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทยในอดีตก็ได้เคยอาศัยทหารก๊กมินตง กองพลที่ ๕๓ เป็นหน่วยส่งข่าวกรอง และมีที่ท้าวว่าจะยังคงให้ทำหน้าที่นั้นอีกต่อไปในอนาคต”

ทหารจีนก๊กมินตงเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศหรือไม่ ดูจะมีคณน้อย แม้ทางฝ่ายไต้หวันจะปฏิเสธว่า มิได้เกี่ยวพันกับทหารเหล่านั้น แต่ก็มิชอบนำสังเกตว่า ทกบจะมีนายพลไต้หวันไปเยี่ยมเยียนทหารเหล่านั้น

ตามข่าวกรองของ *ดรูว์* ทหารจีนก๊กมินตงกองพลที่ ๕๓ มีลักษณะเป็นทหารรับจ้าง หากได้รับผลตอบแทนงาม ก็ยินดีรับจ้าง ไม่ว่าจะงานรับจ้างนั้นจะเป็นการสืบราชการลับหรือการค้าของเถื่อน

สำหรับจีนฮ้ออพยพในปัจจุบัน มีฐานะเป็นบุคคลไร้สัญชาติ ทางกรมไทยพยายามแก้ปัญหา โดยกระทรวงมหาดไทยได้ออกบัตรประจำตัว ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากบัตร

ประชาชนทั่วไป ให้แก่เงินกู้มีต้นตั้งจำนวน ๕๐,๐๐๐ คนแล้ว และพยายามหาทางให้คนเหล่านี้ ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายต่อไป แต่การแก้ปัญหาเหล่านี้ ดูจะมีช่องทางแห่งความสำเร็จน้อยเต็มที่

ทัศนคติจากสภาความมั่นคง

สภาความมั่นคงมีทัศนคติอันโยเยบายการคบกับจีนอย่างไร การคบจีนเป็นการชักนำเขาลึก และชักศึกเข้าบ้านหรือไม่

ในระยะหลังนี้ สภาความมั่นคงแห่งชาติ มีแนวโน้มที่จะรับฟังความเห็นของนักวิชาการมากขึ้น แสดงกรณีนี้ก็ตาม เจ้าหน้าที่สภาความมั่นคงแห่งชาติบางคน ยังมีความหวาดเกรงว่า การคบกับจีนครั้งนี้ จะเปิดช่องให้มีการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์และการปลุกกระดมมวลชนโดยชายข้ามมากขึ้น แม้สภาความมั่นคงแห่งชาติดูจะมีทัศนคติที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศมากขึ้นก็ตาม แต่ความเกรงกลัวที่สาธารณรัฐประชาชนจีนจะยุยงส่งเสริมขบวนการปฏิวัติในเมืองไทย ก็ยังคงปรากฏอยู่

อย่างไรก็ดี หากจะศึกษาจากประสบการณ์ของประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซียกูด หรือฟิลิปปินส์ก็ดี การเปิดประตูคบกับจีน ได้เปิดช่องทางให้รัฐบาลปราบปรามฝ่ายซ้ายได้สะดวกสบายขึ้น (ดู 'จับมือแดง ตบหัวซ้าย' จตุรัส วันอังคารที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘) เพราะการเปิดประตูคบกับจีน เป็นการปิดปากจีนมิให้วิพากษ์วิจารณ์การเมืองภายในประเทศไทย หรือให้การสนับสนุนฝ่ายซ้ายในประเทศไทยได้ออกทางหนึ่ง

ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

การจับมือระหว่าง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กับเหมาเจ๋อตุง ไม่เพียงแต่จะก่อผลกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทยกับไต้หวันเท่านั้น หากทว่ายังมีผลต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสองอีกด้วย

ในขณะที่เพื่อค่านายทุนกำลังยินดีปรัดค้ำกับการได้ติดต่อค้าขายกับสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ผลเสียที่เกิดจากการเปิดประตูการค้ากับจีนก็คือ การลงทุนของชาวไต้หวันในประเทศไทยอาจมีน้อยลง

ในอดีตที่ผ่านมา นักธุรกิจชาวไต้หวัน ได้มีบทบาทสำคัญพอควรในอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม ดังปรากฏว่า นายทุนไต้หวัน ได้นำเงินทุนเข้ามาลงทุนมากเป็นลำดับสาม รองจากญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่รัฐบาลไทยเริ่มมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนของตนเอง ในเดือนตุลาคม ๒๕๐๓ จนกระทั่งถึงสิ้นเดือนธันวาคม ๒๕๑๑ มีบริษัทชาวไต้หวันมีหุ้นอยู่ ได้รับบัตรส่งเสริมจำนวน ๑๐ ราย มีทุนจดทะเบียนรวม ๒,๖๓๓.๘ ล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นทุนของชาวไต้หวัน ๒๕๓.๑ ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม ในจำนวนบริษัท ๑๐ บริษัทนี้ มีเพียง ๔๘ บริษัทเท่านั้นที่เปิดดำเนินการแล้ว มีอยู่ ๒ บริษัทที่ถกถอนบัตรส่งเสริม และอีก ๒๐ บริษัทยังไม่ได้เปิดดำเนินการ จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่าตลอดช่วงเวลาระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ศกนี้ ไม่ปรากฏว่ามีบริษัทที่ได้รับบัตรส่งเสริมบริษัทใดเลยที่ชาวไต้หวันถือหุ้นอยู่

การถอนตัวของไต้หวันมีผลกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจไทยเพียงใด นักเศรษฐศาสตร์ผู้หนึ่งซึ่งมีบทบาทในรัฐบาลชุดปัจจุบัน ให้ความเห็นว่า "การเปิดความสัมพันธ์กับจีนไม่น่าจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการลงทุนของไต้หวันโดยตรง เพราะตามข้อเท็จจริง ในระยะ ๑-๒ ปีที่ผ่านมา การลงทุนของไต้หวันในเมืองไทยมีแนวโน้มลดลงอยู่แล้ว ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะความไม่แน่นอนในด้านสถานการณ์ทางการเมืองในภูมิภาคนี้"

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ ทั้งสองจากสถิติของกรมศุลกากร ปรากฏว่าดุลการค้าระหว่างไทยกับไต้หวันขาดดุลในบางปี และเกินดุลในบางปี นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ถึงปี

๒๕๑๑ มวยเพียงสามบเท่านั้นที่ไทย
มีดุลการค้าเกินดุลกับไต้หวัน คือ ปี
๒๕๑๒, ๒๕๑๓ และปี ๒๕๑๓ เฉพาะ
ช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๑๓ ไทย
มีดุลการค้าเกินดุลกับไต้หวันถึง
๑,๕๘๓.๑ ล้านบาท

เมื่อสำรวจในรายละเอียดปรากฏ
ว่า สินค้าที่ไทยส่งไปขายไต้หวัน
สำคัญได้แก่ ข้าวโพด ข้าว ยางพารา
ข้าวฟ่าง และถั่วที่ใช้เป็นอาหาร โดย
ทั่วไป ข้าวโพดมีความสำคัญเป็นอัน
ดิ่งหน่ง แต่เฉพาะในปี ๒๕๑๓ ข้าว
กลับครองตำแหน่งนี้ ทั้งนี้เนื่องจาก
เกิดฝนแล้งทั่วโลกในปีก่อนหน้านั้น
เป็นเหตุให้ไต้หวันต้องซื้อข้าวจาก
ไทยมูลค่าถึง ๑,๓๒๐.๘ ล้านบาท ซึ่ง
นับว่ามากเป็นประวัติการณ์ ส่วนสิน
ค้าเข้าที่ไทยซื้อจากไต้หวัน ที่สำคัญ
ได้แก่ หมอนา-เครื่องจักร-เครื่อง
ใช้กล-และส่วนประกอบเครื่องจักร
ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า ฯลฯ

การเปิดประตูทางการทูตกับจีน
ไม่เพียงแต่จะทำให้สิ่งจูงใจที่ชาวไต้หวัน
จะเข้ามาลงทุนในเมืองไทยมี
น้อยลงเท่านั้น หากทว่ายังมีผล
กระทบกระเทือนถึงการค้าระหว่าง
ประเทศทั้งสองอีกด้วย แต่ผลกระทบ
ดังกล่าวนี้เป็นผลร้ายต่อเศรษฐกิจ
ไทยเพียงใด

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบ
ของสินค้าที่ไทยซื้อจากไต้หวัน เรา
ก็จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นสินค้า
ประเภททุน สินค้าเหล่านี้ หากไม่
ซื้อจากไต้หวัน ก็ยังมีช่องทางที่จะ
ซื้อจากประเทศอื่นๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น
ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และยุโรป
ตะวันตก ส่วนสินค้าออกที่ไทยส่ง
ไปขายไต้หวันนั้นแล้ว ส่วนใหญ่เป็น
สินค้าขั้นประถม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ข้าวโพด ซึ่งไต้หวันซื้อไปเป็นอาหาร
สัตว์ แม้ไต้หวันจะสามารถซื้อข้าว
โพดจากประเทศอื่นได้ แต่ไทยมี

ความได้เปรียบในด้านแหล่งที่ตั้ง ซึ่ง
ช่วยลดต้นทุนด้านการขนส่งได้
ดังนั้น ถ้าจะว่ากันไปแล้ว การ
จับมือกับจีนครั้งนี้ คงมีผลกระทบ
ต่อดุลการค้าระหว่างประเทศของไทย
ไม่มากนัก

เมือภาวะวิสัยเอื้ออำนวย

พลเรือโทหม่าจี้จวง กล่าวไว้
อย่างถูกต้องว่า ขณะนี้สถานการณ์
ทางการเมืองระหว่างประเทศ ไม่เอื้อ
อำนวยให้ไทยกับไต้หวันมีความสัมพันธ์
อันแน่นแฟ้น ดังที่เป็นมาใน
อดีต แต่เมื่อไรเล่าที่ภาวะวิสัยจักเอื้อ
อำนวยให้สายสัมพันธ์ระหว่างประ
เทศทั้งสองสามารถเชื่อมต่อกันได้ติด

การอลาจากไปของไต้หวัน มิ
ได้หมายความว่า อิทธิพลของไต้หวัน
ในประเทศไทยจะหมดสิ้นไป
โดยเด็ดขาด เราต้องไม่ลืมว่าชาว
จีนจำนวนมากไม่น้อยที่นิยมชมชื่นไต้หวัน
และมีพ่อค้านายทุนจำนวนมาก
น้อยที่ต้องสูญเสียผลประโยชน์ทาง
เศรษฐกิจ พร้อมๆ กับที่ ม.ร.ว. ก๊ก
กฤษ ปรามอช สัมผัสสัมผัสกับเหมาเจ๋อ
ตุง คนเหล่านี้จะกลายเป็นเครื่องมือ
ของไต้หวันในการทำลายสัมพันธ์ไม
ตรีระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชา
ชนจีน หรือไม่เพียงใด ยังไม่เป็นที่
ประจักษ์ และเราเองก็ยังไม่รู้ว่า
ไต้หวันมีความประสงค์ที่จะซำรงรัก
ษาไว้ซึ่งอิทธิพลของตนในเอเชียอาค
เนศต่อไปหรือไม่

แต่ก่อนหน้านั้นจะมาถึง วันที่
ภาวะวิสัยเอื้ออำนวย ตามถ้อยคำของ
พลเรือโทหม่าจี้จวง รัฐบาลไทยไม่
เพียงแต่จะต้องปวดศีรษะเวียนเกล้า
กับปัญหาชาวจีนในเมืองไทย โดย
เฉพาะอย่างยิ่งปัญหาจีนฮ้ออพยพ ซึ่ง
อาจกลายเป็นหนามยอกอกตลอดกาล
เท่านั้นหากยังมีปัญหาความขัดแย้ง
ภายในประเทศ ซึ่งทวีความรุนแรง
ขึ้นเรื่อยๆ อีกด้วย

อริบัตย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวันเอืการ
และ กุศล

ระหว่างข่าวกรอง กับจารกรรม

คำว่า 'จารกรรม' ที่ใช้จั่วหัว
ประจำคอลัมน์ ทำให้คิดน่าหวาด
เสียวและคิดไปได้ต่าง ๆ นานา ประ
การแรก อาจจะไปคิดว่าคนเขียน
เป็น 'จารชน' หรือไม่ ถ้าเป็น-มัน
เป็นใคร มาจากไหน ทำงานให้ใคร
อยู่สายบังคับ ฐานอย วอชิงตัน
มอสโคว์ หรือกรมประมวลข่าวกลาง
คำว่า 'สาย' ในวงการประเทท
ไม่ใช่ความหมายประเทท "... ตา
มองตา สายตาก็จ้องมองกัน รู้สึก
เสียวซ่าน ..." ระหว่างท่านประ
ธานเหมา กับ หม่อมคัก อีกทงไม่ใช่
คำพูดที่ตะ โทนออกมาพร้อมกับแหก
ขมว่า "... ลอมาทำงานสาย อวไลลือ
ออกจากจตุรัสแล้ว ..."

หากแต่คำๆ นั้นตั้งใจให้หมายถึง
'สายลับ' ซึ่งอาจจะไม่ได้ถึงด้นนอก
ลับใน ลับเบดเศย หรือลับปกปิด
แต่ถึงอย่างไร เมื่อใช้คำเรียกอย่าง
เป็นทางการ ก็ย่อมนึกไปถึง 'เจ้าหน้าที่
ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง' หรือ 'หน่วย
สืบราชการลับ' อะไรทำนองนั้น
เป็นต้น

ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะยิ่งใหญ่
และมั่งบประมาณมหาศาลในการทำ
งานระดับโลกอย่าง 'ซีไอเอ. เคจีบี.'
หรือเล็กกระทัดรัดแบบชอบสอดแนม
แต่กิจกรรมของนักศึกษาอย่างสันติ
บาลกอง ๒ ของกรมตำรวจไทย
ลักษณะของงานที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้
ทำลงไปต่างก็มักอ้างถึงคำว่า 'ความ
มั่นคงปลอดภัย' เสมอ หรือถ้าเป็นใน
บ้านเรา สูตรสำเร็จที่ชอบใช้กันคือ
เพื่อคงไว้ซึ่ง 'ชาติ ศาสนา พระมหา
กษัตริย์' แม้ถ้อยคำดังกล่าวจะเป็น

โกลบ ผู้ซึ่งกำลังดักกระเบื้อง

นามธรรมจับต้องไม่ได้ แต่ก็ได้ผลดี
เพราะเป็นคำขลัง อย่างน้อยก็ดีกว่า
ไปพูดทำนองว่า 'ประชาชนเป็นใหญ่
ในแผ่นดิน หรือ 'เพื่อบารมีของ
พระครู'

พูดอย่างกลางๆ หน่วยงานทำ
นองนักคือหน่วยงานที่เตรียมเป็น
เครื่องมือของรัฐบาลนั่นเอง ไม่ว่ารัฐ
บาลจะอยู่อย่างชายหรือขวา และ
เครื่องมือที่รัฐบาลนำออกมาใช้เสมอ
ก็คือหน่วยงานสืบความลับ

อย่างไรก็ตาม ถ้าหากเรามอง

รัฐบาลในแง่ดี รัฐบาลนั้นก็ย่อมมี
ลักษณะคล้ายกับองค์การธุรกิจอย่าง
หนึ่ง กอมนลักษณะเสาะหาข่าวสาร
ต่างๆ เพื่อความเจริญและความมั่นคง
ของตน ข่าวสารต่างๆ อาจจะได้
มาโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยวิธี
ลับหรือเบดเศย โดยการติดต่อกัน
หรือผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ เป็นต้น

ในโลกปัจจุบัน รัฐใดก็ตามที่
เป็นเอกราชอยู่ได้ ย่อมแสดงอยู่ใน
ตัวว่ารัฐนั้นมึนน้ำใจในการแข่งขันกับ
รัฐอื่น และมีนโยบายในการรักษา

ความมั่นคงปลอดภัยของตนเอง

ในสมัยโบราณ รัฐบาลเป็นองค์การที่ผูกขาดอำนาจ การแข่งขันกับรัฐอื่นจึงเป็นเรื่องสิทธิและหน้าที่ของคนจำนวนน้อย แต่ในสมัยปัจจุบัน การติดต่อกันและการสงครามได้พัฒนาไปในทางเกี่ยวข้องกับประชาชนมากขึ้นตามลำดับ ยังเป็นการทำสงครามกองโจร หรือสงครามประชาชนด้วยแล้ว การติดต่อกับชาวต่างชาติย่อมเกี่ยวข้องกับประชาชนมากขึ้น

เบื้องหลังเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐที่แข่งขันกันในโลกปัจจุบัน จึงเต็มไปด้วยเรื่องราวทางหน้าฉาก และหลังฉาก ที่ผู้คนได้รับทราบอย่างไม่หยุดยั้ง ทุกเมื่อเชอวัน ไม่ว่าจะเป็นข่าวอันน่าตื่นเต้นเกี่ยวกับมนุษย์ชายหญิงที่แย่งกันแสวงหาความลับของมวลนานาชาติ รายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายชั้นสูง แผนยุทธศาสตร์ขีดความสามารถทางทหารและอำนาจทางเศรษฐกิจ

ในยุคนี้เคลียร์ปัจจุบัน รัฐบาลนานาชาติที่แข่งขันกันมิได้อาศัยกำลังทหารเพื่อความอยู่รอดแต่อย่างเดียว หากแต่ได้ใช้ไหวพริบหรือมันสมองเป็นส่วนสำคัญของวิธีการควบคุมไปกับการดำเนินบทบาททางการทูตด้วยเหตุนี้ หลังฉากของมหาอำนาจทุกชาติที่นำมันล่อเท้าที่ปรากฏไม่ว่าจะเป็น 'ซีไอเอ.' ของสหรัฐอเมริกา 'เคจีบี.' ของรัสเซีย หน่วย 'เอสดีซีโอ.' ของฝรั่งเศส หรือหน่วย 'โมเสส' ของอิสราเอล ต่างก็มีประวัติการทำงานอย่างกรีกโครม โดยไม่คำนึงถึงมารยาท หรือสมมติศู้ดเล่มใด ๆ

เราจะพบเรื่องราวหลายอย่างขัดแย้งกันในรูปที่เป็นข้อเท็จจริง และนโยบายโฆษณาแพร่หลายทั่วไป ราวกับไม่มีความหมายแต่อย่างใด

ไม่ว่าจะเป็นสาวสวยผมสีทอง

ก้าวขึ้นแท็กซี่ในกรุงเวียนนาแล้วหายตัวไป มีผู้ฉกกระเป๋าล้อจากมือคนแปลกหน้าบนรถเมลในฮ่องกง มีคนชะโมยสมดับบันทึกประจำวันของนายพลอเมริกันจากห้องพักที่โรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ หรือการขอลงกัยเข้าไปอยู่ในสถานทูตของประเทศฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากบุคคลผู้นั้นได้หลบหนีมาพร้อมกับเอกสารหรือรายชื่อลับอะไรบางอย่าง

บรรดาเรื่องกรีกโครมเหล่านี้ แม้จะดูเหมือนว่าเรื่องที่เกิดขึ้นไกลเคียงกับนิยายเร็กซ์มัย แต่ข้อเท็จจริงอันแฝงอยู่ใน 'ข่าว' หรือ 'เหตุการณ์' ดังกล่าวนั้น ได้ชี้แจงให้เราพบว่า มุ่งองค์การบางอย่างอยู่เบื้องหลังเรื่องราวเหล่านี้ และผลัดกันเล่นบทตัวโกง และองค์การเหล่านั้นได้ดำเนินการบางสิ่งลงไปเพราะความต้องการที่จะรู้ข้อมูล หรือมัจเจตนาแน่วแน่ที่ต้องการจะรู้ขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม

เราทราบว่ารัฐบาลใดก็ตามจะสามารถพัฒนาและรักษาความปลอดภัยไว้ได้ก็เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลนั้นรู้ความเป็นไปของโลกดีไหม และมีข่าวสารข้อมูลถูกต้องเที่ยงแท้และทันต่อเหตุการณ์หรือมีความถูกต้องของข่าวสารย่อมมีความสำคัญสำหรับรัฐสมัยใหม่ที่ตงหน้าตั้งตาแข่งขันกัน การเสาะหาข่าวคราวความเคลื่อนไหวหรือนโยบายของฝ่ายตรงข้ามหรือแม้แต่กับมิตรประเทศของตนก็ ย่อมเป็นไปเพื่อคาดคะเนบางสิ่งบางอย่างก่อนที่จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น

เช่น อาจจะอาศัยข้อมูลที่ได้มาเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายของประเทศ

กล่าวได้ว่ากองทัพสหรัฐฯที่เพิลฮาร์เบอร์ ถูกญี่ปุ่นทำลายยับเยินเมื่อปี ๒๔๘๔ ก็เพราะขาดการสืบ

ความลับที่ทหารฝ่ายจีนคอมมิวนิสต์ที่กล้าส่งเข้าไปทำสงครามกับฝ่ายสหประชาชาติ (ของสหรัฐฯ) ในสมรภูมิเกาหลีเมื่อปี ๒๔๘๓ ก็เพราะสามารถได้ข่าวสารถูกต้องมาล่วงหน้า

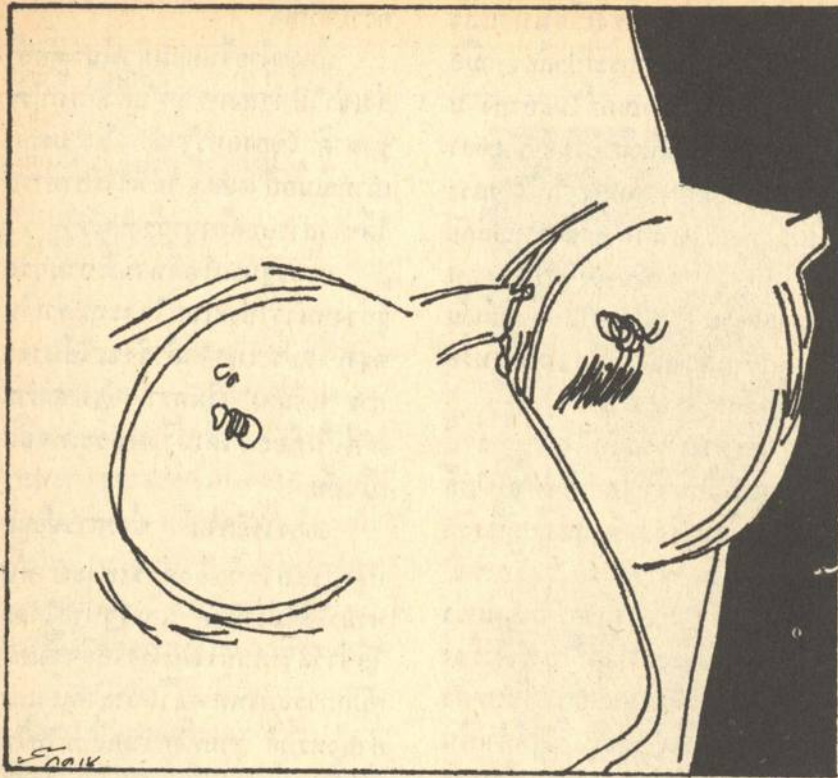
หรือรัฐบาลใดก็ตามที่สามารถรู้ล่วงหน้าว่าประเทศใดจะลดค่าเงินตราหรือประเทศใดกำลังจะใช้มาตรการ 'แช่เงิน' เงินตรา รัฐบาลประเทศนั้นก็ย่อมได้เปรียบประเทศอื่นเป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ข่าวสารข้อมูลบางประการที่ต้องการเสาะหานั้นหามาได้ไม่่ง่ายนัก และรัฐบาลใดจะได้ข่าวสารสมบูรณ์เพียงใดจึงขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางด้านกำลังคน และกำลังทรัพย์ รวมทั้งความเลื่อมใสในศีลธรรมและความเคารพต่อหลักเกณฑ์ในทางกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

ซึ่งในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ที่ถูกเกาะสาย จดหมายถูกเปิดซอง ผู้นำนักศึกษาลูกติดตาม มีคนลอบเข้าบ้านนายกรัฐมนตรีอย่างลับๆ ตลอดจนการลักลอบข้ามแดนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การลอบยิงบุคคลสำคัญ หรือการปล่อยดาวเทียมไปลอบเหนือน่านฟ้าฝ่ายตรงข้าม

เหล่านี้ ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริงที่รัฐบาลอภิมหาอำนาจทั้งหลายมักไม่ค่อยใส่ใจต่อหลักกฎหมายระหว่างประเทศ หรืออำนาจอธิปไตยของประเทศใดนัก

ยิ่งประเทศเล็กที่ตองพึ่งอำนาจทางเศรษฐกิจและตกเป็นทาสทางปัญญาของเขาด้วยแล้ว การบงกกันความลับหรือการรักษาความเป็นตัวของตัวเองไว้ย่อมมีน้อยลงตามไปด้วย เว้นแต่ประเทศเล็กนั้นจะมีมาตรการในการต่อรองอย่างอื่น เช่นการสร้างข่าวลวง หรือใช้ดุลของระบบสายลับซ่อน

บ้างก็ตาม

เช่นสายลับคนนั้นอาจทำหน้าที่เพียงแค่เสมือขนแก็ๆ ในสถานทูตคอยตัดข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ เขาเพิ่มเพื่อวิเคราะห์เท่านั้น ซึ่งเรื่องง่าย ๆ ใครๆ ก็ทำได้ ไม่ต้องเป็นคนเก่งอย่าง เจมส์ บอนด์ ๐๐๗ โอ.เอส.เอส. ๑๑๗) แต่อย่างไร เพราะประเภทหลังที่เราเรียกว่าจารกรรมหรือสืบความลับนั้นจะเสาะหาข่าวชนิดที่ต้องทำได้ดินและเป็นการปฏิบัติการที่ไม่กฎหมายรับรอง ผู้สืบความลับหรือจารชนคนนั้นต้องเสี่ยงภัยตัวเอง

รัฐบาลใดที่ไม่ทะนงคิดว่าข้าใหญ่อยู่เหนือกฎหมายระหว่างประเทศ จะไม่กล้ารับรองคนของตนที่ว่าจ้างไปทำกิจกรรมประเภทนี้เมื่อถูกจับได้ และถ้าหากจับได้ได้ทันที ก็มักแก้ตัวไปอย่างขุ่น ๆ ว่าประเทศตนทำหน้าที่สืบความลับนั้น ๆ ก็เพื่อรักษาความสงบและความปลอดภัยของตน

หรือบางทีที่ใหญ่หน้อยอย่างวิหหน่วยงานอเมริกันหรือหน่วยงานโซเวียตซึ่งมีสายไซครอบคลุมไปทั่วโลก เมื่อถูกจับได้ก็มักอ้างว่าเพื่อรักษาความปลอดภัยให้พลโลก

ดังนั้นถ้าเราจะสรุปเกี่ยวกับ 'จารกรรม' ในหนังสือ 'ข่าวกรอง' เล่น ก็เห็นจะต้องบอกเพียงว่า มาอ่านเรื่องมัน ๆ เกี่ยวกับจารกรรมแบบนักสืบเชลยศึกดี แล้วก็กรองข่าวเอาออกต่อ บางทีระหว่างบรรทัดอาจจะมีส่วนลับปรมาณูเกี่ยวกับการเดินทางไปโลกพระอังคาร หรือเบื้องหลังของ ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรีแห่งเมืองสารขัณฑ์ที่เดินทางไปเมืองจีนจนทำให้ท่านประธานเหมา 'เมตตา' เป็นพิเศษ

หรืออาจจะไม่ได้อะไรเลยก็ได้

“เอม”

ความพยายามที่จะรู้ อันไม่คอยกันเส้นกับศีลธรรมทำนองนั้น ที่เป็นต้นเหตุของสงครามแบบใหม่ในโลกปัจจุบันซึ่งมีผู้ขนานนามว่าเป็น 'สงครามมันสมอง' หรือการชิงไหวชิงพริบของกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งซึ่งต่างดำเนินกลยุทธ์เพื่อ ให้ "มีความคิดลึกซึ้งเหนือกว่ากัน..." หรือ "มีความหลักแหลมล้ำหน้ามากกว่ากัน..." มิใช่ดำเนินกลยุทธ์แบบสงครามในอดีตที่พยายามทำใหม่บนเหนือกว่ากัน

สงครามมันสมองดังกล่าวจึงนับเป็นยุทธการที่สำคัญอยู่ในตัวของมันเอง เพราะแม้ในยามสงบ พวกเขา ก็ทำสงครามกันได้

อย่างไรก็ตาม การใช้คำว่า 'จารกรรม' เป็นชื่อหัวคอลัมน์อยู่ในหนังสือซึ่งเรียกตัวเองว่า 'ข่าวกรอง' นั้น ดูจะกระไรอยู่ เพราะมีข้อแตกต่างระหว่างคำว่า 'ข่าวกรอง' และ 'จารกรรม'

ข่าวกรองนั้นภาษาอังกฤษเรียก

ว่า intelligence ส่วนจารกรรม เรียกว่า espionage

ข่าวกรองนั้นสามารถทำอะไรก็ได้ เพราะหมายถึงการสืบหาข่าวอันเป็นกิจกรรมธรรมดาของมนุษย์ หากแต่ว่าข่าวนั้นได้รับการ 'กรอง' แล้ว พุดง่าย ๆ ก็คือ ข้อมูลหรือข่าวสารนั้นได้รับการวิเคราะห์และประเมินค่า เป็นข่าวที่เชื่อถือได้ มีความหมายและมีความสำคัญที่รองรับและตราค่าได้

ดังนั้น 'ข่าวกรอง' จึงหาใช่ศาสตร์ลึกลับไม่ เพราะความหมายของคำนั้นมออยู่เพียงว่า สามารถที่จะเข้าใจ และสามารถที่จะจัดระบบความคิดเห็นให้ถูกต้องเท่านั้น

ในสังคมที่มีการแข่งขันกัน ข่าวสารที่ได้มาจึงย่อมสามารถที่จะจัดการได้ เช่นเดียวกับสินค้าชนิดหนึ่งที่ถูกจัดการโดยพ่อค้าที่ชำนาญพิเศษในเรื่องนั้น วิธีการของข่าวกรองหลายอย่างจึงเปิดเผยและมีกฎหมายรับรองและแผ่ตัวมาอย่างเปิดเผย แม้ว่าบางทีจะมีเล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ กัน

ถั่วลิสงอันตราย

ห้องตรวจโรคของโรงพยาบาล เด็กคนหนึ่งชักตาตั้ง ไม่ค่อยรู้สึกตัว ถูกนำเข้ามา พยาบาลที่เห็นคนไข้ เป็นคนแรกพิมพ์ทำเบาๆว่า “น่ากลัว จะเป็นบาดทะยัก” หลังจากเหลอไปเห็นแผลที่เท้าของผู้ป่วย จึงได้ หนีไปถามแม่ของเด็กว่า “เมื่อตอน ถูกไม้ตำได้พาไปฉีดยากันบาดทะยักหรือเปล่าจะบ้า”

“บาดทะยักบาดทะยักอะไรนี่ บ้าก็ไม่รู้จักหรอกแม่คุณ เมื่อตอนมัน ถูกไม้ตำเลือดออกมาก บ้าก็พาไปทำ แผลที่สถานอนามัย หมอทนนท่าน ว่า เป็นแผลต้องฉีดยากันบาดทะยัก แล้วท่านก็ฉีดให้หนึ่งเข็ม” แม่ของเด็กเล่า

หมอได้เข้ามาตรวจคนไข้ ยก คอ แหกตา คลำท้อง ฟังปอด ฟัง หัวใจอยู่ทุกหน แล้วหนีไปถามแม่ เด็กว่า “เมื่อวานให้หนูกินข้าว ค้างหม้อหรือเปล่าจะบ้า”

“กินจะ พ้อหมอ มันหัว ข้าว ใหม่ก็ยังไม่มีจะหุง” แม่เด็กตอบ หมอกับพยาบาลช่วยกันให้น้ำ กลืน และฉีดยาให้คนไข้ และส่ง เขาห้องผู้ป่วยหนัก และกำชับคน เข็มแปลว่าให้รีบพาไปหน่อยเพราะผู้ บป่วยเจ็บหนัก

“ทำไมหมอจึงถามเกี่ยวกับข้าว ค้างหม้อคะ” พยาบาลถาม “เด็กคนนั้นทรมานอาการชักนั้น ผม ไม่คิดว่าจะเป็นบาดทะยัก เพราะแก ฉีดยากันแล้ว และแกไม่ค่อยรู้สึก ผมสงสัยจะเป็น เรย์ซินโดรม” หมอ ตอบ

“เรย์ซินโดรม ไม่เคยได้ยินเลย ค่ะ” พยาบาลว่า

“คุณเพิ่งย้ายมาจังหวัดนี้ อาจจะ ยังไม่รู้จ้ะ แต่ทนนเด็กตายด้วยโรคน ักันมาก เข้าใจว่าเกิดจากสารพิษจาก เซอรา ที่ผมถามว่ากินข้าวค้างหม้อ หรือเปล่า ก็เพราะข้าวค้างหม้อบาง ฑมเซอราจน เมื่อกินเข้าไปก็ได้สาร

พิษที่เรียกว่า อะฟลาท็อกซิน ซึ่งมีพิษ ร้ายต่อสมองและตับ” หมอพูด

“อะฟลาท็อกซิน เอ๊ะ ดเหมือน จะจำได้ว่าหนังสือพิมพ์ลงเมื่อเร็วๆ นี้ว่า อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การ แพทย์พูดเกี่ยวกับสารพิษจากเซอรา ตัน และพูดว่าเกี่ยวข้องกับถั่วลิสง อะไรทำนองนี้”

“ใช่ครับ ถั่วลิสงบางเม็ด มีเซอ ราจน ถ้ากินเข้าไปก็จะได้อะฟลา ท็อกซิน”

“เอ ชันชักจะกลัวเสียแล้ว ยัง ชอบกินถั่วอยู่ด้วย กินถั่วมันจะถึงตาย ไหมคะ หมอ”

“ถ้าได้รับอะฟลาท็อกซินเข้าไป ทีละน้อยก็ไม่เกิดเรย์ซินโดรม แต่ สันนิษฐานกันว่าเนื่องจากสารนี้เป็น พิษต่อตับ อาจเป็นต้นเหตุของมะเร็ง ในตับ มะเร็งในตับในบ้านเรานั้นพบ มากเหลือเกิน พบมากกว่าในเมือง ฝรั่งมาก”

“ตายตาย ช่างน่ากลัวจริงๆ ชันเคยพยาบาลคนเป็นมะเร็งในตับ มาหลายคน ตายทุกคน แต่ชันกิน ถั่วต้มสุกแล้ว และถั่วทอดน้ำมัน ไร่ เจ้าอะฟลาท็อกซินนั้นมันคงจะตาย หมด”

“ไม่ตายครับ เขาทดลองดูแล้ว คิว ทอด เจ้าอะฟลาท็อกซินนั้นมันก็ ไม่หมดพิษ”

“เวรกรรมจริงๆ แล้วจะให้ทำ ยังไง”

“ก็ต้องเลือก เม็ดไหนเสีย มีรู ก้อย่าไปกิน”

“ชันชอบกินถ้วยเต๋ยวต้มยำใส่ ถั่วปั่นเสียดู๊ว”

“ถ้าถั่วปั่นเราที่ไม่มีทางรู้ว่า เขาเอาเม็ดที่เสีย ที่มีรูหรือมีราจน มา ปั่นรวมอยู่ด้วยหรือเปล่า”

เพื่อ ๖ เปอร์เซ็นต์ : ความผันอันสูงสุด

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน สกน ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาร่างงบประมาณปี ๒๕๑๕ ซึ่งจะเริ่มใช้ในเดือนตุลาคม และตกลงเป็นหลักการว่า แม้ยอดขาดดุลของงบประมาณปี ๒๕๑๕ จะมีถึง ๑๒,๐๕๖ ล้านบาทเศษ แต่จะพยายามรักษาระดับราคา มิให้อัตราเงินเฟ้อสูงกว่า ๖% เป้าหมายเกี่ยวกับเสถียรภาพของราคาดังกล่าวนี้ สามารถบรรลุได้เพียงใดหรือไม่

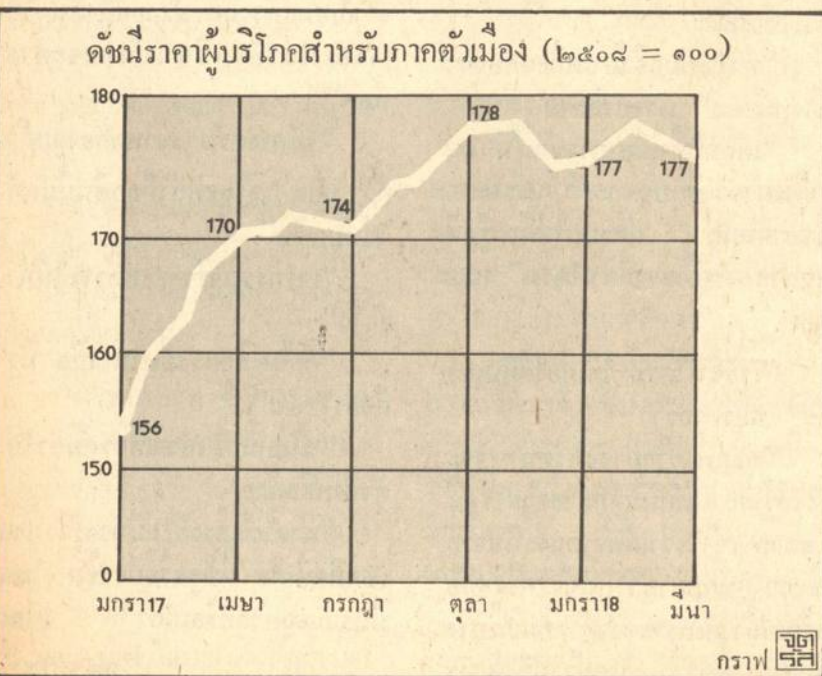
ปัญหาเงินเฟ้อซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน เริ่มก่อตัวในปี ๒๕๑๕ และทวีความรุนแรงขึ้นในปลายปี ๒๕๑๖ เมื่อประเทศกลุ่มผู้ส่งออกน้ำมันปิโตรเลียมเป็นสินค้าออก (OPEC) ได้ขึ้นราคาน้ำมันดิบ โดยตัวเฉลี่ยแล้ว ในปี ๒๕๑๖ ระดับราคาเพิ่มสูงขึ้นจากปี ๒๕๑๕ ถึง ๑๕.๕% ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อในปี ๒๕๑๕ เท่ากับ ๔.๘% และในปี ๒๕๑๗ อัตราเงินเฟ้อสูงถึง ๒๔.๓% แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เมื่อปี

พิจารณารายละเอียดเป็นรายเดือน อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะชะลอลง และอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างคงที่นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๑๗ เป็นต้นมา (ดูกราฟประกอบ)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น นายอัมมาร์ สยามวาลา แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ ให้ความเห็นว่า

“ความพยายามที่จะรักษาระดับราคา มิให้อัตราเงินเฟ้อสูงกว่า ๖% นั้น อยู่ในวิสัยที่จะเป็นไปได้มากที่สุด เพราะระดับราคาในระยะหลังๆ นี้ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างคงตัว แท้จริงนั้น ปัญหาเงินเฟ้อในปัจจุบันมิใช่ปัญหาที่น่าเป็นห่วงนัก แต่ปัญหาน่าห่วงใยมากกว่า ก็คือ ปัญหาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ ในปี ๒๕๑๗ เมื่อประเทศกลุ่มโอเปกขึ้นราคาน้ำมันดิบ แม้จะทำให้ราคาสินค้าเข้าแพงขึ้น แต่ราคาสินค้าออกก็สูงขึ้นด้วย เนื่องจากฝนแล้งในปี ๒๕๑๖ และปริมาณการผลิตสินค้าต่างๆ น้อยกว่าที่ควร ปัญหาทางด้านดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ จึงมิใช่ปัญหาใหญ่ แต่ในปีนั้น ราคาสินค้าเข้ายังคงสูงอยู่อย่างเดิม แต่ราคาสินค้าออกมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าเกษตร เนื่องจากฝนตกต้องตามฤดูกาลในปีที่แล้ว ปริมาณสินค้าที่ผลิตได้จึงมีมาก ในสถานการณ์ที่รายจ่ายในการชื้อน้ำมัน และสินค้าเข้าอื่นๆ ยังอยู่ในระดับสูงตามแนวโน้มเดิม แต่รายได้จากการขายสินค้าออกมีแนวโน้มลดลงเช่นนี้ ปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ อาจจะเป็นปัญหาใหญ่ในปีนี้”

นักข่าว จักรวิศ ได้สอบถามความเห็นจากนายนิมิตร นนทพันธ์วาทย์

อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกท่านหนึ่ง ก็ได้ความเห็นที่คล้ายคลึงกันว่า

“ปัญหาเงินเพื่อไม่ให้นำจะเป็นปัญหาใหญ่ในปีหน้าถ้าหากประเทศกลุ่มโอเปกไม่ขึ้นราคามันดิบ แต่ปัญหาคัญในปีหน้า น่าจะเป็นปัญหาดุลการค้า และดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ จากตัวเลขประมาณการที่ผมคำนวณไว้ ดุลการชำระเงินในปีหน้า จะยังคงเกินดุลอยู่ แต่ส่วนเกินดุลจะลดน้อยลงกว่าปี ๒๕๑๓ หากประมาณการดังกล่าวถูกต้อง ในปี ๒๕๒๐ ดุลการชำระเงินของไทย จะเริ่มขาดดุล แม้ว่างบประมาณปี ๒๕๑๘ จะมียอดขาดดุลถึง ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทเศษ แต่การที่ยอดเกินดุลในดุลการชำระเงิน ระหว่างประเทศมีแนวโน้มลดลง ย่อมช่วยชดเชยมิให้ปริมาณเงินในระบบ

เศรษฐกิจมีมากเกินไป ดังนั้น การรักษ้อัตราเงินเฟ้อมิให้เกิน ๖% จึงอยู่ในวิสัยที่จะเป็นไปได้”

เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ประเทศกลุ่มโอเปก ประกาศขึ้นราคามันดิบอีก ๓๓% ในเดือนตุลาคมศกนี้ นายอัมมาร และนายนิมิตร ต่างยอมรับว่า การรักษ้อัตราเงินเฟ้อมิให้สูงกว่า ๖% นั้น ยากที่จะเป็นไปได้ เพราะภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในเมืองไทย มักจะมีสาเหตุจากภายนอกประเทศ การขึ้นราคามันดิบย่อมมีส่วนทำให้ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศมีมากขึ้น เกี่ยวกับประเด็นนี้ นายนิมิตรให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

“ในขณะที่ ประเทศกลุ่มโอเปก กำหนดราคามันดิบในรูปของสิทธิการถอนเงินพิเศษ (SDR.) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF.) มิได้กำหนดในรูปเงินดอลลาร์ เนื่องจาก

จากค่าของเงินดอลลาร์มีแนวโน้มตกลงเรื่อยๆ ในขณะที่ บัตรสิทธิการถอนเงินพิเศษมีมูลค่าสูงกว่าเงินดอลลาร์อเมริกันประมาณ ๒๕% การขึ้นราคามันดิบ ๓๓% จึงมีผลทำให้ราคามันดิบในรูปเงินดอลลาร์อเมริกันแพงขึ้น ๖๖.๒๕% ราคามันดิบที่แพงขึ้นในระดับนี้ น่าจะทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงกว่า ๖% และหากประชาชนภายในประเทศพากันเก็งกำไร อัตรารเงินเฟ้อในปีหน้าอาจจะสูงกว่า ๑๐%”

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การขึ้นราคามันดิบของประเทศกลุ่มโอเปกในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ มีผลให้ความพยายามในการรักษาเสถียรภาพของราคา มิให้อัตราเงินเฟ้อสูงกว่า ๖% กลายเป็นความฝันอันสูงสุด ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า รัฐบาลจะเตรียมรับสถานการณ์ดังกล่าวได้อย่างไร ❏

บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด

สัญญาหลักประกันที่ได้รับ ความเชื่อถือมาหลายปี

บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด

302 ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร โทร. 37991-9, 31041, 39460-2

คุณหญิงมังกร : เจ้าของเปลวเพลิงข้ามทวีป

มาดามแอนนา เซนโนลท์

“ในเมื่อประชากรในโลกนี้เป็นผู้หญิงเสียกว่าครึ่ง เราจำเป็นต้องใช้ประสิทธิภาพ ความสามารถ และความชาญฉลาดของพวกเขาเป็นอย่างมาก” เลขาธิการองค์การสหประชาชาติกล่าวไว้ในสุนทรพจน์วันเปิดการประชุมสตรีระหว่างประเทศที่เมืองเม็กซิโก เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนก่อน

ท่านเลขาธิการฯ คงไม่ได้รวมคุณหญิงแอนนา เซนโนลท์ เข้าไปด้วยเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่พร้อมทั้งความงาม ความสามารถ และประสิทธิภาพระดับโลกทีเดียว จัดว่าหากแข่งได้ยากมาก เรื่องราวของเธอออกฉาว

และโด่งดังสนั่นไปทั่วทั้งวงการเมืองในวอชิงตัน ไทเป และกรุงเทพฯ ซ้ำยังรวมไปถึงไซ่ง่อนก่อนที่จะตกไปเป็นของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนามใต้

คุณหญิงเซนโนลท์เกิดที่ บักกิงเมื่อ ๔๘ ปีก่อน คือก่อนประธานเหมาจะปฏิวัติสำเร็จอยู่หลายปี เธอเป็นหญิงร่างเล็ก กล้องแก้ว ว่องไว และเมื่อครั้งเธอยังสาวอยู่ เธอได้ขอว่าเป็นสาวจีนที่มีความงามมากคนหนึ่งทีเดียว แม้จะไม่ถึงขั้นหยาดเมฆก็ตามที

“ฉันรักชาติหวดทรงไว้ได้ไม่ใช่เพราะการหักกายบิหารหรอกนะ”

เธอกล่าว “แต่ฉันเดินรำเพลงร็อกอย่างกับเป็นบ้าเป็นหลังสกลีบหานาทีก่อนนอน”

คุณหญิงเซนโนลท์ เรียนหนังสือที่โรงเรียนเซนต์พอล ในฮ่องกงในช่วงสงครามระหว่างญี่ปุ่นกับจีน เธอต้องหนีเข้าจีนเมื่อญี่ปุ่นบุกฮ่องกงพร้อมกับมารดา

เมื่อถึงแผ่นดินใหญ่จีนแล้วเธอสมัครเข้าทำงานเป็นนักข่าวในสำนักข่าวกลางของจีน จะว่าโชคหรือแรงผลักดันอะไรก็ตาม เธอได้พบกับสามีในอนาคต คือนายพลเซนโนลท์ ในขณะที่ทำงาน เขาเป็นนายทหารอากาศสหรัฐฯ ทำหน้าที่เป็นผู้นำส่งบิน ‘เสือหาญฟ้า’ ประกอบด้วยนักบินกล้าตายชาวอเมริกันและจีน งานของฝูงบินนักคือ ส่งเสบียงให้แก่ฝ่ายก๊กมินตั๋ง โดยต้องบินฝ่าแนวรบของญี่ปุ่น

นายพลเซนโนลท์ตกหลุมรักเธอ ทั้งสองจึงแต่งงานกันในปี ๒๕๑๐ และทำงานอยู่ในคดีหาสน์ใหญ่ในเซี่ยงไฮ้ เธออยู่ที่นั่นได้ไม่นาน กองทัพของเหมาเจ๋อตุงก็เดินทางเข้าเซี่ยงไฮ้ได้ในปี ๒๕๑๒ “เพราะพวกคอมมิวนิสต์ทำให้ฉันต้องจากบ้านและสวนอันสวยงามของฉันไป ฉันจึงไม่เคยเกลียดอะไรเท่าพวกนี้เลย” เธอเขียนไว้ในบันทึกความทรงจำของเธอ

คุณหญิงกับสามีย้ายมาฮ่องกงชั่วคราวพักหนึ่ง แล้วก็ย้ายต่อไปไทเป ต่อมาเธอย้ายตามสามีเธอไปอยู่สหรัฐฯ หลังจากนั้นสามีของเธอก็ตายลงด้วยโรคเอดส์ คุณหญิงเซนโนลท์ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงวอชิงตัน เมืองแห่งการเมืองระดับโลก เมืองแห่งการวิ่งหาอิทธิพลทางการค้าและ

การเมืองของบริษัทอเมริกันและประเทศเล็ก ๆ ที่เป็นพันธมิตรกับสหรัฐฯ

“ฉันจะทำอะไรดี ฉันไม่ร่ำรวยฉันจะไปอยู่ที่ไหนดี” เธอเขียนถึงปัญหาของเธอในบันทึกความจำ เธอไม่จำเป็นเลยที่จะต้องกังวลถึงปัญหาต่างๆ เช่นนั้น เธอมีเพื่อนของเธอเองและเพื่อนของสามของเธอที่มั่งคั่งตำแหน่งใหญ่ๆ ในวงการเมืองของสหรัฐฯ ในวงการเมืองของไทย หลังจากสามของเธอตายได้ไม่นานเธอก็เข้าทำงานในฐานะลูกจ้างของบริษัทการบินขนส่ง ‘เสื่อหาญพา’ ซึ่งเป็นบริษัทที่เพื่อน ๆ ของสามของเธอตั้งขึ้น

ให้กับวงการเมืองทิวซังตัน

ประธานาธิบดีฟอร์ดก่อนที่จะได้เป็นประธานาธิบดี เคยพูดกับนักวิ่งเดินทางการเมืองของรัฐสภาสหรัฐฯ ว่า “บ็อบบี้ใหม่ คุณหญิงเซนโนลท์นั้นเธอสำคัญจริงๆ นะ ถ้าอยากจะพบใครใหญ่จริงๆ ในวอชิงตันต้องมางานของเธอ” ฟอร์ดเอ่ยขึ้นเมื่อกล่าวถึงเธอ ซึ่งครั้งนั้นเขายังไม่มีท่าทีว่าจะได้เป็นประธานาธิบดี

คุณหญิงนอกจากจะจัดงานซึ่งรัฐมนตรีต่างประเทศกิสซิงเจอร์จะขาดไม่ได้แล้ว เธอยังเคยเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญที่เคยหาเงินเลือกตั้งให้

นักสันทัดกับกิสซิงเจอร์ เพื่อนรักของคุณหญิง

ฐานะลูกจ้างของเธอนักใช้ว่าจะต่ำต้อย เธอเป็นถึงรองประธานกรรมการบริษัท ฝ่ายกิจการต่างประเทศ ซึ่งเหมาะกับเธอยิ่งนัก บัจจุบันเธอมีเพื่อนเฮาส์ (ที่พักขนาดใหญ่โตมโหฬารซึ่งกินเนื้อที่กว้างขวางมาก) อยู่ในตึกวอเตอร์เกต ตึกแห่งความปวดร้าวของอดีตประธานาธิบดีนักสันทัด

วงการเมืองวอชิงตันนั้นจะขาดสิ่งหนึ่งไม่ได้ ก็คืองานป่าด ป่าดทูลูยังใหญ่และกำลังอยากจะทำใหญ่ในวงการเมืองการทหารและการเงินจะพบปะพูดคุยกันอย่างกันเอง คุณหญิงเซนโนลท์เป็นสตรีคนหนึ่งที่จัดงานป่าด

กับอดีตประธานาธิบดีนักสันทัดครั้งนักสันทัดออกโรงหาเสียงแข่งกับนายอีวเบิร์ตฮัมฟรี อีทธิพลของเธอนั้นไม่ได้อยู่ในหมู่การเมืองวอชิงตันเท่านั้น นักเขียนเช่นนายโทอีคอค ไวท์และแม่แต่อัดดรองรัฐมนตรีกลาโหมสหรัฐฯ ในสมัยนายจอห์นก็เห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า เธอเป็นผู้มีอิทธิพลแม้กับอดีตประธานาธิบดีเพียงวันเทียว แห่งเวียดนามใต้

“เรื่องมีอยู่ว่า ก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ เมื่อปี ๒๕๑๑ จอห์นสันกำลังหาทางที่จะเบียดการเจรจากับฝ่ายเวียดนามเหนือออกครึ่ง

หนึ่ง แต่ความพยายามอย่างลับๆ นั้นต้องการความเห็นชอบของเธียด้วย คุณหญิงเซนโนลท์ทราบเรื่องก็หาทางขัดขวางทันที โดยใช้ทั้งโทรศัพท์โทรเลขถึงรัฐบาลเวียดนามใต้ เกาหลีใต้ ไทเป เพื่อที่จะหาทางกดดันไม่ให้การเจรจาลับครั้งนั้นประสบความสำเร็จ” ที่ไอคอค ไวท์เขียนไว้ในหนังสือการเลือกตั้งประธานาธิบดี ๒๕๑๑ อย่างถึงนายวินเชอเบอเกอร์ ในฐานะนักวิ่งเรื่องแห่งรัฐสภาสหรัฐฯ เช่นเดียวกับเธอ เขียนไว้ว่า เมื่อประธานาธิบดีจอห์นสันรู้ว่า ใครเป็นผู้ซึ่งพยายามขัดขวาง เขาก็ระเบิดด้วยอารมณ์อย่างเต็มที่ และต่งแต่นมากก็ให้ชื่อใหม่เธอว่า ‘คุณหญิงมังกร’

ตัวเธอเองมีการกล่าวถึงเรื่องนี้โดยเธอบอกว่า “ฉันนั้นห่อมือทธิพลถึงเพียงนั้น” ซึ่งไม่ว่าเธอจะมีอิทธิพลถึงเพียงนั้นหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่าหลังจากบทสนทนาเลือกต่งครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๑๑ บริษัทของเธอก็ได้สัมปทานทางเดินอากาศสำหรับการขนสินค้าทางอากาศ และสัมปทานการขนถลุงแร่จากสหรัฐฯ มายังประเทศทางซีกแปซิฟิก

ประเทศหนึ่งที่สายการบินขนส่งของเธอมาถึง ก็คือประเทศไทย ดอนเมืองจะไม่ขาดเครื่องบินไอพ่นสี่เครื่องยนต์ ไม่มีหน้าต่าง และที่ลำตัวมีหนังสือสีแดงน้ำเงินเขียนอยู่ข้างๆ ว่า ‘ฟลายอิง ไทเกอร์’ เธออาจจะคิดว่าเธอไม่ใช่ผู้ซึ่งมีอิทธิพล แต่ครั้งใดที่เธอมากรุงเทพฯ เพื่อดูกิจการบริษัทการบินของเธอ ในงานป่าดดอนรับเธอนั้น จะขาดเสียไม่ได้ซึ่งอดีตนายพลทหารไทย อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายพลทหารไทยประจำการปัจจุบันและรัฐมนตรีประจำกระทรวงคมนาคมและกระทรวงอื่นๆ และขาดเสียไม่ได้ทุกครั้งก็คือเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศไทยด้วย

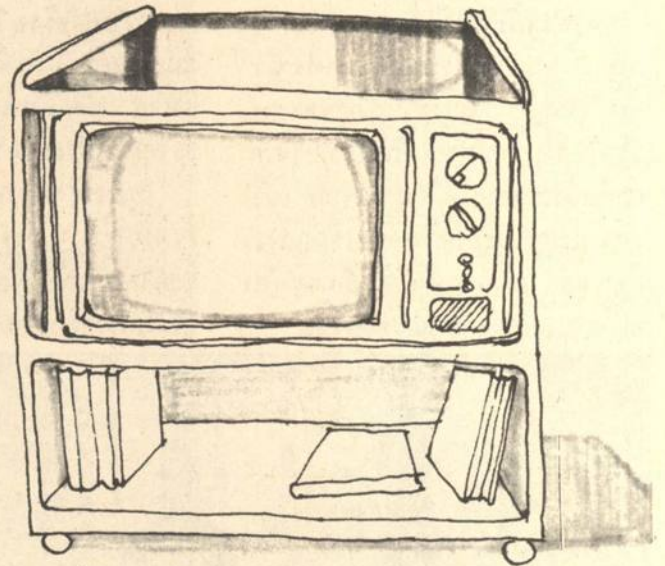
ทีวีเครื่องใหม่

'ทีวี' หรือที่เราเรียกว่า 'โทรทัศน์' นั้น ในเมืองไทยเรารักกันทั่วไป ทั้งเด็กเล็กที่พอจะมองเห็นภาพได้ แม้จะดูไม่รู้เรื่อง บ้านสี่ประเกแถมทีวีโทรทัศน์โก๋หรั่งประดับไว้ในบ้าน เดวณยงมทวสเขามาก คนไทยเราก็คือชอบกันที่เหมือนกัน เมื่อเรามองทีวีโทรทัศน์ซึ่งขนาดก็ไม่ใช่น้อยมาตั้ง จึงเกิดปัญหาที่จะหาที่วางให้สวยงาม ทีวีเครื่องที่มียุคเก่าแล้ว จะซื้อใหม่ก็ราคาสูงกว่าที่เคยซื้อมาเท่าตัว วิชาของรูปความเก่าของทีวีก็ต้องทำตัวใส่ใหม่เข้าไปอีกชั้นหนึ่ง จะได้ไม่เกิดความอยากที่จะมีเครื่องทีวีใหม่

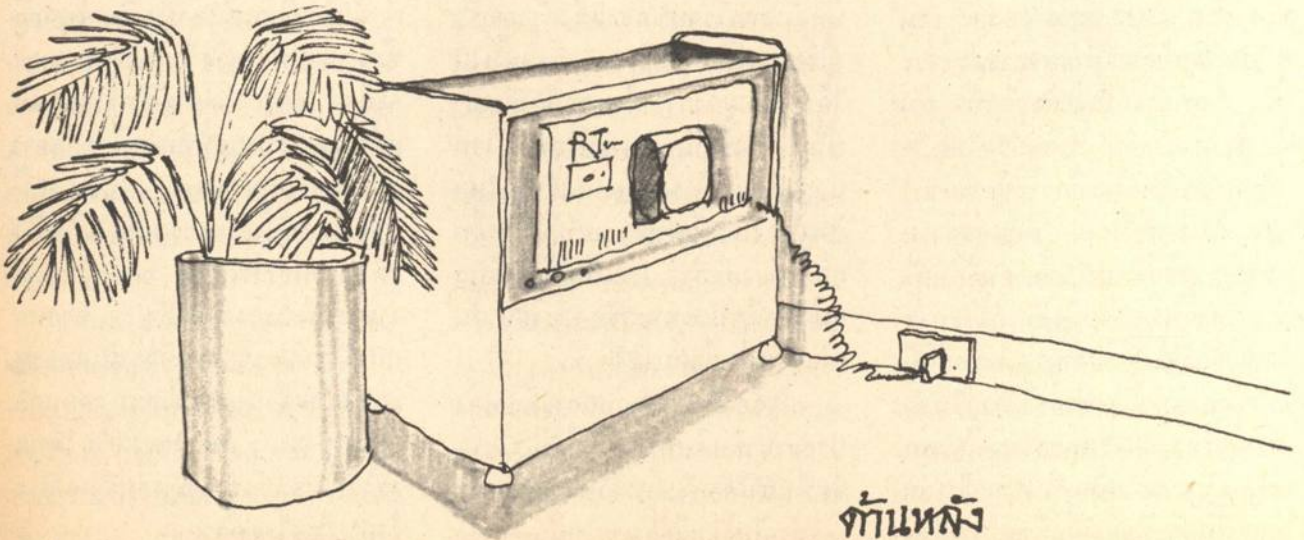
การประกอบตู้เพื่อใส่ทีวี ทำได้จากไม้อัดหนาประมาณ ๑๐ ม.ม. หรือจะให้แข็งแรงหน่อยก็ใช้ ๒๐ ม.ม. แบ่งเป็นสองตอน ตอนบนใส่ทีวี ตอนล่างปล่อยโล่ง เพื่อให้ความร้อนถ่ายเทได้ ด้านหลังปิดทับ ส่วนล่างใช้สำหรับวางนิตยสารที่ด้วยเรื่องรายการทีวี เวลาจะดูรายการจะได้ไม่ต้องวิ่งวนหาว่ามันหายไปไหน

พอบ้านที่มีฝีมือช่างลองทำดูครับ จะทำให้เราได้ทีวีเครื่องใหม่ ทาสีดูให้สวยงามเสียหน่อย อย่าให้ดูคาดนัย เอรปรตัวออกไปวางดูเป็นแบบ หรือจะคิดดัดแปลงให้เข้ากับที่ทางในบ้านเป็นแบบอันก็ยอมได้ งานช่างไม้ ต้องมีความใจเย็น และละเอียดหน่อย อย่าวรร้อนเดี๋ยวกล่องใส่ทีวีจะตั้งไม่ได้

ต.อ.

ด้านหน้า

ด้านหลัง

หนังสือพิมพ์ กับอำนาจการเมือง

ชื่อของริชาร์ด ครอสแมน อาจไม่คุ้นหูคนไทย แต่สำหรับผู้ที่สนใจติดตามข่าวการเมืองในอังกฤษ คงจะรู้จักนายคนนดี เพราะในสมัยที่นายฮาโรลด์ วิลสัน ได้เป็นนายกรัฐมนตรีอังกฤษครั้งแรก นายครอสแมนได้อยู่ร่วมคณะรัฐมนตรีของนายวิลสันในครั้งกระนั้น โดยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเคหะแห่งชาติ

ก่อนที่จะมารับชีวิตทางการเมือง นายครอสแมนเคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และเคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับปรัชญาการเมืองหลายเล่ม เล่มที่มขอกคือ เล่มที่วาดด้วยแนวความคิดของพลาโต ปรัชญาเมธีชาวกรีก ความปราดปรองของนายครอสแมนได้ปรากฏตั้งแต่สมัยที่ยังเรียนหนังสืออยู่ ดังจะเห็นได้ว่า นายครอสแมนได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งจากมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด และเมื่อกระโดดเข้าสู่วงการเมือง นายครอสแมนก็เป็นกำลังสำคัญของกลุ่มฝ่ายซ้ายในพรรคกรรมกร

หลังจากเบอชวิตการเมือง นายครอสแมนได้หันหน้ามาชีวิตสู่วงการหนังสือพิมพ์ โดยรับเป็นบรรณาธิการนิตยสารรายสัปดาห์ชื่อ "นิวสเททส์แมน"

นายครอสแมนเพิ่งถึงแก่กรรมในปี ๒๕๑๓ แต่ชื่อของเขากลับเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อังกฤษอีกครั้งหนึ่ง เพราะก่อนที่จะถึงแก่กรรมนั้น นายครอสแมนได้เขียนบันทึกความทรงจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ในการประชุมคณะรัฐมนตรีระหว่างปี ๒๕๐๗ ถึง ๒๕๐๘ ซึ่งนายครอสแมน

ริชาร์ด ครอสแมน ผู้บันทึกความทรงจำอันอื้อฉาว ฮาโรลด์ วิลสัน นายกรัฐมนตรีอังกฤษ

ได้มีส่วนนั่งร่วมประชุมด้วย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเคหะแห่งชาติ

บันทึกความทรงจำของนายครอสแมน ซึ่งเขียนขึ้นอย่างตรงไปตรงมา มีส่วนฉีกหน้าฉากคณะรัฐมนตรีในครั้งกระนั้น และทำให้รัฐบาลของนายฮาโรลด์ วิลสัน ชุดปัจจุบันรู้สึกเสียวหน้า เพราะนายฮาโรลด์ วิลสันเอง ในระหว่างที่พ่ายแพ้การเลือกตั้ง และต้องปล่อยให้พรรคคอนเซอร์เวทีฟจัดตั้งรัฐบาลนั้น ก็ได้เขียนบันทึกความทรงจำของตนออกตีพิมพ์ด้วย แต่การตีพิมพ์ปรากฏว่า บันทึกความทรงจำของนายวิลสันมีเนื้อหาสาระหลายต่อหลายตอน แตกต่างจากที่ปรากฏในบันทึกความทรงจำของนายครอสแมน จนให้เข้าใจเป็นอย่างอนมิตได้ นอกเสียจากว่า ใครคนหนึ่งคนใดต้องโกหก หรือมีความจำเสื่อม

เมื่อหนังสือพิมพ์เดอะซันเดย์ไทม์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกเฉพาะวันอาทิตย์ของอังกฤษ นำบันทึกความทรงจำบางตอนของนายครอสแมนออกตีพิมพ์เมื่อต้นปี รัฐบาลของนายวิลสันก็นิ่งเฉยอยู่ แต่มาเมื่อปลายเดือนที่แล้ว เมื่อนายฮา

โรลด์ อีแวนส์ บรรณาธิการ เดอะซันเดย์ไทม์ ตัดสินใจนำบันทึกความทรงจำของนายครอสแมนออกตีพิมพ์อีก คราวนี้รัฐบาลอังกฤษขอให้หยุดการแผ่นดินร้องต่อศาล มิให้มีการนำบันทึกความทรงจำของนายครอสแมนออกตีพิมพ์อีกต่อไป โดยอ้างว่าการตีพิมพ์เรื่องดังกล่าวเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ พร้อมกันนั้นก็ขอให้ศาลสั่งให้ห้ามการตีพิมพ์คาอภิปรายในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และบันทึกข้อความระหว่างรัฐมนตรีกับที่ปรึกษาเกี่ยวกับนโยบายและการแต่งตั้งบุคคลต่าง ๆ

แม้เรื่องนี้จะยังไม่ยุติ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม แต่ความขัดแย้งระหว่างผู้มีอำนาจทางการเมืองกับฐานันดรที่สก็ยังคงมีต่อไป

ในขณะที่ผู้มีอำนาจทางการเมืองมักจะอ้างถึงการรักษาความลับของข้อเท็จจริงบางประเภท เพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

ฝ่ายฐานันดรที่สก็มักจะอ้างว่าการที่ผู้มีอำนาจปกครองดำเนินการอย่างลับๆ ล่อๆ นั้น ไม่มีหลักประกันว่า จักเออประโยชน์ ต่อประเทศชาติโดยรวม

นับตั้งแต่ญี่ปุ่นได้ปลดแอกสำเร็จ ผมก็รู้สึกว่าได้เกือบจะมีแขกที่เป็นผู้ต่อต้านคอมมิวนิสต์จากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาเยือนไม่ขาดสาย เบ็ดฉากด้วยประธานาธิบดีชูซาโตะและคุณหญิงอิมเมดา มาร์คอส ตามมาด้วยนายลี้กวนยูและนายคิมจองอิล (จากเกาหลีใต้)

ผู้มาเยือนเหล่านี้ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความอยากรู้อยากเห็นของญี่ปุ่นใน 'ยุคหลังสงครามอินโดจีน' แล้ว ผมว่ามันยังสะท้อนให้เห็นว่าประเทศเหล่านี้มันวันก็จะต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับญี่ปุ่นมากขึ้นทุกที สิ่งแรกที่แสดงออกชัดก็จากคำพูดของนายลี้กวนยูเองที่กล่าวไว้ในสุนทรพจน์ ณ สมาคมนักข่าวญี่ปุ่นว่า

“ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลญี่ปุ่นคงจะเข้าใจได้ถึงผลประโยชน์ของการให้ความช่วยเหลือประเทศสังคมนิยมในเอเชียอาคเนย์ และเข้าใจว่าความช่วยเหลือแบบไหนบ้างที่ให้แล้วจะมีอิทธิพลต่อความมั่นคงของประเทศในภูมิภาคนี้”

ส่วนนายกรัฐมนตรีคิมก็แถลงออกมาว่า “ญี่ปุ่นจะต้องเป็นผู้ริเริ่มที่แข่งขันในด้านสันติภาพและความรุ่งเรืองของเอเชีย ข้าพเจ้าต้องการให้ญี่ปุ่นไม่เปิดโอกาสให้เกาหลีเหนือบุกเกาหลีใต้”

ต่อมาก็มีข่าวว่า รัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลเวียดนามได้ บินมาเปิดเจรจากรัฐบาลญี่ปุ่นช่วยซ่อมแซมอาวุธยุทธโปกรณ์จำนวนมากมายกยัดได้จากสหรัฐฯ (ซึ่งตลอด

การทกล้มที่อาจพลิกประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น

ช่วงสงครามเวียดนาม ญี่ปุ่นก็เป็นผู้ซ่อมแซมอาวุธหนัก ๆ ให้แก่สหรัฐฯ อยู่แล้วด้วย) อาวุธทยอยมาได้มีมูลค่าถึงประมาณหกหมื่นล้านบาท และเมื่อซ่อมแซมเสร็จแล้วก็จะส่งไปขายในตะวันออกเฉียงกลาง ค่าซ่อมจะประมาณ ๕,๔๐๐ ล้านบาท แต่ขณะนี้ยังไม่เชื่อว่าญี่ปุ่นจะยอมรับข้อเสนอหรือไม่

ญี่ปุ่นคงจะมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐบาลใหม่ของเวียดนามได้ต่อไป และจากการประชุมเอกอัครราชทูตประจำประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์ที่กรุงเทพฯ ตอนปลายเดือนพฤษภาคมสแกนนั้น ก็มีผลสรุปออกมาว่า ญี่ปุ่นไม่ควรเข้าไปมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้งกับเวียดนามเหนือและใต้ในอนาคตไกลนัก

แต่ในทางตรงข้าม ความช่วยเหลือของญี่ปุ่นกลับมุ่งตรงไปที่กลุ่มประเทศอาเซียน ตั้งแต่ช่วงแรก รัฐบาลญี่ปุ่นก็ตกลงใจให้ธนาคารอินโดจีนเชื่อกู้เงินเป็นจำนวนถึง ๒,๘๐๐ ล้านบาท และยังให้เครดิตเงินเยนแก่ไทยเป็นมูลค่าถึง ๑๐๐ ล้านบาท และ ๑๕๖ ล้านบาทแก่เกาหลีใต้ อีกด้วย ตลอดทั้งยังร่วมมือในการสร้างอุตสาหกรรมเปโตรเคมีกับรัฐบาลสิงคโปร์ และในการประชุมระดับรัฐมนตรีระหว่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่นในเดือนกรกฎาคมสแกน ก็จะมีการให้ทุนการเกษตรในมูลค่า ๑,๐๐๐ ล้านบาทแก่รัฐบาลเกาหลีใต้ด้วยเป็นเฉพาะ

ฝ่ายชายในญี่ปุ่นรู้สึกเป็นห่วงการที่รัฐบาลญี่ปุ่น

นายกรัฐมนตรีคิม เกือบตายเพราะฝ่ายขวา

เข้าไปเสริมกำลังในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในเอเชีย และที่กังวลกันมาก ก็ตรงที่ญี่ปุ่นจะก้าวไปไกลกว่าการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ โดยการนำประเทศเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงคือ 'ความมั่นคง' ของเกาหลีใต้เสียเอง (ซึ่งสิ่งนี้ได้รับการยอมรับกันแล้วในทางด้านเอกสาร คือแถลงการณ์ร่วม 'นิกสัน ซาโต' เมื่อปี ๒๕๑๓) ในส่วนนี้ทุกสิ่งทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อตกลงซึ่งจะลงนามร่วมกันระหว่างสหรัฐฯ กับญี่ปุ่นในเร็ว ๆ นี้ ทั้งอาจจะมีการแบ่งเขตความรับผิดชอบทางทหารระหว่างกันในกรณีฉุกเฉินอีกด้วย

ดังนั้นในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันครบรอบห้าปีของการต่อสนธิสัญญาญี่ปุ่น-สหรัฐฯ จึงมีการชุมนุมใหญ่เพื่อประท้วงในกรุงโตเกียว หัวข้อของการชุมนุมคือ 'ตามรอยแห่งชัยชนะของประชาชนเวียดนาม ทำลายสนธิสัญญาญี่ปุ่น-สหรัฐฯ เสีย และคัดค้านการของเถวระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีใต้'

ทั้งในวันรุ่งขึ้น ก็เป็นวันงานศพอดีตนายกฯ ซาโต เออิซากุ ซึ่งมีชาวญี่ปุ่นผู้มีทั้งอำนาจและเงิน กับคณะทูตานุทูตและตัวแทนจากรัฐบาลต่างประเทศมาร่วมพิธีมากมาย ทั้งยังมีประชาชนไปคอยชมอยู่เกือบประมาณหกเจ็ดพันคน อีกทั้งรายการนงมีการถ่ายทอดโทรทัศน์ให้คนนับล้าน ๆ คอยชมอีกด้วย

ดังนั้นนอกจากภาพพิธีแล้ว ผู้ชมยังได้เห็นภาพนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นลูกทำร้ายจนฆ่าควาลง ไปกับพัน

คนร้ายนั้นเป็นฝ่ายขวาจัด ที่รู้จักกันในหมู่มุคนญี่ปุ่น เคยมีประวัติถูกจับมาแล้วถึง ๔๑ ครั้ง ผมก็คิดว่าการทำนายมิกิถูกทำร้ายครั้งนี้ นับได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญทีเดียว เพราะครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่ฝ่ายขวาโจมตีชนชั้นปกครอง นายฟูเคดะสุ ฮิโรโยชิ ผู้หาญเข้าไปทำร้ายนายกคนนั้น เป็นถึงรองประธานของ 'พรรคคริสตชาติญี่ปุ่นอันยิ่งใหญ่' ดำรงตำแหน่งมีเดยาวประมาณหนึ่งสัปดาห์โดยจัดหมายเรียกเรื่องให้นายมิกิฆ่าตัวตายเสีย ในตัวเขาด้วย

นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองสงบเป็นต้นมา ฝ่ายขวาในญี่ปุ่นไม่เคยโจมตีชนชั้นปกครองเลย ซ้ำยังสนับสนุนพรรคเสรีประชาธิปไตยของรัฐบาลอีกด้วย โดยเฉพาะเรื่องการเป็นพันธมิตรทางทหารกับสหรัฐฯ นอกจากนี้ฝ่ายขวายังโจมตีฝ่ายซ้ายตลอดมา ดังเช่นเมื่อปี ๒๕๐๔ ลูกน้องคนสนิทของประธาน 'พรรคคริสตชาติญี่ปุ่นอันยิ่งใหญ่' ได้บุกเข้าแทงประธานพรรคสังคมนิยมจนถึงแก่ความตาย

สิ่งที่น่าจะวิเคราะห์กันก็คือว่าทำไมฝ่ายขวาในญี่ปุ่นจึงหันมาโจมตีรัฐบาล ในจดหมายเรียกร้องให้นายมิกิฆ่าตัวตาย ที่พบในตัวคนร้ายนั้นกล่าวว่า 'จะยอมให้รัฐบาลให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาไม่เพิ่มพูนอาวุธนิวเคลียร์ไม่ได้' ในช่วงสองสามเดือนที่ผ่านมา ฝ่ายขวาหลายกลุ่มได้ร่วมกันต่อต้านสนธิสัญญาฉบับนี้ โดยอ้างว่ามันจะรักษาระบบเดิมของโลกที่สหรัฐฯ และสหภาพโซเวียตเป็นที่เบ้ม และนำไปเทียบกับสนธิสัญญาลอนดอนและวอชิงตัน ที่ควบคุมกำลังทหารญี่ปุ่น ไม่ให้ขยายตัวขนตอนหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑

ความไม่พอใจสนธิสัญญานี้มีมากจน เมื่อสหรัฐฯ แพ้ในสงครามอินโดจีน พวกคนอ้างว่าเป็นการแสดงว่าอำนาจของสหรัฐฯ นั้นพึ่งพาไม่ได้เสียแล้ว นอกจากนั้นฝ่ายขวายังโกรธที่นายมิกิสนับสนุนเกาหลีใต้และไต้หวัน 'อย่างไม่เพียงพอ' และไม่พอใจที่นายมิกิเร่งให้มีการลงนามในข้อตกลงมิตรภาพและสันติภาพระหว่างญี่ปุ่นกับจีน

การเปลี่ยนแปลงจากการสนับสนุนฐานทัพสหรัฐฯ และรัฐบาล มาสู่การต่อต้านสหรัฐฯ และต่างชาติอื่น ๆ รวมทั้งการเรียกร้องให้ญี่ปุ่นแสวงหาอิสรภาพที่มีอาวุธนิวเคลียร์เป็นเครื่องสนับสนุน ก็เหมือนกับการกลับไปสู่สมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่สองนั่นเอง ลัทธิรักษาดูอย่างบาดาล ซึ่งชวนเขาไปเพราะการแพ้สงคราม ได้กลับคืนชีพมาอีกครั้งหนึ่ง

เราเห็นจะต้องคอยดูกันให้ดีว่า การกระทำของฝ่ายขวาครั้งนี้ จะเป็นการเริ่มต้นเข้าไปสู่ยุคใหม่ของฝ่ายขวาหรือไม่

ก่อนจบเห็นจะต้องเล่าถึงการต่อต้านฐานทัพสหรัฐฯ ในประเทศไทยทางด้าน โตเกียว ให้ฟังบ้าง พอดกบายนวันที่ ๔ กรกฎาคม ก็มีนักศึกษาและประชาชนคนไทยในญี่ปุ่นกลุ่มหนึ่ง แต่ไม่ใหญ่นัก เดินขบวนไปยื่นจดหมายประท้วงที่หน้าสถานทูตสหรัฐฯ ประจำกรุงโตเกียว ต่อจากนั้นไม่นาน ก็มีกลุ่มคนญี่ปุ่นชอกลุ่ม 'มิตรภาพเยาวชนญี่ปุ่น-ไทย' เดินขบวนมาประท้วงขับไล่ฐานทัพสหรัฐฯ เช่นกัน

การเดินขบวนทั้งสองรายนี้ อย่างน้อยก็คงแสดงให้เห็นว่า ทางด้านประชาชนของทั้งสองประเทศ ต่างมีความมุ่งหมายที่ไม่ห่างไกลกันนัก

โครงการใหญ่

‘ตามโครงการเดิม’ ประธาน นักศึกษาอาสาพัฒนาประกาศ ‘การ ออกชนบทของค่ายอาสาพัฒนาในปี นี้ จะเป็นบทมผลงานงดงามที่สุด อาคารโรงเรียนหลังใหญ่ วางผัง อย่างดี หลังคาสังกะสี มีโรงอาหาร สำหรับเด็กนักเรียนด้วย อยู่ในรั้วรอบ ขอบชิด ขอให้ดูภาพร่างคร่าวๆ’ ว่า แล้วก็คลั่งกระดาษแผ่นใหญ่ออกมา สมาชิกนักศึกษาพร้อมกัน

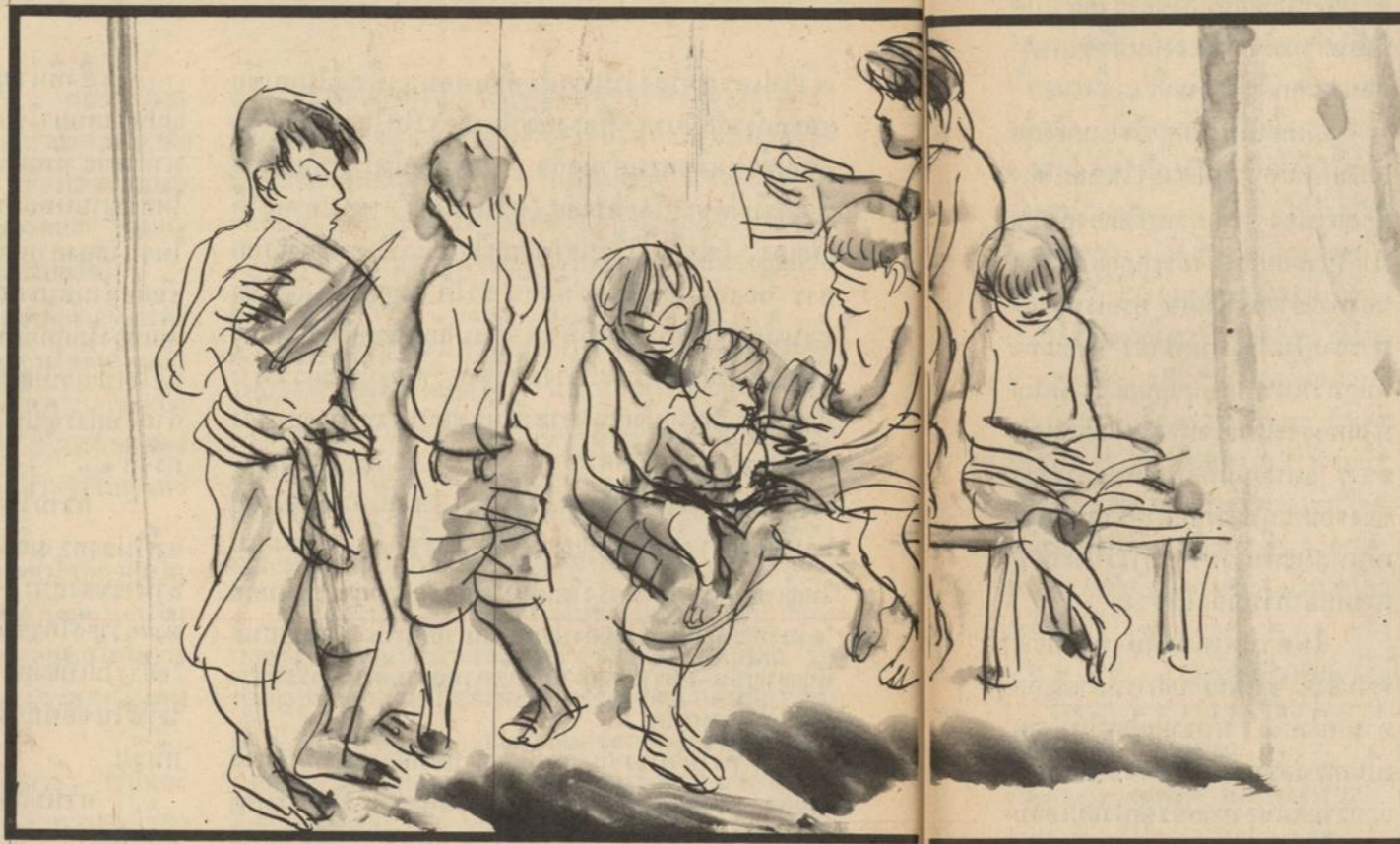
‘เป็นอันว่าทุกคนพอใจ’ ประธานอภิปรายต่อ ‘ใครๆ ก็อยากจะมี ผลงานที่ดีที่สุด มีประโยชน์ต่อชุมชนมากที่สุด แต่...’ ประธานหยุด ชงกั้งเลเล็กน้อย หันไปสบตา กับ ประธานฝ่ายการเงิน ‘แต่...ยังงาน ดีมากเท่าไร เราต้องใช้เงินมากขึ้น เท่านั้น ประธานฝ่ายการเงินได้พยายามหาเงินมาเพื่อการนี้อย่างสุดฝีมือ ความสามารถแล้ว’

‘ก็ยังไม่ได้เงินตาม โครงการ’ ประธานฝ่ายการเงินพูดเสริมด้วย เสียงที่เกือบไม่มีใครได้ยิน ‘แถมขาดทุนด้วย เพราะเราจัดภาพยนตร์ที่ติด เกินคนดู จะจัดเรื่องบู๊โหดโหม หลาย คนก็ทักท้วงว่าไม่พัฒนาใจ นัยว่าเป็น นำเนา เรานักพัฒนาที่ต้องทำอะไร ทุ่มเงินเข้าที่ เลยขาดทุน เพราะคนเขา รับอะไรที่ๆ ยังไม่ได้’

‘เพราะคนเขามองอะไรที่ยังไม่เคย จะดูกันแหละ เราถึงได้อาสาพัฒนา ใจละ’ ใครคนหนึ่งทักท้วง

‘ถ้าจำเป็น เราอาจจะตัดโรง อาหารออก’ ใครอีกคนเสนอ

‘นั่นนะซี’ ประธานฝ่ายการเงิน เห็นด้วย ‘กินข้าว กินที่ไหนก็ได้ ปลุกต้นไม้ให้ร่มรื่น ก็อาศัยร่มเงา กินข้าวได้’

‘รั้วก็ไม่จำเป็นต้องสร้างดีเด้น อะไร’ มีคนเสนอความคิดใหม่ ประธานฝ่ายหาเงินรีบเสริม ‘ใช่ โรงเรียนเป็นของส่วนรวม เป็นสมบัติ ของทุกคนในหมู่บ้าน ถ้าใครชาวบ้านมันจะขโมยของลูกของหลาน ตัวเองก็ช่วยไม่ได้ แสดงว่าการมี โรงเรียนไว้สอนไม่ได้ผล ทำไมจะต้องสร้างกำแพงรั้วโรงเรียนด้วยอิฐ ด้วยปูนก็ไมรู้ น่าจะเปิดโล่งไว้ให้คน เข้าออกได้ตามเสรี สมกับเป็นที่ สำหรับเรียน สำหรับศึกษา’

‘ถ้าอย่างนั้นเราปลุกต้นไม้เป็น รวดใหม่’ ทุกคนตอบพร้อมกันว่า ‘สมัยนี้เราต้องประหยัด ไม่ควร แข่งกันเินทางฟุ่มเฟือย โรงเรียนไม่ ว่าจะที่ไหน ชอบสร้างใหญ่โตแข่งกัน’ ประธานฝ่ายหาเงินขแข็ง ‘ฉะนั้น อาคารโรงเรียนที่เล็กๆ หาก ว่าเราปลุกเด็กๆ ให้รักและภูมิใจใน

โรงเรียนหลังเล็กๆ แม้หลังจากจะมุง แผลก แต่ก็สามารถเรียนรู้ได้เท่ากับ หลังคาสังกะสี’ ‘ถึงว่านะซี’ สมาชิกคนหนึ่ง เห็นด้วย ‘โรงเรียนของเราจะต้อง เป็นตัวอย่าง ในการเสริมสร้างให้ เด็กๆ ถึงจะเรียนอยู่ใต้หลังคามุงแฝก รวดแดดรูดฝน แต่ก็หุดตาสว่างได้ เพราะการเรียนเข้ม ตัดหลังคาสังกะ สีออกไปเลย ประหยัดดีด้วย’

‘ก็ถ้าเช่นนั้นทำไมจะต้องสร้าง ฝา เสียเวลาทำหน้าต่าง เราต้องให้ เด็กๆ ของเราสัมผัสกับลมที่โชย เอากลนข้าวในนามาด้วยซี จะได้ เตือนเด็กๆ ทุกวันให้รักท้องดินของ ตน ตั้งหน้าเล่าเรียนไป ขอถามว่า การเรียนการสอนที่มองเห็นไร่นาที่ เป็นเลือดเนื้อของตัวเองนะ เสียหาย มากไหม’ ‘ถ้าอย่างนั้นเราจะไม่ทำฝา ไม่มี

ทว่าจะช่วยเหลือชาวบ้านได้นะ ที่ แทกเป็นเครื่องมือของระบบการ ศึกษาที่ผิดๆ’

‘เราไม่ควรทำอะไรที่ใหญ่โต ทุ่มเงินทองเพื่อความล้มเหลว ผม ขอเสนอว่าถ้าเราอยากจะช่วยชนบท ละก็ ทำอะไรที่เล็กๆ ง่ายๆ ไม่ เดือดร้อนเงินทองหรือเวลาจะดีกว่า เป็นต้นว่าสร้างห้องสมุด หนังสือในห้องสมุดจะช่วยเบ็ดเตล็ดตาทางเด็ก และผู้ใหญ่ ให้รู้เท่าทันคนอื่นๆ ดี ใหม่ ง่ายด้วย’

‘ดี’ ทุกคนร้องพร้อมกัน ‘เรา จะได้ไม่ต้องจัดหนังสือเลยๆ มอมเมา คนดูเสียๆ ทำไมเราไม่คิดแบบนั้นมาก่อน เงินตั้งหลายหมื่นหลายแสนที่ พวกค่ายอาสาพัฒนาสมัยก่อนลงไป อย่างสูญเปล่า ถ้าเอามาสร้างห้อง สมุดบั้งๆ จะได้หลายสิบหมู่บ้าน’

‘ถ้างั้นตกลง บันเราจะสร้าง ห้องสมุด หรือห้องหนังสือของหมู่บ้านแล้วเอาหนังสือจากไหนล่ะ’

‘ก็หาซอมาซี’ ‘ซอที่ไหน หนังสืออะไร ลอง แหย่ซอ ทั่วๆ ไปประโยชน์สำหรับชาว บ้าน เห็นไหม เจ็บหมด ไม่มีหนังสือ ใดๆ ที่เหมาะสำหรับหมู่บ้าน นี้เรา จะสร้างห้องสมุดเพื่ออะไรกัน เรื่อง สร้างห้องสมุดน่าจะง่าย จะเอาสักกี่ร้อย หลังก็ได้ แต่มันก็เป็นเพียงการสร้าง วัตถุ ไม่มีหนังสือสักๆ ห้องสมุดก็ ไม่มีประโยชน์ มันแค่จะเป็นโทษ’

‘ก็ทำไมเราไม่ผลิตหนังสือสักๆ เสียเองเล่า’

‘นั่นนะซี ผมกำลังจะเสนอเรื่อง นี้กับค่ายอาสาพัฒนาของเรา’

‘หนังสือคัดอะไร สำหรับชาว บ้านต้องใช้ภาษาต่างๆ นะ มีภาพ ประกอบเยอะๆ ช่วยทำให้เข้าใจเร็ว ขน หนังสือทมิฬภาพๆ เด็กๆ ชอบ ดูอย่างนิยายภาพนั่นไง การดูนั่นไง เราคิดเรื่องที่ดีๆ มีประโยชน์ เขียน ออกมาเป็นภาพ สมมติเราอยากบอก

เรื่องความเจริญเติบโตของพืช เรา ก็ อาจจะเขียนตัวหนอนที่อาศัยต้นพืช เป็นผู้เล้าเรื่องความเปลี่ยนแปลงของ พืชก็ได้ ออกดอกอย่างไร แล้วผลเสอก igma ดอกไม้ก็เลยกลายเป็นผลเบเน เมล็ด แล้วก็มีมาจิกกิน พาเมล็ดไป แพร่พันธุ์ไกลๆ เห็นไหม สนุกด้วย ได้ความรู้ด้วย’

‘แต่ใครจะเขียนหนังสือเป็น เรื่องให้อ่านได้ง่ายๆ บ้างละ ทั้งค่าย อาสาพัฒนานานทีแล้วๆ มาเห็นแต่คน ถนัดก่อสร้าง เป็นช่างไม้เสียแหละ มาก เขียนหนังสือไม่เป็นเรื่องสักคน ทั่วๆ ที่เรียนอยู่กับหนังสือมากคนละ ไม่น้อยกว่าสิบปี’

‘แต่นักไม่ใช่เรื่องควรท้อใจ ของใหม่ๆ ที่แรกคงไม่ค้นก็ ถ้าเรา เริ่มค้นได้ ต่อไปก็จะพัฒนาตนเอง เราต้องประลอง’

‘ถ้าเช่นนั้นเรามาพิจารณาว่า หนังสือที่ขายต่อการทำมาหาเลี้ยงชีพ ลักษณะอย่างไร ก็สรุปกับเรื่องซี ใหม่ เราต้องลงมือเขียนเรื่องเดียววน ฝ่ายหาเงินหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับงาน ค่าย ไปหามา กระดากกับปากกา เพื่อประหยัดใช้ดินสอก็ได้ ใครอาสา จัดการเรื่องเขียนรูป ไปเตรียมสัฟกัน เราจะต้องฝึกเขียนรูป ที่แรกๆ อาจ จะเอาหน้าสื่ออะไรก็ได้ หมักขวดเดียว ก็เขียนรูปก็ได้ ภาพเขียนจินตนาการ เขาสวดหมักดาดด้วยฟูกัน เป็นใบไม้ ไหวลมได้’

‘เป็นอันว่า ค่ายอาสาพัฒนาบ้าน จะฝึกเขียนเรื่องก็บวการูปก่อน เพื่อ พัฒนาประเทศ รั้วใหม่ว่าก่อนจะเขียน เรื่องหรือเขียนรูปนะ เป็นเรื่องของ ใจ ถ้ามีสมาธิดี ผลงานก็จะดี ก่อน เขียนรูปจะไม่ลองฝึกสมาธิบ้างหรือ วิบสนาให้ใจนิ่ง ลองนั่งเงียบๆ เลิก ฟุ้งซ่าน ไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น ผมว่า ทุกคนควรจะลงมือฝึกเดี๋ยวนี้’

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

อ. พิบูลสงคราม

ราคา ๓๐ บาท ๒๕๑๔

หนังสือเล่มนี้เป็นประวัติ โดยเฉพาะของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเขียนโดยทายาทของท่านเอง ดังนั้นเรื่องราวหลายอย่างจึงเป็นการชัดเจน และแตกต่างจากทางฝ่ายของท่านจอมพลเอง ซึ่งสังเขปเป็นเรื่องราวที่ผู้อ่านอาจจะไม่เคยได้เห็นมาก่อน

เป็นสิ่งที่จะต้องรู้ว่าการเมืองไทยหลังการปฏิวัติ ๒๔๗๕ จนกระทั่งก่อนการรัฐประหารของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น เราจะได้ศึกษาได้อย่างมากมาย โดยการดูจากชีวประวัติทางการเมืองของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ดังนั้น หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบเสมือนเอกสารออกชนบทที่จะช่วยให้เราเห็นประวัติการเมืองไทยในช่วงนั้นได้อย่างไม่น้อยเลย

ส่วนสำคัญของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่การพูดถึงความเป็นมาของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเริ่มชีวิตทางการเมืองอย่างสำคัญที่สุดในการปฏิวัติ ๒๔๗๕ ที่เปลี่ยนจากระบอบการปกครอง

ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นแบบรัฐธรรมนูญ ผู้เขียนพยายามอย่างยิ่งที่จะชี้ให้เห็นบทบาทของจอมพล ป. ที่จะสร้างระบอบรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย ว่าใครเป็นผู้สร้าง ใครเป็นผู้ทำลายกันแน่ นี่เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือที่พยายามจะชี้ให้เห็นประเด็นของทางฝ่ายจอมพล ป. ซึ่งในบางข้อนั้นก็นับได้ว่าแก้ตกไปไม่น้อย แต่ในบางข้อก็ยังเป็นเรื่องน่าสงสัยอยู่

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิวัติ ๒๔๗๕ นั้น ผู้เขียนได้พยายามบรรยายถึงสาเหตุและความสำเร็จของการปฏิวัติไว้อย่างค่อนข้างน่าฟัง โดยพยายามยกเรื่องราวเกี่ยวกับอิทธิพลการปฏิวัติ ๑๓๘๕ (พ.ศ. ๒๓๓๒) ของฝรั่งเศสต่อผู้ก่อการของไทย ซึ่งเขายังพยายามขยายความหมายของความสำเร็จของการปฏิวัติ โดยการยกเหตุผลของนายควง อภัยวงศ์ (เรื่องพระสยามเทวาธิราช) ของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี (เรื่องในหลวงรับสั่งไว้แล้วว่าไม่ให้อำนาจ) ของนายปรีดี พนมยงค์ (เรื่องความเป็นอนิจจังของสังคมน) และท้ายที่สุดสรุปว่าความสำเร็จอยู่ที่ "แผนงานอันรอบคอบถูกต้องตามหลักการสงคราม"

สิ่งที่น่าสนใจในด้านแนวความคิดของผู้เขียน ก็คือยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้าของมนุษย์ ดังเช่นกล่าวไว้

"ไม่เห็นเลยว่า เหตุผลอันใดทำให้พระยามโนปกรณนิติธาดา และสมันครพรรคพวกของท่านได้พยายามดำเนินการทุกวิถีทาง เพื่อให้การปกครองของประเทศไทยซึ่งกำลังก้าวเดินไปอย่างถูกต้องแล้วตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยให้กลับถอยหลัง... นำประหลาดแท้ ๆ ที่พระยามโนปกรณนิติธาดา ไม่ยอมรับความจริงของกฎความเป็นอนิจจังแห่งสังคม"(หน้า ๑๑๕) นี่เป็นส่วนหนึ่งของผู้เขียนที่ยอมรับความ

ก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่ก็เป็นส่วนที่ขัดกันเอง ในตัวจากบางตอนของหนังสือ (หน้า ๑๐๕-๑๑๔)

สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดในหนังสือเล่มนี้ก็คือความขัดแย้งในกลุ่มของผู้ก่อการเอง หรือความขัดแย้งกับชนนางในระบบเก่าดังปรากฏอยู่ในเรื่องของพระยาทรงสุรเดช หรือเรื่องของพระยามโนปกรณนิติธาดา หรือเรื่องกบฏบวรเดช นับเป็นขอมูลและทัศนะที่ไม่ค่อยจะเห็นชัดนักในหนังสือเล่มอื่นๆ แน่แน่นอนก็เป็นทัศนะทางฝ่ายของจอมพล ป. พิบูลสงคราม แต่ก็เป็นที่น่าประทับใจที่รวบรวมการศึกษาการเมืองในช่วงนี้

ในด้านที่เกี่ยวกับ นายปรีดี พนมยงค์ ซึ่งเป็นผู้ก่อการที่สำคัญอีกท่านหนึ่งนั้น นับว่าผู้เขียนให้ความเป็นกลางต่อนายปรีดีพอสมควร ยกความคิดของนายปรีดีเปรียบเทียบกับคาร์ล มาร์กซ ก็เป็นการกระทำที่ไม่เป็นเชิงลบอย่างที่พบในหนังสืออื่นๆ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนก็ให้ความสำคัญในเรื่องปัญหาที่เกิดจากเค้าโครงเศรษฐกิจของนายปรีดีไว้ค่อนข้างน้อย แต่มีการกล่าวถึงเบื้องหลังของการปลุกผีคอมมิวนิสต์ไว้ตั้งแต่ในสมัยหลังการปฏิวัตินั้นแล้ว ซึ่งทำให้เห็นได้ชัดว่า พ.ร.บ. การบ่อนกั้นการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ หรือการปลุกผีคอมมิวนิสต์นั้น เป็นเรื่องการเมืองของการแย่งชิงอำนาจกันมาตั้งแต่ในอดีต

หนังสือเล่มนี้จบลงด้วยเรื่องกบฏบวรเดช และการพิพากษาโทษประหารชีวิต ๑๘ ศพ เมื่อพ.ศ. ๒๔๘๒ อันเป็นเรื่องการเมืองที่อดาวที่สุด ในยุคนี้ อาจจะกล่าวได้ว่าเรื่องราวต่างๆ ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่ อ. พิบูลสงครามยังจะต้องเขียนต่อไปนั้น ยังมีอีกมากมาย และก็น่าเชื่อว่า

งานเขียนประเภทนี้จะช่วยให้ความกระจ่างต่อผู้สนใจการเมืองในช่วงนั้นอย่างยิ่ง เล่ม ๒ เล่ม ๓ ที่จะตามออกมา ก็คงจะมีเรื่องที่น่าสนใจดังเล่มที่ ๑ ผู้อ่านคงจะได้รับฟังจากทางฝ่ายของจอมพล ป. อีกต่อไปในประเด็นของการเมืองที่ยังไม่กระจ่างนักไม่ว่าจะเป็นเรื่องสงครามโลกครั้งที่ ๒ เรื่องลัทธิชาตินิยม เรื่องการรัฐประหาร ๒๔๙๐ และท้ายที่สุดก็คือความล้มเหลว หรือความผิดพลาดของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่จะนำการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาสู่เมืองไทย เรื่องเหล่านี้คงจะได้รับการต้อนรับในวงการหนังสือเป็นอย่างดี

ชาวนิวทรี เกษตรศรี

ด้วยมอทหยาบกร้าน

รมย์ รัตวิน คุณาวุฒิ และคนอื่น ๆ

ชรมุมภาษาไทย สนวนกหลวมจัดพิมพ์

๑๙๐ หน้า ๑๐ บาท

หนังสือรวมเรื่องสั้นชุดนี้ เป็นการรวมเรื่องสั้นของเก่า ที่ถูกรวบรวมมาให้หลักพิจารณาว่า เห็นเรื่องไหนที่มีลักษณะเป็นวรรณกรรมเพื่อชีวิต

ก็นำเขามารวมกันไว้ ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด ๘ เรื่อง ในจำนวนนี้เป็นของรมย์ รัตวิน เสีย ๓ เรื่อง คุณาวุฒิ ๒ เรื่อง และเรื่องของคนอื่นๆ อีก ๔ คน คนละเรื่อง

ในจำนวนเรื่องสั้น ๓ เรื่องของรมย์ รัตวิน ที่น่าสนใจมากที่สุดคือ 'ผกิ้งคน คนกิ้งผ' ซึ่งเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นการเอารัดเอาเปรียบกันในระดับหมู่บ้านอย่างน่าขยะแขยงได้ภาพพจน์อยู่ไม่น้อย แม้จะมีลักษณะเบ็ดเตล็ดไปอย่างเดียว เพราะจบลงด้วยให้ฝ่ายธรรม ชัยอิทธิพลและความเชื่องมง่ายของชาวบ้านเป็นเครื่องมือในการกดขี่ได้สำเร็จ ซึ่งต่างกับเรื่องทช.แฉะได้สวยกว่านั้น เช่นเรื่อง "กระดานไฟ" ของลาวคำหอม ซึ่งกลางความเชื่องมง่ายได้สำเร็จ ส่วนอีกสองเรื่องของรมย์ รัตวิน ก็มีลักษณะเบ็ดเตล็ดไปให้เห็นชีวิตคนยากจนที่น่าสงสารและชีวิตนการเมืองที่จบด้วยการเป็นบ้า เรื่องแรกออกจะจบลงอย่างหดหู่ ขณะที่เรื่องหลังอาจจะให้ความสะใจได้บ้าง แม้จะเป็นแนวคิดแบบเก่าๆ

เรื่อง 'แพทย์ผู้ไม่ยอมรับรักษา' ของคุณาวุฒิมีลักษณะเป็นวรรณกรรมเพื่อชีวิตอย่างแท้จริง เป็นเรื่องของหมอผู้จิตต่านกซึ่งหลังจากได้พบคนไข้ที่ยากจน ผู้สงสัยว่าถึงตัวเองหายไปแล้วจะมีอะไรดีขึ้น ทำให้เขาตัดสินใจว่าจะเลิกเป็นหมอไปรักษาสังคมดีกว่า เรื่องนี้อาจจะได้แนวความคิดจากชีวประวัติของหลุซัน แต่ก็เขียนได้อย่างมีศิลปะ ส่วนอีกเรื่องของคุณาวุฒิเป็นการเขียนพวคนักหนังสือพิมพ์ที่ยากตัว ไม่เด่นอะไรนัก

เรื่อง 'คนละโลก' ของศรีรัตน์ สถาปนวัฒน์ สะท้อนให้เห็นความแตกต่างระหว่างคนรวยกับคนจน ชนบ้านใกล้กัน แต่แตกต่างกันเหมือน

ฟ้ากับดิน แม้แต่การตายของลูกสาวของแต่ละบ้าน เป็นนิยายเชิงเปรียบเทียบมากกว่าที่จะมีเรื่องราว

เรื่อง 'สิบนวัตเคยประนม' ของช. แสงเพ็ญ แม้จะเขียนถึงกรณีศึกษาคนงานที่ทุกข์ยาก แต่ก็เป็น การเขียนของคนที่มีมุมมองโลกในแง่ร้ายเกินไป ถึงขั้นให้หัวหน้าคนงานประจำแผนกปัมเหล็กปัมนิ้วตัวเองจนขาดทั้ง ๑๐ นิ้ว เมื่อประท้วงไม่สำเร็จเพื่อตัวเองจะได้ ไปอยู่สถานคนทุพพลภาพ ที่รัฐบาลจะเลี้ยงอาหารฟรี การจบลักษณะนี้ไม่ใช่แนววรรณกรรมเพื่อชีวิตอย่างยิ่ง และเป็น การจบที่เพื่อฝันมาก

เรื่อง 'หมออะไร' ของนายผั่มแนวเรื่องคล้าย 'แพทย์ผู้ไม่ยอมรับรักษา' ของคุณาวุฒิ คือเป็นเรื่องหมอผู้อดมคคที่พบว่าการรักษาคนทางเจ้าของนาและลูกนา ไม่ได้ช่วยแก้ไขอะไรนอกจากให้เจ้าของนาได้ขุดรดต่อไป ลูกนาถูกขุดรดต่อไป จึงคิดว่าจะต้องเป็นหมอรักษาสังคมดีกว่า แต่ตอนจบก็ไม่ได้บอกชัด (เช่นเดียวกับเรื่องของคุณาวุฒิ) ว่าการรักษาสังคมจะทำได้อย่างไร แต่สำหรับผู้อ่านที่ได้ติดตามอ่านชีวประวัติของหลุซัน เซ กูเอวารา คงจะเข้าใจได้ชัดว่าจะทำได้อย่างไร หลุซันได้วางเข็มฉีดยาไปจับปากกา ส่วนเซจับปืนเขารวมการปฏิวัติโดยตรง

หนังสือรวมเรื่องสั้นเล่มนี้ แม้จะไม่เด่นเท่ารวมเรื่องสั้นชุด เห็นอยู่แต่ผู้ยากเข็ญ ที่หมมนววรรณศิลป์ ม.ธ. จัดพิมพ์มาก่อนหน้านั้น แต่ก็เป็นที่หนังสือที่อ่านเล่มหนึ่ง นอกจากเรื่องสั้นที่กล่าวมาแล้วก็ยังมีประวัติของผู้เขียนแต่ละคนพอสังเขป และบทกวีเพื่อชีวิตประกอบเรื่องสั้นแต่ละเรื่องด้วย

วิทยากร เข่งกุล

เจ้าชายน้อย

มีคนบอกให้ไปดูหนังเรื่องเจ้าชายน้อย ว่าชาวซังถึงขนาดน่ากลัว เล็กแล้วไปตั้งบ้านก็ยังไม่วายเศร้า นัยว่าเป็นหนังที่กินใจมาก

อีกคนก็เสริมว่า เพื่อนเขาคนหนึ่งถึงกับชวนเขาไปดูครอบครัว

เอ ถ้าเช่นนั้น ตอนหนังเรื่องสร้างเสร็จออกฉายใหม่ๆ แถวอเมริกาและยุโรป ถูกรีวิววิจารณ์โจมตีหนักก็เห็นจะไม่จริง ฝรั่งเศสวิจารณ์ว่าเป็นหนังที่ไม่ได้ความเสียหายพิชิตแซงแตก ซูเปอร์ นักเขียนฝรั่งเศสเขียนไว้อย่างชนิดเรียกว่าบิดเบือนไปเลยก็ว่าได้

ครั้นลองไปดูด้วยตัวเองเข้าก็พบว่าจริงอย่างที่ฝรั่งเศสเล่า ทุกด้านของหนังเรื่องนี้แทบไม่มีอะไรให้ขมเลย นอกเสียจากเจ้าหนูน้อยที่มีความน่ารักในตัวเองอยู่แล้ว โดยไม่ต้องแสดงมาก

ใครเชื่อว่าอะไรบ้าง หลังจากดูเรื่องนี้ บางคนก็ว่า เพลงประกอบของอแลน เจย์ เลอเนอร์ ที่เคยแต่งให้ในเรื่อง 'บุษบาภิรมทาง' หรือ 'คามลอสต์' แต่ก่อนๆ ก็ว่าดี ฟังได้ มาในเรื่องเจ้าชายน้อยไม่เห็นว่าจะด้นเลย อยู่ๆ ก็ร้องเพลงก็ร้อง ไม่มีพิเศษอะไร เหมือนของที่มีคาดคน

ความคิดที่นับว่าพอไปได้ ก็คือผู้สร้างผู้กำกับ พยายามรักษาลักษณะของเรื่องให้ใส สบาย ตามที่ผู้เขียนเรื่องแสดงไว้ ก็อแมจะมีฉากกึ่งเด็กก็ไม่ได้ทำให้ดูน่าตกใจ ให้เห็นแค่หัวงูอยู่ใกล้ๆ ขาเด็ก แล้วเด็กล้มก็พอแล้ว

แต่เห็นใหม่ พระจันทร์ส่องมาเฉยๆ แต่เงาคนเหมือนกับตอนเที่ยง ดูชัดตาอย่างขึง ก็ยังพออนุโลม

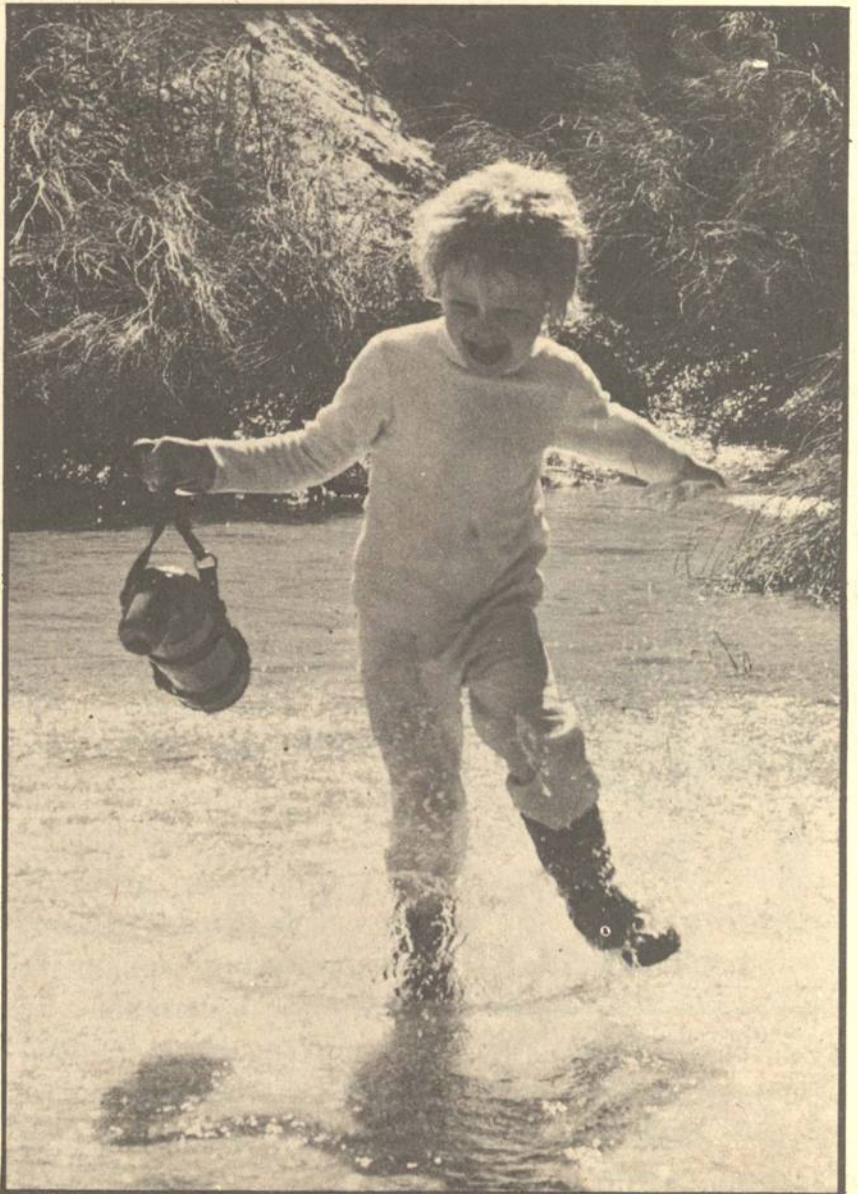
ได้ เพราะเรื่องนมดักขันธ์ก่อนไปทางจินตนาการมากกว่าจะดูเป็นจริงเป็นจัง

อะไรๆ หลายอย่างในเรื่องดูเป็นฉากหรือหุ่นจำลอง ตามแบบที่เด็กๆ เขาชอบนึกเห็น ครั้นพอเป็นหนังกลับทำฉากเสียจนกระด้าง ขาดความกลมกลืน ดูไม่สนิทตา เหมือนกับดูของปลอม

ตรงนี้สำคัญมาก เพราะตลอด

เรื่องดูปลอมไปหมด เหมือนภาพที่เราเห็นตามโรงแสดงกลตามงานวัด ก็อดดูว่าทำขน ขาดความพิถีพิถันจนเกินไปก็จริงอยู่ การทำอะไรให้แนบเนียนนั้นไม่ง่าย แต่เราก็เห็นหนังหลายเรื่องเขามีวิธีการทำ ได้สมจริงยิ่งกว่าเรื่องนมดักขันธ์หนังของวอลท์ดิสนีย์หลายเรื่องที่เป็นภาพลอยๆ ฝันๆ นั้นทำได้เหนือชนกว่า

ความคิดของผู้สร้างหนังในแง่

เจ้าชายน้อย หนังสือที่อยู่มานาน

ให้คนแสดงแทนสัตว์เช่น แทนงู แทนหมาป่า ที่แรกก็ถ่ายสัตว์จริงๆ แล้วก็ถ่ายคนสลับกัน จากนั้นก็ให้คนเล่นเป็นสัตว์ ผลออกมาแย่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เล่นเป็นหมาป่าดูหน้าตาเช่ซ่าสุด แล้วลลาการแสดงออกของเขาก็ไม่ปราดเปรี้ยวอะไรเลย จนดูแล้วรู้สึกว้าไครๆ ก็เล่นบทนี้ได้ ไหนๆก็ทำหนังสือกันทั้งที น่าจะทำได้ดีกว่านี้ คนที่แสดงกล่าสัตว์ต่างๆ ได้อย่างถึงอกถึงใจนั้น เราเห็นออกบ่อยๆ ไปในหนังสือๆ

ความจริงตอนหมาจิ้งจอกเป็นตอนที่ดีที่สุดตอนหนึ่งของเรื่องเจ้าชายน้อย ถ้อยคำทว่าความเป็นมิตร เป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่ง ซึ่งหมาป่าบอกว่าถ้าก่อให้เกิดความสัมพันธ์ต่อกัน แล้วอย่างเช่นเจ้าชายน้อยผมสทอง จากนั้นถ้าหมาป่าเห็นทุ่งข้าวสาลีสทอง ก็จะหวนระลิดถึงเจ้าชายน้อย ซึ่งนั่นเป็นความจริงเสียยิ่งกว่าจริง ก็ทำไมไม่ทำฉากนี้ให้เป็นสทองทุ่งทุ่งเสียเลยเล่า

แต่เราก็พบว่าในหนังสือเรื่อง สืแทบไม่มีสวดใส่เลย จะอ้างว่าฉากส่วนมากเป็นทะเลทรายหรือ ทะเลทรายก็ทำสวดใส่ได้ จะว่าเรื่องนี้เป็น

เรื่องเศร้าๆ เรื่องของผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยจะเข้าใจเด็ก จึงควรจะทำสเศร้าๆ นึกไม่จริงออก เพราะสเศร้าเราก็อทำเข้มๆ ได้ ไม่เห็นจะต้องซัดๆ อย่างในเรื่องนี้

หลายตอนในหนังสือมี แต่ในหนังสือไม่มี เช่นโลกที่มีต้นไทรเบ้อเริ่ม ดาวที่มีคนเมา ดาวที่มีคนดับโคมจุดโคม และอีกหลายตอนเหลือเกินที่เจ้าชายน้อยไปพบ ซึ่งการพบแต่ละครั้งมีความหมายมาก คำตอบและคำถามมันยให้คิดหรือให้เขาใจชีวิต คนแต่งเรื่องนี้เป็นคนที่ละเอียดอ่อนอย่างแท้จริง

หนังสือเรื่อง 'เจ้าชายน้อย' เป็นหนังสือยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่งในประเภทที่ช่วยให้ผู้ใหญ่เข้าใจเด็ก แต่ไม่ใช่หนังสือเด็กโดยตรง เพราะเด็กอ่านเรื่องนี้จะงง ด้วยว่าส่วนมากซ่อนความหมายลึกๆ ที่เด็กยากจะตีความได้

ในหนังสือเรื่องเจ้าชายน้อย นอกจากจะตัดออกไปอย่างมากมายแล้ว ในส่วนที่คงไว้บางฉากบางตอนก็ทำไม่ถึง ใครจะลองหาอ่านตอนเจ้าชายน้อยพบหมาป่าใหม่อีกสักทีหรือ ก็ประโยชน์ถูกตัดไป

ใช้ หนึ่งนั้นเราต้องเขียนบทใหม่ แต่เรื่องเจ้าชายน้อยโดยเฉพาะบทพูด เขาสั้น กระชับ ลงตัวอยู่แล้วจะตัดหรือเขียนใหม่ก็ไม่ควรให้เสียรส

บางคนอาจจะเห็นว่าเจ้าชายน้อย เล่นเบื่องในหนังสือต้นฉบับได้เขาทำดกพอฟังชน เขาแสดงได้คล่อง มีลีล่าน่าดู แต่ตอนนักดูเหมือนเจ้าชายน้อยจะแสดงเดี่ยว แสดงการเต้นแบบโดดๆ ที่จริงถ้าแสดงกิริยาของเจ้าชายน้อย ตอนทมองดูงูเต้นอยู่ก็น่าจะทำได้ว่าชอบใจหรือไม่

พูดให้สั้นว่าคนสร้างชุดหนังไม่เป็นที่นักลาประกาศอย่างนี้ทีเดียวหรือ ถ้าเราพูดว่านักมวยคนนั้นชกไม่ดี เราจำเป็นต้องชกมวยเป็นด้วยไหม ไม่จำเป็นเลย

จริงอยู่ คนเราไม่สามารถจะสร้างงานให้ได้ถูกใจทุกๆ คนได้หรอก แต่ก็ขอขอบอกว่า ของทุกอย่าง แม้หนังสือที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องมากมายเพียงไรก็ตามที่เรายอมถือเป็นข้อคิดหรือบทเรียนเพื่อช่วยกันแก้ไขให้ผลงานที่ดี ฉะนั้นเราต้องยกมาพูดกันว่าดีหรือไม่ดีตรงไหน อย่างไร

เก็ดคิดหนังสือ

'เจ้าชายน้อย' จากบทประพันธ์รลือนามของแซงเตก ซูเปรี ถูกสร้างเป็นหนังสือโดยฝีมือสร้างและกำกับของ สแตนลีย์ โคนัน ผู้สร้าง 'ดักขุ่น' มีเพลงประกอบถึง ๑๑ เพลง อาทิเช่น *I need air, I'm on your side, Why is the desert.* ฯลฯ

คนเขียนบทและเขียนเพลงประกอบเรื่องคือ อแลน เชย์ เลอเนอร์ งานชิ้นเก่าๆ ของเขา ได้แก่ GIGI บุษบาวิมทางคาเมลอต

ผู้แสดงนำในหนังสือเรื่องนี้คือ ริชาร์ด คิลีย์ บ็อบ โฟสส์ เป็น 'งู' สตีเวน วอร์เนอร์ และ ชัน ไวด์เดอร์ เป็น 'หมาป่า'

กระทรวงการต่างประเทศ แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ถึงหัวหน้ากรมพิธีการทูต จากโต๊ะไทย

คอมเรด • ขอแสดงความยินดีและความพอใจเป็นอย่างยิ่ง ที่กรมของคอมเรดได้ทำให้พิธีต้อนรับคณะกรรมการทูตไทยสำเร็จลุล่วงไปโดยดี แน่ทีเดียวคอมเรด ความสำเร็จครั้งนี้เกิดขึ้นได้เพราะพนักงานกรมพิธีการทูตได้อ่านความคิดของท่านประธานเหมา และเข้าถึงความคิดของท่านอย่างแท้จริง และความคิดของท่านประธานก็เป็นแสงสว่างช่วงโชติที่ฉายนำต่อการปฏิบัติการของกรมพิธีการทูต จึงทำให้การรับรองคณะทูตไทยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คอมเรด เราที่โต๊ะไทยทราบดีว่า ในขบวนการทูตจากประเทศปฏิบัติการที่ได้มาเยือนเรา นับตั้งแต่ท่านประธานเหมาต้อนรับอภิมหาปฏิริยานิกสัน คณะทูตไทยนั้นต้อนรับยากที่สุด แต่กระนั้นก็ตาม พวกเราที่โต๊ะไทยหลังจากได้อ่าน 'ความคิดของท่านประธานเหมา' เราเชื่อว่าคงไม่เหลือบ่าฝ่าแรงของพวกเราหรอก

คอมเรด ความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ของเราในเอเชียอาคเนย์ ในระยะนี้มีมากเหลือเกิน เริ่มความจำเป็นที่จะต้องเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศปฏิริยาหลายประเทศ ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย ทังๆเราเองก็รู้ว่าคณะผู้นำไทยนั้นเป็นทงศักดิ์นาและมหาศักดิ์นาปฏิริยา แต่เราจำเป็นต้องทำ เพราะว่าบัจจุบันนี้ เจ้าเสือร้ายลัทธิแก๊งส์เซี่ยพยายามขยายอำนาจอิทธิพลของพวกมันเข้ามาในกรุงเทพฯ พวกมันมีสถานทูตใหญ่โต แต่กระทรวงของเราได้พยายามข่มลิกเสียก่อน โดยส่งก๊กฝม้อดของเราไปสมัครงานที่สถานทูตของมัน แต่อยู่ได้ไม่นาน พวกลัทธิแก๊งส์เซี่ยออกก่อนที่จะปฏิบัติงานสำเร็จ โดยอ้างว่าทำอาหารไม่ได้ความ

คอมเรด พวกลัทธิแก๊งส์เซี่ยหาได้เคยอ่าน 'ความคิดของท่านประธานเหมา' พวกมันจึงไม่ซังถึงรสอาหารแห่งประชาชนจีน ความอหังการของพวกมันทำให้เราต้องรับแรงเปิดความสัมพันธ์กับฝ่ายไทย เราคิดว่าโดยกฎพิธีทางการทูตนั้น การเริ่มการเจรจาติดต่อกัน เพื่อเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันนั้น คณะผู้แทนของแต่ละฝ่ายควรจะส่งเฉพาะนักการทูตของตนเข้ามาเจรจากับนักการทูตของเราเท่านั้น เรายินดีที่จะรับรองพวกนักหนังสือพิมพ์ของประเทศปฏิริยาให้มากับคณะทูต เพราะเรารู้ว่ารัฐ

บาลปฏิริยาจะต้องหาเสียงกับประชาชนทุกกคช้ในประเทศของเขา แต่คณะทูตของไทยที่มานั้น ก็ซังเต็มไปด้วยพวกปฏิริยานักเซงลามากมาย บางคนเราดูประวัติในแฟ้มของเราแล้ว ปรากฏว่าหาใช่คนไทยไม่ หากแต่เป็นชาวจีนที่ยังไม่ได้ถูกปลดปล่อยด้วย 'ความคิดของท่านประธานเหมา' เรารู้สึกระอ๊กกระอ่วนใจมาก แต่เมื่อเราอ่าน 'ความคิดของท่านประธานเหมา' ตอนทว่าถึงการสร้างแนวร่วมเพื่อพันตูกบัสศัตรูหมายเลขหนึ่ง ทางโต๊ะไทยก็อนุโลมผ่อนตามความต้องการของคณะกรรมการทูตไทย

คอมเรด เราได้ทราบว่ ในคณะกรรมการทูตไทยมีบางคนได้ขอความสะดวกบางอย่าง ซึ่งทางกรมพิธีการทูตไม่สามารถตอบสนองได้

คอมเรด เมื่อเราได้ทราบเรื่องก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าความสะดวกทางคณะทูตไทยขอมานัน สาธารณรัฐประชาชนจีนไม่สามารถให้ได้ เราได้ขอรองผู้ทখনนให้อดใจรอจนกว่าพวกเขาไปถึงฮ่องกงเสียก่อน

คอมเรด คำว่า 'เลี้ยงดูปลูเสื่อ' นั้นไม่สามารถจะอธิบายได้ในภาษาของเรา ทางกรมการเมืองกำลังพยายามหาทางจัดหาภาษาที่เราสามารถใช้กับคำปฏิริยาของไทยอยู่

คอมเรด กรมการเมืองแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนขออำนาจมั่นใจในความสามารถของกรมพิธีการทูตแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนอีกครั้งหนึ่ง และเราเชื่ออย่างซังซังว่ ภายใต้การนำของท่านประธานเหมา ทางกระทรวงการต่างประเทศแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและมวลชนจีน จะสามารถต่อต้านพวกลัทธิแก๊งส์เซี่ย และจะประสพชัยชนะในที่สุด

ประธานเหมาจงเจริญ ประชาชนจีนจงเจริญ

โต๊ะจีน กรมการเมือง

กระทรวงการต่างประเทศแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

อ่าน

สัมผัสความจริง

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติสัปดาห์ ปณ.กลาง

ในนาม นางสาวอมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

บอสมัครเป็นสมาชิกหนังสืออาตุรัส 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

หนังสือรายสามเดือน ที่เป็นเพื่อนคนหนุ่มสาว

สุชาติ สวัสดิ์ศรี บรรณาธิการ